

ఆంధ్ర
సాహిత్య
వార
పత్రిక

19-2-82
125 పైసలు

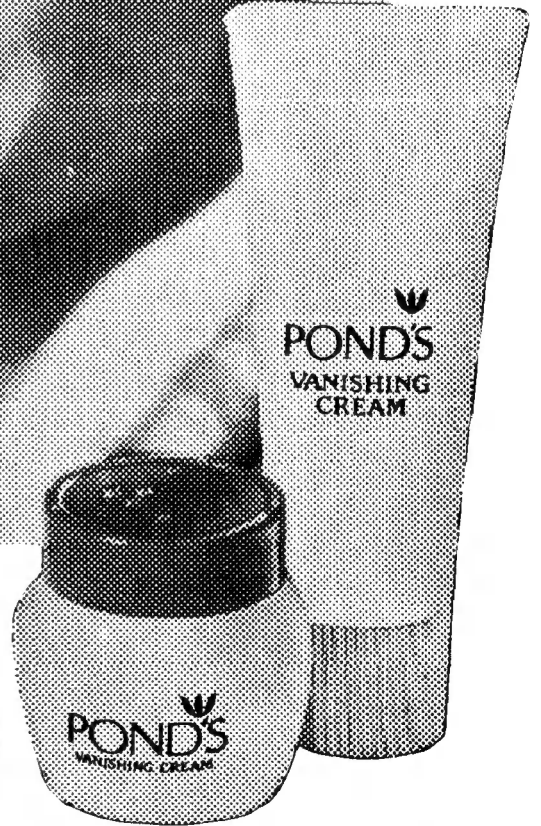

పట్టువలె మృదువైనది
పగడంవలె అందమైనది

HTM PIL 2647

పాండ్స్
వ్యానిషింగ్ క్రీమ్

 POND'S

నాజుకుగావుండే అనువైన మేకప్
ముఖ పొడరికి సంపూర్ణమైన ఆధారం
చర్మానికి ఉత్తమమైన రక్షణ

ప్రపంచసాహిత్యంలో
సంచలనం సృష్టించిన
ఆధునిక ఇటాలియన్ నవల

రోమన్ ఆడది

THE WOMAN OF ROME
By ALBERTO MORAVIA

ఓ రెండు అంతర్జాతీయ సంక్లిష్ట నవలలూ, ఓ 25 మీరెప్పుడూ
చదివివుండని నూతనాంశాలతో తెలుగుపత్రికాలోకాన్ని కొత్త
శకంలోకి ప్రవేశపెట్టిన

వెరయిటి

**ముద్దులో
గల
మహాత్ము!**

**తాడేలు
పిల్లవాళ్ళు!**

**యజ్ఞ
సంభోగం**
(అత్యంత రహస్య
వేదయుక్తము)

**వావిస్తే
కొన్నింటి పాఠం
పోతుందా?**

ఇవెకొక ఇటువంటివే మరో 20 సంచలనాత్మక
విషయపరిచర

VARIETY, IV-0-41, Lal Bahadur Stadium, HYDERABAD - 500 001

ముఖచిత్రం

సీనిమా నటి రాధిక ముఖచిత్రం ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికకు మిక్కిలి అందంగా ఉంది మహమ్మల్ని ఎంతగానో ఆకర్షించింది
 * * *
 పి. పాండురంగారెడ్డి (చిత్రాచూరు)

ఈవారం [29 1 82] ఆంధ్రపత్రిక నటి రాధిక ముఖచిత్రంతో సర్వాంగమందరంగతయారై ఆకర్షణీయంగా ఉంది. ముఖ చిత్రాల విషయంలో మిర్రా తీసుకునే శ్రద్ధ శ్లాఘనీయం గోనెట్టి శివశంకర్ రావు (గొల్లపూరు)

29 1 82 తేదీన రాధిక ముఖచిత్రంతో వెలువడిన వారపత్రిక అత్యంత ఆకర్షణీయంగా, చదివేందుకు ఆసక్తికరంగా ఉంది 'యువతరం కదిలిందా?' 'పంతులు బాబాయ్' టీవీ చదువు చున్నంతసేపు కళ్ళకు ఆకట్టుకుంటున్న విజ్ఞాన దాయకంగా ఉన్నాయి

డి కృష్ణారావు (భైరవల్లి)
 * * *
 నటి రాధిక ముఖచిత్రంతో వెలువడిన ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక అత్యంత ఆకర్షణీయంగా ఉంది 'యువతరం కదిలిందా?' 'మధురమ్మ పెండ్లి' కథలు చాలా బాగున్నాయి

టి ఎర్రేష్ (విజయవాడ)
 * * *
 జనవరి 29 రాధిక ముఖచిత్రంతో వెలువడ్డ ఆంధ్రవారపత్రిక ఆకర్షణీయం టీవీలో ప్రస్తుత చంద్రగిరి 'యువతరం కదిలిందా?' కథ మాత్రం గానో చ్చింది 'కేస్టర్ వ్యాధి కథా కమామిషూ' వ్యాసం వల్ల చాలా విషయాలు తెలుస్తో లిగింపా ఎం నాగేశ్వరరావు, ఎం బాబూరావు (భైరవల్లి)

మాతన నటి రాధిక ముఖచిత్రంతో వెలువడిన 29 1 82 నాటి మా పత్రిక ప్రాచీనముగా ఉంది ప్రచురించిన కథానికంటే 'యువతరం కదిలిందా?' కథ ఆలోచనాత్మకముగూ మరియు యర్రగుంటల్లు వరలక్ష్మిదేవిగారి 'మందరమ్మ పెండ్లి'లో కథాంశమును తెలుపుటలో గృహపరిచి చిన ప్రతీభా శ్రీ లి మాకు బాగుం చ్చింది
 బి శ్రీనివాస్ నాయక్, రాధ, విజయలక్ష్మి శ్రీకాంత్ నాయక్ (పై డరాబాద్)

నటి రాధిక ముఖచిత్రంతో వెల వడిన ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక చాలా ఆకర్షణీయంగా ఉంది పెద్దకథ 'ఎన్.పెండ్లి' చాలా బాగుంది
 పి. వి రామనాథరావు (మధిర)

29 1 82 ముఖచిత్రం రాధిక ఆకర్షణీయంగా ఉంది కథూ చాలా మంచివి ప్రచురించారా ముఖ్యంగా 'యువతరం కదిలిందా?' ప్రస్తుత యవ తరాన్ని వారి వలన సాటి ప్రజలకు కలగొలుపు ప్రయోజనంకి చూటి అవగాహన

హెచ్ బి కృష్ణ (ఒరిస్సా)
 ధర్మ పథం
 ధర్మసభామండల కర్మ సిద్ధాంతము విటకలకు బోధనడే విధము విశేషమగుబులును వేంకట రమణయ్య వరపత్రికకు కడు హా గివగి.
 బాపట్ల వేంకట సర్వేపరధి (చెరువు)

వ్యాసాలు

29 1 28 పంచికలో ప్రవరించిన కేస్టర్ వ్యాధి—కథా కమామిషూ వ్యాసం ఎంతో విజ్ఞాన దాయకంగా ఉంది
 * * *
 బి వి చాదరి (వైస్ర)

రాధిక ముఖచిత్రము కులకేతవుగా ఉంది కేస్టర్ వ్యాధి, కథా కమామిషూ గూర్చి సక్కుగా వివరించారు వ్యాధి ఎల సమైక్య విమలంగా తెలిపారు
 బి సోమేశ్వరమ్మ (పేత శ్రీకాళహస్తి)

29 1 82 నాటి రాధిక ముఖచిత్రం ఆకర్షణీయంగా ఉంది కేస్టర్ వ్యాధి, కథా కమామిషూ ప్రయోజనాత్మకంగా ఉంది
 రాకృష్ణ (నలవూరు)

సీరియల్స్

29 1 82 ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికకు నటి రాధిక ముఖచిత్రము పై లైట్ 'జీవిత వనవంశ' కొత్తగాలి, 'తా' సీరియల్స్ రెండూ ఇంటర్వ్యూగా సేగ తున్నాయి
 బి జంగమయ్య (సోపేట)

29 1 82 నాటి ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక ముఖచిత్రం నటి రాధిక చిరస్మృతులు చిందిస్తూ ముగ్ధులను ఆకర్షించుతూ ఉంది సీరియల్ "తా", "జీవితవనంశ" కొత్తగాలి' రెండూ విభిన్న వైవిధ్యంతో అత్యంత రసభరితమై సస్పెన్స్ తో కొనసాగుతున్నాయి

పై హేమయందరరావు, హేమబిందు, ప్రియ (హార్మకల్)

29 1 82 ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రికకు ఉన్నాగా చదివి అందించాము ఈవారం అని కథలూ, జీవితకథలూ "ఎన్.పెండ్లి" (పెద్దకథ) చదువు తున్నకొలది ఆసక్తికరంగా ఉంది సాక్షిని వచ్చే ఎంచిన గురించి ఎదురుచూసేలా వేంది కుంటున్న ఇందిరాదేవిగారి "జీవితవనంశ" కొత్తగాలి' ఈ పత్రిక ఆకర్షణీయంగా సాగుతూ ఇంక "తా" గురించి వచ్చినవనంశేదా ప్రతి ఒక్క వాక్యము ఎంతో గొప్పగా ఉంటోంది

ఎ కె రవికృష్ణాచారి (పై డరాబాద్)

29 1 82 నాటి ఆంధ్రపత్రిక రాధిక ముఖ చిత్రంతో ఆకర్షణీయంగా వెలువడింది సీరియల్స్ రెండూ రసవత్తుంగా ముందుకు సాగుతున్నవి ముఖ్యంగా శ్రీమతి హజరాగారి "తా" సీరియల్ వరైటిగా ఉంది రచయితగారికి అభినందనలు దామెర్ల లలితకుమారి (నెల్లూరు)

(66 వ పేజీ చూడండి)

పై వారమే ప్రారంభం !

విభాంతి గొలిపే వైవిధ్యంకల కథా సంవిధానంతో

అడుగడుగునా పాఠకులకి ఉత్కంఠ కలిగించే

మనోవిశ్లేషణాత్మకమైన

సరికొత్త సీరియల్ నవల

మనసు కథ

రచన :

వాసిరెడ్డి సీతాదేవి

ఆంధ్రసాహిత్యచరిత్ర

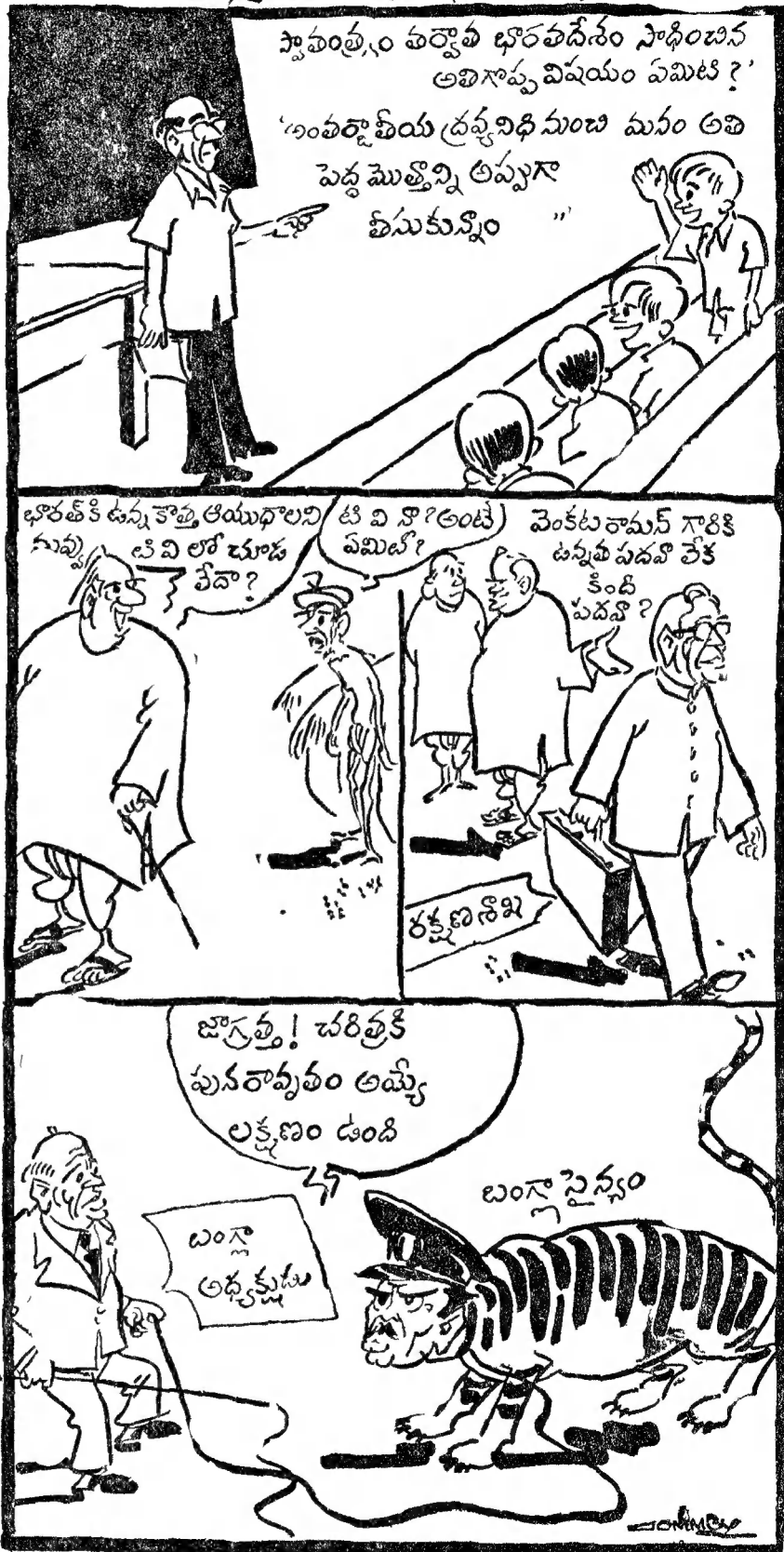
వ్యవస్థాపకులు :
దేశోద్ధారక కాశీనాథుని
 నాగేశ్వరరావు వంతులుగారు
 స్థాపించారు : 1908
 శివలెంక శంభుచలసాధి
 నింపాదకుడు
 [1938-1972]
 క్లుప్తకవారం : 19-2-'82
 దుర్బుధివామి నెం మాపు బ ఏడాదికి
 సంపుటము 75 . సంపుట 24

నింపాదకుడు :
శివలెంక రాధాకృష్ణ
 *
 పోస్ట్ లో ఏడాది చందా రు 67-60
 ఆరు మాసాల చందా రు 33-80
 ఏడేళ్లపై వేరం రు 1-25 పై నల
ఆంధ్రసాహిత్య కార్యాలయము
 గాంధీనగరం, విజయవాడ-520 003

విషయాన్ని కమణిక

మొత్తం పేజీలు :	
సంపుటి గీత	
(హిందూ కళాశాస్త్ర మూర్తి)	
కథలు :	
జీవనవట్టుకానికలు	6
శవం	11
నాణ్యతకి మూడోవైపు	26
రంగుటగాలు	52
మానవత్వపు మజిలీలో ఒకరాత్రి...	59
సీరియల్ నవలలు :	
తార	20
జీవితవనంకో కొత్తగారి	42
వ్యాసాలు, శిర్షి కలు :	
ఉత్తరాలు - 4, లోకం పోకడ - 5,	
పాలాకుని దైరీ-9, వంశం -16,	
దాష్ట్యోనహోలు-18, ధర్మపథం -24,	
ప్రశ్నావళి-29, పినిమా-30, అనాటి	
ముచ్చటలు - 38, బొమ్మల మహా	
భారతం -50, వంటలు - 58,	
హైదరాబాద్ నోట్సుక్ - 65	

లోక్ సాహిత్య * జీమెన్

జీవన పట్టక నికటం

డా॥ విద్యుత్ కళా రత్న

వినాయక్ తో స్నేహానికి సజావున ముగింపు

దీలానా అన్న నమస్కరణ ఒకవంక బాధిస్తూ ఉంటే అంతకంటే తీవ్రమైన నమస్కరణ మరొక టెడరురుంది. గత రెండు మూడు నెలలుగా తనని పెళ్ళి చెసుకోమని వదేపదే చెప్తున్నాడు. వత్తిడి చేస్తున్నాడు ఇన్నాళ్ళ స్నేహం నటవే అని ఒక్క మాటలో చెప్పేయవచ్చు, కాని ఆ పిక్ వినాయక్ తట్టుకోలేడని మనిషిగానే కాదు వైద్య విద్యార్థిగా నాకు తెలుసు. హిజ్ ఈజ్ చెల్త్ లె క్ట్ సె కాబబీ, ఈ కాలంలో యి ఫైండ్ నవ్ పీపుల్ వెరీ రేర్లీ ఏదోలా మధ్య పెడతూ, అవునూ కాదు అనకుండా కాలం గడపుతున్నాను అతనితో స్నేహాన్ని వదులుకోకుండానే ఉంటున్నాను. నాలుగు రోజులక్రిందట మా ఫిఫ్ వినాయక్ ను పరీక్షగా చూసి అతనిని గూర్చిన వివరాలు అడిగేరు చాలా కేజువల్ గా జరిగింది నన్ను కలిసి పిని మాకు తీసుకు వెళడానికి వినాయక్ వచ్చాడు వార్డ్ లో కొంచెం పనుండి రూము లో వినాయక్ ని కూర్చోమని చెప్పి పని చూసుకు వచ్చాను వెళ్ళ బోతూ ఉండే, ఫిఫ్ దిరురయితే వినాయక్ ని పగవయం చేసేను. వినాయక్ రో ఏదో అకర్మణ్యం, ఒకసారి చూస్తే చాలు పీపుల్ బిగ్ లు టేక్ ఇంట్రస్ట్, ఇన్ హిమ్ ఆ సాయంత్రానికి పినిమూ ప్రోగ్రాం గురించి మ ర చి పోయి ముగ్గురం హాస్పిటల్ వడ్డం.

వినాయక్ కి తెలిసుకుండా డ్రర్ డు వినోదంకోసం అనల్సు విక్టరే మొదలైన పరీక్షలు జరిపించే ఆ సంగతి అతనికి గుర్తున్నట్లేలేదు టెస్ట్ గేవ్ స్కోర్ ఫర్ సస్పెన్షన్ గేంగ్ కెస్టర్ ఈ వేళ సాయంత్రం పినిమూ ప్రోగ్రాం పెట్టేడు సాయంత్రం అరుడు కలసాడు ఈ సంగతి అతనికి చెప్పడం దీలా, ఫర్వర్ గా మెడికల్ ఇన్వెస్టిగేషన్ చెయ్యాలి చూడవే! దీలా

(గత సంచిక తరువాయి)

మొదలయినది దీలా పరిణమించి ఇంత బాధకు కారణమౌతోందో! అంత ఆరోగ్యంగా కనుపించే మనిషికి హరిబుల్ డిస్జీ ఉండే అవకాశాలు ..

“చూడు వేరీ! మనిషికి సామూహిక పాటి మనుషులంటే స్నేహభావం ఇవన్నీ అవసరమే అలాగని ఇతరుల సమస్యలగురించి మనం అతిగా ఏరీ అయిపోవడం ఆరోగ్యకర మైన లక్షణంకాదు వినాయక్ నన్నావు, కాని నీ మనస్తత్వం కూడా అలాటిదే వందరికో ఎన్నో కష్టాలొస్తూ ఉంటాయి, కొన్ని తొలగేసి కొన్ని తొలగిని అని చెలిసి మనం క్రంగిపోవడం అలవాటు చేసుకుంటే బీచిలంలో చేదుచుమ్రతమే అందుకునేవాళ్ళం అవుతాం బెటర్ టెట్ విబ్ ఓపిట్ హిమ్ హిజ్ హెల్త్ కండిషన్! నేవెల్లా లాస్ట్ అనర్ కేనా క్లాసుకు వెళ్ళడం అవుతుంది బాయ్!”

2

“ఓయ్ జయా! ఫోటో అల్బమ్ లోకి చూస్తూ గతంలో విహరిస్తున్నట్టున్నావ్! ప్రస్తుతానికి రావోయ్!”

విజయే, గతంలోనే విహరిస్తున్నాను అనుకున్నాను ఆయన పిలుపు, మాటలు విన్న తరువాత వినాయక్ ఏమయ్యాడో, మేరీ ఏమయిందో? వేరీ లాంటి మంచి స్నేహితు రాలు గురించి తెలియకుండా పోవడం స్నేహం అంటే ప్రాణం పెట్టే నాబోటి గళ్ళకు కష్టమే!

“గతం ప్రస్తుతం కంటే తీయగా పోయింది పుంటందని మాకూ తెలుసు కాని, మధ్య మధ్య గతంలోకి జారుకోవడం వంత సహజమో ప్రస్తుతాన్ని విస్మరించకుండా ఉండడం కూడా అంత అవసరం. రవీంద్ర

దారతీతో బెస్ట్ మ్యూజికల్ ప్రోగ్రామ్ ఉందోయ్ ”
! “చూడండి! పీకంత ఇంట్రస్ట్ ఉంటే మీరు వెళ్ళండి, నాకు చూడ్ లేదు నేను రాను!”

“ఏం జయా డియర్! మీ ఒక నాటి ఆనంద్ గుర్తుకొచ్చాడా?”

! దిగ్గరకొచ్చి చెక్కిలి తాకి అదోలా బాటూడితే కోపం పట్టించడం కష్టమైన పని ఆనంద్ పేరుతో విగతాళి చేసేసరికి నవ్వొచ్చింది నవ్వేకాను ఆయన క రా ల్లో కి వాదిగిపోతూ!

“లేదండి! శశిరేఖ ఫోటో ఒక్కటేనా అల్బమ్ కోసం కష్టపడి సంపాదించలేక పోయిన అని నన్ను నేను నిందించు కుంటున్నాను!”

ఈసారి నవ్వడం ఆయన వంతు శబ్దం లేకుండా ముఖమంతా వెలుగులు నిండేలా నవ్వడం ఆయన ప్రత్యేకత

“మీ ఆనందే నయం, ఇంకా వంతోమంది ఉన్నా తనున్న ఫోటో ఒకటి నకు మిగిల్చాడు శశిరేఖ! మై గాడ్ రామాయణ కాలంలో పుట్టాల్సినది ఈ శతాబ్దంలో పుట్టింది సుప్రస్, ఆనంద్ కలిసి ఎన్నిసార్లు పికారకు, పినిమూలకు వెళ్ళారో నాకు తెలిదు కాని జయా! శశిరేఖ, వంత పాతకాలం మనిషింటే కాలంలో వున్నప్పుడు చేయాల్సిన పనులు చేయడానికి కూడా బెరుకూ, జంతే! ఫోటో కూడా ఎవ్వరు పొమ్మంది, పార్టింగ్ గిఫ్ట్ గా అడిగితే!”

“పో సారి ప్రభాకర్ గారు! స్నేహంగా తిరుగుగున్న కాలంలో ఆనందేది అడిగినా నేను కదవలేదు, నాకు ఇవ్వాలనున్నది అడగ లేదన్న విచారమే నాకు మిగిలిపోయింది అప్పట్నుంచి ఇప్పటివరకూ ఆనందంలే వంత ఇష్టమో లంత కోపం కూడా!”

మళ్ళీ వెలిగింది ఆయన ముఖం వస్త్రతో!

“మీ అడవాళితో వచ్చే చిక్కె యిది విజయా! కొన్నిటిని మగళ్ళు అడవాళి మంచి అడగరు ముష్కరులైతే బావంతంగా తీరు కుంటారు, సార్త్వికులైతే అడకుండా ఇప్పనే గుర్తుకుంటారు మొదటి తరగతి జనాన్ని మీ అడవాళి దుర్మార్గులని నిందిస్తారు, రెండవ తరగతి జనాన్ని ఉత్తమతకవాళ్ళని గేలిచేసి చిన్ననూపు చూస్తారు అవునా?”

కాదు! ఆడది ముష్కరులంటే నేలైంగి కంగా ఇష్టపడతాడని పాశ్చాత్యుల వేసింది పీస్ పోర్స్ రచయితలు మనసు సున్నితంగాను, మాట సున్నితంగాను చేతలుసున్నితంగాను ఉన్న మగవాడంటేనే ఆడది ఇష్టపడుతుంది మన పురాణాలు రాసిన రచయితలు స్త్రీని అర్థం చేసుకున్నట్లు ఈ మధ్య కాలపు రచయితలు స్త్రీని అర్థం చేసుకోలేదు వాళ్ళు స్త్రీ గురించి చెప్పే రచనల ద్వారా ప్రచారం చేసే అబద్ధాలు లేనా హాస్-ట్రూత్ స్త్రీ వ్యభావాన్ని వక్రంగా చిత్రించి చిత్రించి స్త్రీ మనస్తత్వాన్నే మార్చేశారు, ఈ కాలపు రచయితలు

“సుప్రసాదీ!” అని పదేపదే అంటే అదే అయి కూర్చుంటుందన్నది నిలిసింటరీ సైకాలజీ పాఠం ”

“జయగారూ! మీరు చాలా చదువుకున్నవారు, అలోచించే శక్తి గలవారు, ఉపన్యాసం యివ్వగల నవరత్న ఉన్నవాళ్ళు అన్నీ ఒక్క కంటాను బయటకు వెళ్ళడానికి తయారవుతారా? రసింద భారతిలో బెస్ ”

“అగండి ప్రభాకర్ గారూ! రసింద భారతి మెటెక్సి లోపలకు ప్రవేశించి కుషన్ డైర్ లో కూర్చుని ఆర్టిస్టు గురించిన ఇంట్రడక్షన్ వివరం, అదో ఆనందకరమైన అనుభవం అయిదునిముషాలు, రడి అవుతాను ఇంక రడి అనడం కుదిరేదెట్లా, వదలండి తొందర చేసేదీమిరే, అటు తగిలేదీ మీరే ”

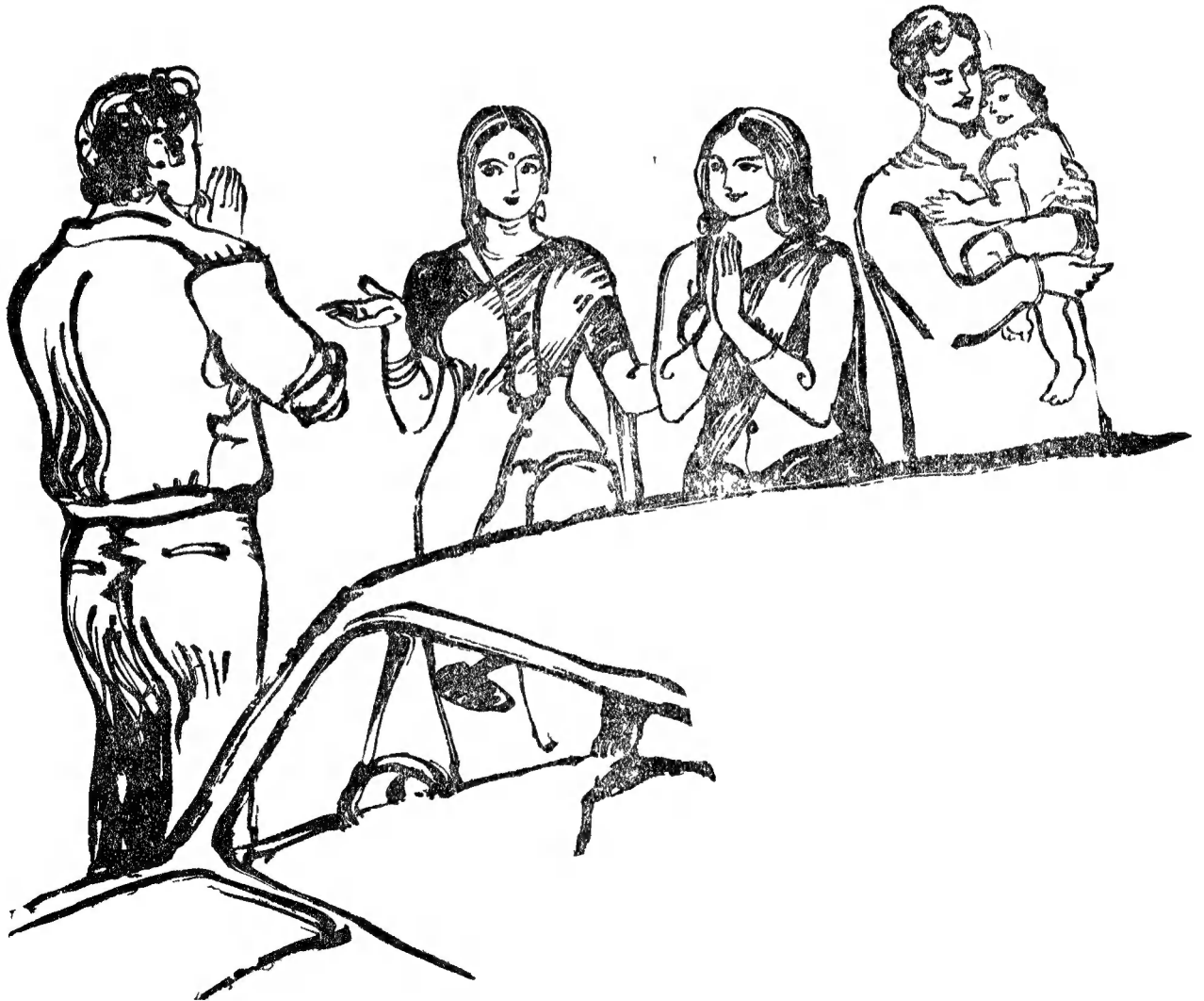
“అల్ రైట్, గ్రీన్ సిగ్నల్, పాసేజ్ క్లియర్ వెళ్ళి తయారయి రండి జయదేవిగారు!”

3

“నీం జయూ! డిరికి కొత్త నమ్మకాన్ని ఏవిటి వింగ్ లోంచి అదేసనిగా చూస్తున్నావ్, కార్లో కూర్చున్న దగ్గర నుంచి ఉదకూ వలుకూలేదు అంత మెల్లగా కారును పోని మున్నది సువేదైనా మాటాడితే వివంభావణ సరదా తీరుకుందామని ”

“ఆ అబ్బే నీం లేదూ! ఇంకా గతంలోనే ఉన్నాను, ఒక స్నేహితురాలు గురించి నా జ్ఞానాలు ”

“జయూ! స్నేహితురాలు స్నేహితురాలి కాలంపేద డిమాండ్ చేసినా ఫరవాలేదు, ఆ స్నేహితురాలి భర్త పెషన్ లీజర్ టైమును మింగేయడం జ్ఞమార్గం కాదు ”
“రోజూ కలిసి కాపురం చేస్తున్నవాళ్ళమే కడండి! పాత స్నేహితులు అసృజవ్వడు

మాత్రమే గురు కొస్తారు వాళ్ళను జ్ఞప్తికి తెచ్చుకోవడం శ్రమార్థం కాదంటే, శ్రమార్థమైనదంటూ జీవితంలో ఏదీ మిగులదు!"

"గతంలో అవభవించిన పుణ్యాలను తలచుకుని మురియడమో, భవిష్యత్తును గూర్చి కలలు కంటూ సంబరపడి పోవడమో తప్పు చాలామంది మనుష్యులకు ప్రస్తుతంలో ఆనందంగా కాలాన్ని గడవడం అంత సులభంగా అబ్బని వేర్పరితనం."

"ఏనండి ప్రభాకర్ గారూ! శశిరేఖ గురించి మీ నెమరువేయడాలు, కలలకనడాలు ప్రస్తుతంలో ఆనందంగా కాలాన్ని గడవగలిగే వేర్పరితనానికి ఋజువులేనా?"

"జయూ! నీతో నచ్చే ఇబ్బందే ఇది ఏదో తోచింది నడవడే అంటే ఆ అన్న విషయాన్నే మనకే వర్తిస్తే ఏలా? వేనప్పదాంలో ఏకీభవిస్తానా, అదివాస్తవం కాదంటావా?"

"ఓహో! సంభాషణలోకి దించడానికి ఇదో విత్తుగదా? మీ వెనకాలకున్న వాళ్ళ నోరు మెడకుండా వుండడం మంచిదని సీటీవీలో రోడ్డు ప్రమాదాలను తగ్గించడంలో తోడ్పడే దిన్న తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తలలో అదొకటని గుర్తు చేయాలా?"

"అబ్బే అవసరం లేదు రోడ్డు జాగ్రత్త గురించి ప్రస్తుతానికి ఉపన్యాసం ఇవ్వ ప్రయత్నం మాను! విత్తుగడన్నావు కాక పోయినా సాయంత్రం షికారుకు బయలుదేరితే మూతి ముడచుకుని కూర్చునేది భార్య అయితే ఆ మగడు ఏవయిపోవాలి?"

"ఏనీ అవడు ఆయన ఆలోచనల్లో ఆయనంటాడు! కలిసి ఉన్న ప్రతి జ్ఞాన భార్య భర్తలు వసపోసినప్పటిలా, నాగుతూనే ఉండాలా? ఉండాలని నేనెక్కడా వినలేదు!"

"ఇప్పుడు విను, ఇద్దరు కంపెనీలవ్వారు, ఏండుకని? ఒకడైతే మాట్లాడగలిగేది మనస్సుతోనే, ఆలోచనలో పడిపోతాడు ఇద్దరైతే ఆలోచనల్పవలకు వెట్టి సంభాషణ సాగిస్తారు ఒకరికోకర కంపెనీగా కాజేపం జరపడానికి వదలుకో కూడని మంచి అవకాశం"

"మీ వాగుడు సరదాను తీర్చడం ఏసరికేలా సార్థ్యం కాదు, నావలన కానినని అది!"

"అంటే డియర్! యూ కన్విడర్ మీ ఏకీ ఏటాకెట్ ఫెల్స్?"

"నేను తెలుగులో అన్నాను మీరు ఇంగ్లీషులో అన్నారు, నా భావం అదేకదండీ!

జీవనపట్ల కానికలు

ఒకసారి అనడమే జంకతూ అన్నాను, ఆ వీల్ మీద కంట్రోల్ పోయి పేన్ మెంట్ మీదకి తోలేస్తారుకదాని రెండోసారి అని "

"యూ సిల్లీ! విన్నాళ్ళనుకున్నావ్ ఈ భగం తివడంలో నా అవభవం? నన్ను ఉత్త వాగుడుకాయను అన్నది నువ్వు కాబట్టి పట్టించుకోను నువ్వైతే సరే నా డ్రైవింగ్ స్కిల్ నీ అవమానించ వయ్యిస్తే తక్కువ చేసి మాట్లాడితే పట్టించుకొందును "

"పట్టించుకొని ఏం చేసారు?"

"ఇంటికెళ్ళిన తర్వాత చెప్తాను"

మొహాన్మంతా వెలిగిస్తూ సిండుగా నవ్వు విజంగా విడుట మనిషి దూషించినా నవ్వే సమర్థతను మనిషి ఇలాంటి మనుషులకు సరదాకైతే కోపం తెప్పించడం ఇంపోబుల్.

సార్వకత

పుస్తకాలు రాయడం గొప్పకాదు

రాసింది పదిమందికి చెప్పాలి.

రాసింది చెప్పడం గొప్పకాదు,

చెప్పింది చేసి చూపాలి.

అప్పుడే

రాసిన దానికి

రాసినవాడికి

సార్వకత!

పాతూరు రాజేంద్రప్రసాద్ వర్మ

బాగా కోపం వస్తే ఆయన ముఖం ఏలా గుంటుందో చూద్దామని పెళ్ళయిన నుండి నేటి వరకూ నాకు తీరిన ముచ్చట మనిషన్న వాడు అన్ని రకాల ఉద్దేశాలకూ లోనయే స్వభావం కలవారనానని నా అభిప్రాయం కాకుంటే జీవితం చప్పడి కూడు భుజించడంలా ఉంటుంది ఉద్దేశాలన్నటిని జయించేస్తే బ్రతకాల్సింది సంసారిగా కాదు, ఏదో అడవిలోకో, హిమాలయాలోకో నవ్యాసిగా తపస్విగా పోవడానికి

"జమాదేవిగారూ! రవీంద్రభారతిచేరుకొని కొన్ని నిమిషాలుండి "

"చార్లెండి! కొన్ని శ్లాకులు కూడా అవలేదు "

"నాది సీకో వాచి వరల్డ్ ఫేమస్ బ్రాండ్ ఇంతకు ముందు నా సమర్థతను శంకించబోయావు పోనీలే అని ఊరకన్నాను ఇప్పుడు నా సీకో వాచినే "

"నేను దిగుతున్నాను, లోనలికి వెళ్లి పోయినా కూర్చుంటాను మీ సీకో వాచి నంగలి వాచి రివేల్ దగ్గరకు వెళ్లి తేల్చుకు రండి "

"నా వస్తువులమీద నాకు నమ్మకం ఉంది గాని పద!"

"హేయ్ విజయ! వాట్ ఏ షిజెట్ స్కెచ్?"

"షేరీ మవ్వా! రేర్ కో యిండెన్స్, క్రితం జ్ఞానం వరకూ ఏ గురించే ఆలోచిస్తున్నాను "

"థింక్ ఆఫ్ ది డెలిట్ "

"ఏయే మేరీ! ఈయన వినియోగకదూ?"

"న్యూర్! ఆయన ఎటు కున్న నాటి డైల్డ్ జానియర్ వినియోగ!"

"ఈయన ప్రభాకర్, మావారు ఎక్కడ స్టేట్ బ్యాంకులో అఫీసు ఈమె వేరీ అని నా స్నేహితురాలండి, ఆయన వినియోగ "

మగళి ద్వారా మాటల్లో పడి ముందు నడచు వ్వారు, వెనుక్క మేము వాళ్ళని ఫాలో అవుతున్నాం ఉండబట్టలేక అడిగేశాను-

"ఏమీ మేరీ! మనం ఆఖరిసారిగా కలిసి వచ్చుడు వినియోగకు లంగ్ కేస్కో "

"ఓహో! గుట్ వాచ్ ఎ మిస్టేక్, ఎ షిడ్ వాచ్ మిస్టేక్ ఫర్ నే లిగ్నెంట్ గోల్ ఐయామ్ రీయల్లీ లక్సీ!"

"మరి మీ ఫారెలో ఉండే బావ "

"సెల్ఫిష్ జంటిమన్! అక్కడో ఆమెరికన్ ని పెళ్ళ చేసుకుని స్థిరపడిపోయాడు! అందుకే అన్నారు మేరేజన్ ఆర్ మేడ్ ఇన్ హిస్ అని "

"అవును అందుకే జీవనపట్లకం ఇటు మంచి చూస్తే అగపడేవి అటు వాస్తవంగా ఉండకపోవచ్చు!"

"ఏమిటి! రవిశంకర్ సితార్ ప్రోగ్రామ్ కు చెల్తా అంత ఫిలసోఫికల్ గా మాట్లాడతావు? వాళ్ళ మరీ ముందైపోయారు, కొంచెం వడకవేగం పెంచు!"

"యూ ఆర్ ది సేమ్ మేరీ! చాలా ఆనందకరమైన రోజే ఇది "

(అయిపోయింది)

కాలిపోయిన వికలాంగుడు !

పుట్టుక నుంచే రెండు కాళ్ళూ చప్పునడి పోయిన 18 ఏళ్ల సూర్యకాంత్ పాండ్య అనే మౌ యువకుడు అమీరేలి బిల్లాకు చెందిన మారన గ్రామంలో తన యింటలో నివసించుకు జీవి తాన్ని అంతం చేసుకుంటూ రెండు కళ్ళనూ చేత్తో కాదుకున్నాడట అతను తన మరణానికి ముందు తన రెండుకళ్ళనూ తన మరణానంతరం ఫెంటివేచ్చి తీసుకోవాలని తానాత్మహత్య చేసుకుంటున్నానని వైతరక్తస్థ గుల్మస్థి కు ఉత్తరం రాకాడట వారానవి కాలిపోయిన ఆతని శరీరాన్ని తీసుకుని కళ్ళ పరిశ్చి తిస్తే రెండుకళ్ళూ చక్కగా ఉన్నాయట.

36 ఏళ కర్పాస్యకి ముగింపు !

(కాత్తుగా ఏరన్నేన సాత్ కో యా కాబినట్టే
గత మున్నయ్యారేళ్ళుగా అమలలోఉన్న "కర్తవ్య"
మొన్నరిన తేదీ అర్హతనినందిరవద్దు చేశ రట
రక్షి క స్థాపరాలలో కర్మ్యపుంధవే ఉంటుందని
ల కాబినట్టే ప్రకటించిందట 36 ఏళ్ళ కాలం
కర్మ్యపుంధవే నో కామెట్టే

దాడుణపాత్యలకి దారితీసిన దాయాది వె రం:

ప్రకాశం నెక్కలపట్టి (గమానికీ చెందిన) అప్పలమూరి అనే ఒక నిజమని ఏడవ రెండు అతను పొలంలో ఉండగా చంపి, కమాన్ని తగిల బెటేశారలు ఏవో ఈ విషయం తెలిసిన అప్పలమూరి కొడుకులూ యిది తమ పెద్దదాన్నవ్వన అని తలచి అప్పలమూరి అన్నగరు కృష్ణమూర్తి అంకితేల్లి అతన్ని కొట్టికొట్టి చంపే, అంతలో అక్కడ కృష్ణమూర్తి ముగ్గురు చెల్లెళ్లను కూడా కొట్టి చంపేశారట

గర్భిణీతో నిరుద్యోగిని అత్కవాత్స !

కూడవది మం. జి. ఎం. డెయిలీలోని పరిశ్రామిక-రవాణా శాఖ ప్రతిపత్తి అవుతున్న మాడుని రైల్వే లైన్ 105 కి మీటర్లు వారి ప్రపంచ వికారాన్ని బట్టి చెబుతుంది.

గేదల పందాలు !

భారతదేశంలో ప్రపంచవ్యాప్తంగా కర్మాటక
రాష్ట్రంలో ఎన్నో రూప 10 కిలో పీచు
దూరంలో ఉన్నది. ఇది (గమంలో) కేవల
సందాం రూపం ఇంకా 16.5 బిలి
యన్ గెటెం కరెన్సీలకు విడుదల
అవుతుంది. కర్మాటక గుర్రపుం
లలో లభిస్తుంది.

‘గాంధీ’ చి చానికి రవిశంకర్ సంగీతం !

సరే దిద్దితే అట్టేమో బహు వ్యయ
(అది ఎంతో మేలు) అనే “కాదు” సినిమా
అగతం అప్రూప్యం అలవాటు అయిపోయింది
అనుభవం అనుభవం అనుభవం అనుభవం
అనుభవం అనుభవం అనుభవం అనుభవం
అనుభవం అనుభవం అనుభవం అనుభవం
అనుభవం అనుభవం అనుభవం అనుభవం
అనుభవం అనుభవం అనుభవం అనుభవం
అనుభవం అనుభవం అనుభవం అనుభవం

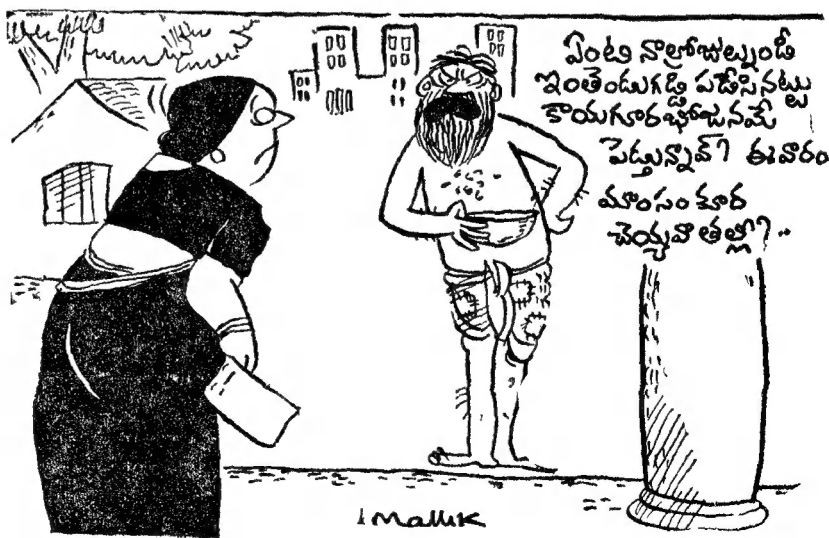
పెరిగిపోవు గోడ్డు ఎమదాలు !

తూర్పు జాగ్రత్తలకు విధానా
లీనమయిన రోడ్డు ప్రమాదాల రవానా
మొక్కై - ప్రతి పాతాళంను రోయించి
అలాగే దేశం గా పుట్టి చుట్టూ అవినవిన
అలాగే 1981 సంవత్సరంలో ప్రతి ఒక్కరు
రోడ్లపై అవినవిన రోడ్డు ప్రమాదంలో చని
పోయినా రోడ్లు 1980లో 64 రోడ్డు
చౌరసులే 1981 నాటికి 69గా మారాయుట
1981లో 199 మార్గాలు వికల్పరూపం పై,
అలాగే ప్రతి ఒక్కరు సార్వజనీన రోయించుటకు
జరిగినట్లుగా చూడవచ్చు.

యోగాంబులీ అనే ఒకామె బియ్యం సామంతుని
అనుచున్నాడు నిర్భయించిన పరిస్థితి కలిగినను పరి
క్షిల్లలే సామంతుని, మద్రాసులో ఒకామె యింటికి
సామంతునియొక్క దాంతో అమ్మ మనస్సు విడిచి
పన్నులెని పొందుపెరిగి తీసుకున్నట్లు అమ్మ
28 ఏళ్లు

ప్రత్యంగం !

కర్నూలులో వో వాళ్ళు కేసులో పట్టుబడిన
మంగమ్మలనే వో కన్నెనదుమకు కొన్ని అమ్మతల్లిమ్మ
లున్నాయట అమె వప్పుడూ పన్నగవే వుంటుం
డట అమెకు కర్నూల్లో హజరు పరమమూర్తి
తాను అక్కడికి కూడా పన్నగవే పన్నెనని కోర్కె
అవరణ పరటావచ్చి కారులో ఓర్పుదీ, తన
లాయరుద్వారా న్యాయమూర్తికి నిబంధన పెట్టించట
ం న్యాయమూర్తిగారు అమె లలా రావీళ్లందంట్టే,
ేసు మీరు చెప్పనట్టు రాను అదీ నా వ్రత
ఫంగం పొమ్మండటామె - ట్టే & పిక్కడ?

వివాహ వేదిక

(ప్రకటనదారులకు కొత్త అవకాశం)

రాజురాజుకు సాంఘిక వ్యవస్థ, వివాహ తీరుతెన్నులు వూరుతున్నవి వూరుతున్న ధారణలులకుగుణంగా వివాహ సంబంధాల సౌభ్య తగు ప్రమాణికము సేకరించుటలో క్లిష్టత, త్రిష్టత, వ్యయం అధికమవుతున్నవి

వధూవధుల కారకు ప్రమాణికము పత్రిక ద్వారా అందజేసుకోవటం వల్ల కాలం ఈ ప్రయత్నకు పరిష్కారము కనుగొను ఈ దృష్టితోనే ఆంధ్రపత్రిక (దినపత్రిక) లో వధూవధులను సౌభ్యకర చర్యల వేదికను ప్రచురించడలచేయు ప్రయత్నముగా అయ్యే యెట్లైనా 50/ కిమితంతో అంటే మామూలు సంగతుల ప్రకటనలు లైనుకు రూ 500 కేర్చికి బదులు ఈ ప్రత్యేక కాలంలో లైనుకు రూ 2-50 వంతున కేర్చి వుంటుంది (లైనులో సవరణ 15-16 అక్షరములు ఇమడగలవు) నెలకు లైన్లకు తున్నవలెకుండా ప్రకటన వుండాలి.

చొర ప్రకటన విషయము + కేర్చిలను ముగి ఆర్డులు/ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా జరిపవలె (కేర్చి నెంబరు కారెజెటు అదనంగా రూ 500 కేర్చిలవలె)

ఆంధ్రపత్రిక

ఆంధ్రనగరం, విజయవాడ-3

చీఫ్ ఇన్ ఛార్జ్, హైదరాబాద్-20కు సంపాదకుడు

అంటున్నామని వ్యాప్తిచేసే అనుపతి!

ప్రపంచ చరిత్రను కాన్పూరుకు చెందిన యువనే ఇసు ఇ మెటర్నిటీ అనుప్రతిపాదల గొట్టే పిందలు సామాన్యంగా అనుప్రతిపాదల వారా వరణంవల్ల లేనిపోని రోగాలు కొన్ని రావడం కదట అ రోగాలు రావడం బదునుంచి వదిలించు శాతం వుంటుందట కానీ యీ అనుప్రతిలో అని తొందై ఆరుశాతమట కాన్పూరు మెడికల్ కలెజ్ (ప్రాసర్ ఆర్ కె గుప్త) అనుప్రతి వారావరాన్ని పరిశీలిస్తే అక్కడి గాలిలో పేదోజనిక, మో యు నాన్ పేదోజనిక బాక్టీరియా అధికశాతంలో వున్నదట తల్లిలికంగా ఆ అనుప్రతిలోని 876 రోగులలో 840 మందికి వైక్రమించి రోగాలు ఉత్తి పుట్టావు ఆ అనుప్రతిలో జీవించువల్ల వచ్చు యట జీవ ప్రపంచ రికార్డు - కాదామరి? మూడోజాలో హత్య!

ఉదయాపట్టి అనే గ్రామ మిరసేదారు 56 ఏళ్ళ పెరియల్లు గివుండరు తన సంపాదనంతా ఎంచక్కా విందుకు మందుకు, సహజము ఉపయోగించి విరేస్తున్నాడు ఈ స్త్రీలంతయునూ, మధుమేకితో అస్థి అంతా నాశనం చేయదన్ని ఆయన కొడుకు కిందసామి అడ్డుపెట్టాడట దానికాంత్రాడి ఒక స్కూల్ పోయేసరికి అతను వో ఇద్దరు స్నేహితులతో తండ్రిని రెక్కలు విరిచిపట్టి కర్రతో బాదాడట లం ప్రభుత్వ అనుప్రతిలో ఆ పెరియల్ గివుండరు చనిపోయాడట సేలంలో 1981లో మొత్తం 125 హత్యలు జరిగాయట అనగా మూడోజాలోక హత్యమూలం

తిరుమలలో భారాభరతల ఆత్మహత్య!

సేలంకు చెందిన 30! ఛృ అనూర్ నాథ్ ఆతని భార్య 25 ఏళ్ళ ఉమారాణి తిరుపతివెళ్ళి, తిరుమల పోతుకు చెందిన అంజనాద్రి ధర్మసత్రంలో వో కాటేజీలోనుకుని - విషం త్రాగి ఆత్మహత్య చేసుకున్నారు తన పోటో ఒకటి, వో ఉత్తరం పెట్టి తన చావుకు ఏ రూ కారణం కాదని విశదీకరించారట ఎర్రపురూ వరుసకు అన్నాచెల్లెళ్ళ వుతారట అమర్ నాథ్ తల్లి చెల్లెలి కూతురట ఆ ఉమారాణి

మనవి

ఉత్తరాలు రాసేవారు

- * పూర్తిగా తెలుగు లిపిలోనే రాయాలి
- * వారి పేరు, పూర్తి చిరునామా కూడా రాయాలి,
- మనవి చేసుకుంటున్నాము.

- సంపాదకుడు

అత్తరిస్తూ కళ్ళు వదిలుకుని, ఓసారి
ఒళ్ళు విరిచి తూర్పు దిక్కు చూసాడు
వారాయణ

పుట్టి ఓ పావుగంట అయినా తన
(వ్రతాపాన్ని) వదర్చించాలని ప్రయాస
పడ్డాన్న సూరీడు నెత్తురు ముద్దలాగే
ఉన్నాడు!

'బ్యూటీక్స్' ముందు నిజబడి "ఉండలా?
చెలి పోవాలా?" అనుకుంటూ
మొహమాటంతో యిరకాటంలో పడ్డ
'గ్లామర్ లెస్ సీనియర్' లాగుంది సూరీడ్ని
చూసిన గుడిసె ముందరి లాతరు స్థితి!

"ఈ జీతగాళ్ళకు వరీ మతిమరు పెక్కు

వారున్నది!" అనుకుంటూ లాంతరు
ఆరేఖాడు వారాయణ

"ఇంత పేమగా మమ్మల్ని పెంచి పెద్ద
జేస్తున్నందుకు నీకు జోహారు," అంటూ
పిల్లగాలుల్లో సందేశం వంపింది వెలుకు
వంట బావి పక్కనే తను పెంచిన పది
రకాల గులాబీ మొక్కలు విరిబూసి
నవ్వుతున్నాయి! "మేమేం తక్కువా?"
తళుక్కున మోగింది ప్రతివంట!

తనివీటికా వంటను చూసుకొంటూ అలాగే
కూర్చుని గుండెల విండా ఉత్సాహాన్ని నింపు
కుంటున్నాడు వారాయణ

అసలు తనకు చేసంతేనే పాణం! ఇంటి

దగ్గల మెత్తని పరుపుని బింతమంది
జనాభా తనకు చేలో పడకోడమంటేనే
వల్లమాలిన యివ్వం! పచ్చని పైరు
మధ్యలో కుక్కిమంచంలో విరబూసిన
వెన్నెలో ఆకాశాన్ని చూస్తూ ఊహలోకాల్లో
తేలిపోవడం అంటే తాని పిచ్చి! గుడిసె
పక్కనే ఉన్న బావిలో ఈదడం అంటే పడి
చచ్చాడు తను!! ఈ పిచ్చి తను చదువు
మానేసిన తర్వాతే వచ్చింది! అసలు తను
చదువు మానేగడం చాలా మంచిదైంది.
లేకపోతే ఈపాటికి బిచ్చం కంప్లైట్ చేసి
ఉద్యోగం వేటలో నడిగిపోయేవాడే

వారాయణ కూర్చున్న చోటు నుండి లేచి

ఓ వేరే పుల్లను పళమధా పెట్టుకుని వరి పొలంలో వస్తేస్తున్న జీతగాళ్ళను, వంటను తిరిక్కిస్తున్నాడు

తను ■ ఏ మూడవ సంవత్సరంలో చదువుకు, బామకు 'గుడ్ బై' కొట్టడం తను చేసిన మొదటి మంచి పని తను చదువుకు స్వస్తి వెప్పింది ఈ చేసు గురించి కాదు, వంట గురించి అనలేకాదు! కేవలం తన నిశ్శాం కొరకే! తను బి. ఏ. రెండవ సంవత్సరం చదువుతుండగానే పెళ్ళి చేసేశారు ఇక అప్పట్నుండి సుందరవ్యవస్థ లోకాలో నిహరిస్తూ, పై వలియర్ ప్రారంభంలోనే పారిపోయి వచ్చేశాడు తను!!

తను అలా వచ్చాక రెండునెలలకే వాన్న చనిపోవడం, బాధకలన్నీ తన తల మీద తాండవించడం!

వేపపుల్లను రెండుగా చీలి నాలుక కు భం చేసుకుని, ప్రక్కనే ఉన్న కుండలోంచి నీళ్ళు తీసుకొని మొహం కడుక్కున్నాడు వారాయణ

మారీడు పొడిచి ఓ రెండు గంటలొత్తున్నది చేసంతా పర్యవేక్షిస్తున్నాడు రోజులాగే వారాయణ!

ఇద్దరు జీతగాళ్ళ గట్టుపై కూర్చుండి అలసట తీర్చుకుంటున్నారు అంటే బీడి తాగుతున్నారు వాళ్ళిద్దరే తనకు రాతంతా ఈ చేల్లో తోడు! . గుడిసె ముందు, తను మంచంపైన, వాళ్ళిద్దరూ మంచానికిరు దైపుల బాడిగార్డ్స్ లాగా వడుకుంటారు! .. వాళ్ళ గుండెలు తన ఊహాగాలకు సంగీతాన్ని

శ వ ం

సమకూరుస్తాయి వంటచేసు ఆశాగాలకు వల్లెవడమంట పాటలా! తనకు వెస్ట్ ట్స్ మ్యూజిక్ అంటే అనవ్యం, కాని నీళ్ళ గుండెలంటేనే యిష్టం!!

వాళ్ళ గుప్ప గుప్పన పాగ వదులుస్తారు తను పాగలాగడు, తన ఈ మంచి గుణాన్ని చాలామంది మెచ్చుకోవడం తను విన్నాడు! తనను చాలామంది గొప్పగా మోసారు, తాను యింగ్లీష్ చదువు చదివి కూడా వ్యవసాయం చేస్తున్నాడట! అందుకట!!

అవును, ఈ (వెత్తి వంటను చూసే ఆశ్చర్యం వేస్తోంది, ఓ నెల క్రితం మొగుడు చచ్చిన ముండలాగుంది ఓ మూడుసార్లు నీళ్ళ తడి యివ్వగానే పెళ్ళి కూతురే అయింది! వాడెవడు? యిటే వరుగెత్తుకొస్తున్నాడు?

అరే, మావాడే, మా తమ్ముడే, రఘు! వాడికనలు చేసంటేనే వడదు; యిల్లు, బడే వాడి లోకం మరి ఇలా రొప్పితూ వరుగెత్తుకొను న్నాడేంటి?

"ఓహో అర్థమయింది!" ముఖంలో వెలుగు రేఖ భరతవాట్లమాడింది తన లక్ష్మికిది తొమ్మిదోనెల కదా! . అదే విశేషమై ఉంటుంది వీడు చిన్న పాపంలే వడి చస్తాడు, అందుకే ఈ ఉరుకులు, వరుగులు!

"అన్నయ్యా!" రొప్పితున్నాడు రఘు.

"ఏం, యేమైందిరా? యేమిటంత తొందర?"

"మరే, మన నాయనమ్మ! వాల సీగియ్ లోగా వుండటం, అందరూ పెదవి పెట్టుతారా!"

"ఆ అలాగా?" పరుగులాంటి వడకతో బయల్దేరారు ఇద్దరు "ఏంతి ఉపదగం జరుగుతుందో? ఏమౌతుందో?" నారా రుణ మనసు వికలమయింది అలా కనడానికి పెద్ద, కారణమే ఉంది!

మరి తనింతవరక కన్న కలలేంటి? జరగబోయేదేంటి? అఫోరు ముందరి ప్రశాంతా?

అవును, తను నానమ్మ సంగతే మరచి పోయాడు, నానమ్మ యింకా అతమ్మ ఊర్లోనే ఉంది మహా ఎడమ ఘటం, తనన్నదేమాట తనిష్ట ప్రకారమే అందరూ వడుచుకోవాలి! అందుకే అమ్మ కూ నానమ్మకూ పడదు

వాన్న పోయాక ఆనెను చూసే నాధుడే లేడట! ప్రతిరోజూ గుంటలో, తగవులే ఉండేది ప్రతిక్షణం భంసమే ఉండేది, ఏ క్షణంలో రణరంగం ప్రారంభమైతే అది!

అందులో ఆమె తప్పు కూడా లేదేమో అనిపిస్తుంది తమ యింటలో పెద్ద కాబట్టి ఏపని జరుపదలచినా తనను సంప్రదించాలంటుంది ఏవో తనకు తోచిన సలహా లిస్తుంది, వాటిని గమిస్తే నందోషమైంది ఆమె కోరేది మాత్రం మా మంచే కదా! కాకపోతే కొంచెం చాదసం మున్నీ అది సహజమే కదా! ఎయిసుతోవలసి చాదస్తం కూడా రావాలి అప్పుడే వరుసు పెబడట్టు! తను యింత చదువు సంస్కారం తెలిసి వాడైతే కూడా మొదట్లో యేమనకపోయినా తర్వాత ఆమెను కనురుకోడం, లిట్టకడం చేశాడు తలచుకుంటే తనపై తనకే అంశం వేస్తోంది

నాన్నమ్మ తనను ఎంత గౌరవంగా మోపేది చిన్నప్పటినుండి! అమ్మకు నాన్నకు తెలికుండా డబ్బులిక్కడం, అడిగి ద్వా కొనిపెటడం ఇంకా గురు న్నాయి తను విన్నితవ్వలు చేసినా వెనకేసుకోచ్చి, అమ్మా నాన్నలనే కనురుకునేది!

తను స్కూలు విగ్నోట్టాలంటే నానమ్మ కాళ్ళు పెనవేసుకోవాలిందే

బాల్యమంతా సినిమారీల్లా తిరిగింది నారాయణ మదిలో

అప్పటికే యిప్పటికీ ఎంతలేక! తన కోసం యే మై నా చేయగల నాన్నమ్మ చాదస పు మున్నెపోయింది తను ఎదిగిపోయాడు! విద్యబుద్ధులు వచ్చాయి! అందమైన యిల్లా లూ వచ్చింది!!.. యిక నాన్నమ్మ అవసరం యేముంది? యిం దుకే నా తను నాన్నమ్మను నిరక్షం చేసింది

ఎండ కొంచెం తీవ్రమైంది నారాయణ ఒళ్ళు, మొహం చెమటలో నానుతోంది

తనకు చిన్నప్పటి ఓ నంబులన బాగా గుర్తుంది! తను రెండోతరగతి చదువున్న రోజులు! ఓ రోజు తెలుగు మాష్ట్రులు పరశుశ్రయ్య బడికి పూజ చేయడం! తన చేతులు వాయడం వీపు విమానం మోత మోగడం జరుగుతోంది

ఈ వార్త యెలా తెల్పిందోగని ఆ సీరియస్ కా క ముం దే నత్యక్షమైంది నాన్నమ్మ! తనకు ప్రాణం లేచిరావడం, నాన్నమ్మ చంకలో దూరడం, ఆమె తన తల నిమరుతూ వూదయానికి హత్తుకోవడం నాన్నమ్మ భద్రకాళి రూపం దాల్చి మాష్ట్రురి నోట మాట రాకుండా చేయడం!! అప్పట్నుండి ఆతను యే విద్యార్థిని కొటక పోవడం! తన పూర్వయంతో చేసిన ముద్ర తాలూకు జ్ఞానకాల్చి స్నేహితులతో ముచ్చటీస్తూ తను ఎంజాయ్ చేస్తుంటాడు! అలాంటి నాన్నమ్మకి సీరియస్ గా ఉందా? .

తనకు అర్థం కాని విషయం ఒకటుంది నాన్నబతికి ఉన్నప్పుడు అమ్మా నాన్నమ్మ చాలా తక్కువారే మూటా మూటా పెంచు కునేవాళ్ళు! నాన్నను చూడగానే నోళ్ళకు తాళాలు పడేవి కాని నాన్నగారు పోయాక వీళ్ళిద్దరూ మితిమీరారు దానిక్కారణం తాను మధ్యలో కల్పించుకుని సమాధాన వర్ణకపోవడమా? .

గతస్మృతులు నారాయణ గుండెను వెట్టి పిండుతున్నాయి దాని ఫలితంగా శరీరం చెమట కక్కుతోంది

ఓ మూడునెలక్రితం

ఓరోజు తను సాయంత్రం నాలుగంటలకే చేతోంది వచ్చాడు అప్పటికే యింట్లో కురుక్షేత్ర యుద్ధం ప్రారంభమైంది. తన భార్య లక్ష్మి వాళ్ళను సమాధాన వర్ణడానికి

ద్రయత్నిస్తూ యిద్దరి తిట్లకు గురౌతోంది! తననుమాసి ఆ రణరంగం కొంచెమైనా తగ్గుతుందేమో అనుకున్నాడు తను, కాని దానికి విరుద్ధంగా జరిగింది

“ఒరే నారాయణా! ఈ యింట్లో బ్రతకడం నావల్ల కాదురా తండ్రి! ఇతే అదయినా ఉండాలి, లేక పోతే నేనైనా ఉండాలి! ఈ కొంవలో నా పాణానికి మువ్వన్నదిరా నారాయణా” నాన్నమ్మ దాదాపు శోకం తీసింది తనకు చిర్రెత్తు కొచ్చింది, అరికాలు మంట వెల్లికెక్కింది “పెట్టినకూడ, తింటూ ఓ మూలన పడుండక, నీకెందుకే అంతంత మాటలు!” కనురుకున్నాను తను

అదే సమయంలో పెదపాలెంచుండి తన మేనత్త సీతామాలమ్మ, మామయ్య రామన్న గడవలో వత్యక్షమయ్యారు. అత్తమ్మకు కొంచెం నోరు జాన్తి!

“అవునా, పడుంటదిరా దానికి కూడు గుడ్డా యేమీ అక్కరేదు, యింఠయినపిన్నే చాలు మీ పీడ ఎరగడాతది! సిగ్గెల్లా లేక పోయిందిరా! తల్లి, కొడుకు, కోడలు కల్చి ముసల్నానొక్కదానిజేసి పీక్కుతింటున్నారు. మీ నోళ్ళపడ! మీ” తిట్ల వరంపరలు కురిసించింది

ఓ అరగంటసేపు నావనార్దాలు, పాతగోతుల త్రవ్వకాలు దాదాపు పూర్తయి నాయి! ఉభయపక్షాలు అలసిపోయారు తన చివరి నిర్ణయంగా అంది అత్త—

“నాతల్లి నాకు బరువనకుంటున్నా

రేమో... నాతల్లికి నేను కూడిట్టుకుంటా... మీకాడ మూత్రం అది మూడదినాల్లో నీవు గాతది! మీరు దాన్ని బతకనియ్యరు! ... మీకు లజ్జ, సిగ్గు యే మాత్రం లేవు నాతల్లిని నాయెంటనే తీసుకెళ్తా! .” యిలా ఉరుములు ఉరిమి, తానెంత అడ్డ గిమ్మన్నా వినకుండా నాన్నమ్మను వాళ్ళు తీసుకెళ్ళిపోయారు

■ మరుసటిరోజునుండే అమ్మలక్కల సూటిపోటు మాటలకు యింటిల్లిపాది గురి కావడం జరిగింది

ఈ మూడ్లెళ్ళలో తామగని, అమ్మగని ఒక్కసార్లైనా నాన్నమ్మ దగ్గరకు వెళ్ళ లేదు. కాని రఘు ఓ రెండు మూడుసార్లు వెళ్ళి వచ్చాడు తనతో మూత్రం అంతాదాగున్నారని చెప్పేవాడు

ఆ ఊరుకూడా ఆట్టేదూరంలేదు, కాలి వడకతో ఓ అరగంట ప్రాంత బస్లుగాని లారీలుగాని వడవడం ప్రభుత్వానికి యిష్టం లేదేమో, రోడ్ వేయలేదు

తను మూత్రం చాలాసార్లు ఆ ఊరుకు వెళ్ళాలనుకున్నాడు, కాని ఎవ్వటికప్పుడు సమయం ఒత్తిడి ఉన్నట్లునిపించడం వల్ల వాయిదా వేయడం జరిగింది కాని యిప్పుడు ఈ వార్త విన్న తర్వాత తన మనస్సలో ఎక్కడో ఓ అగ్ని గుండం రగిలింది పూర్వయం వశ్యాత్వానంతో మూలుగుతోంది

నారాయణ, రఘు యిట్లు చేరుకున్నారు. మార్గ మధ్యలో వాళ్ళ ఒక్కమాటైనా మాట్లాడుకోలేదు ఎవరి మనసులో వాళ్లే

మనుష్యుల్ని పేదించే దయ్యాలే వేదంబాను. మరి మోరేదుంటారు?

నీనుపెళ్ళికొకముందు

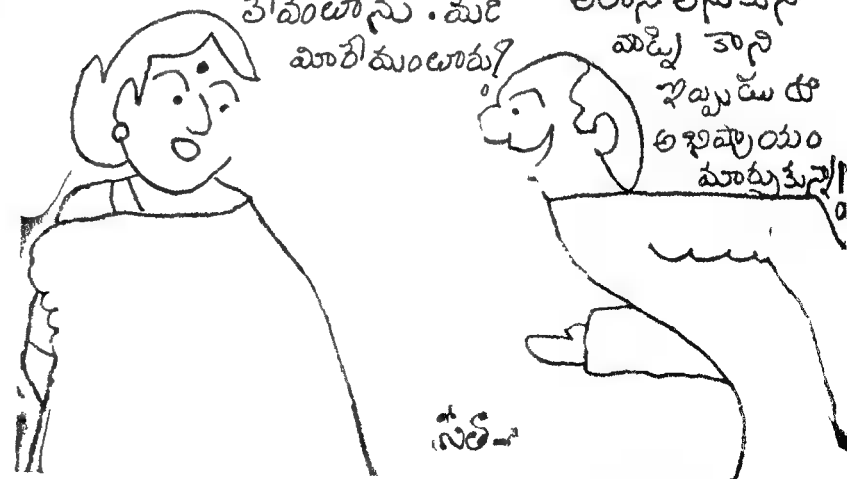
అలానే అనుకునే

మచ్చి కాని

భిష్ముడు దో

అల్లెపొయం

మాట్టుకున్నా!

నీతో

14 ఆంధ్రసాహిత్యము 19-2-82

బీతగాణ్ణి పిలిచి దిద్దబండి తీసుకొని పెదపాలెం రమ్మనిచ్చెప్పి, తను ఓ బదరుగురు హీతులు వెంట రాగా లినడకన బయలుదేరాడు నారాయణ

వాన్నమ్మను చూడాలి వలికే భాగ్యం తనకు లేకన్నా కనీసం శవాన్నెనా చూడాలి నాన్నమ్మకు తన యింటిదగ్గరే దహన కీయలు జరపాలి!

ఎంతో వేగంగా ఆలోచిస్తున్నాడు. అయినాసరే సమయమే గడవడమేలేదు, కాలం ఆగిపోయినట్లుగా ఉంది!

సెకన్లు నిమిషాలు .. వింతలెక్క పెట్టివా గడపలమేలేదు

కాలాకున్న గొప్ప శక్తి అది మన అభిరుచికి వ్యతిరేకంగా నడచుకోవడం!

అరగంట కంటే ముందుగానే పెదపాలెం చేరుకున్నారు

వాకిట్లో శవాన్ని చూసి అమాంతంగా మీద పడిపోయి కౌగిలించుకున్నాడు నారాయణ పృథ్వీ భారాన్ని తీర్చుకునే ప్రయత్నంలో ఉన్నాడు!

చూసేవారందరూ ఆశ్చర్యపోయారు, నంగనాచి వేషచున్నార

సీతామాత్యులు దశాశే అయింది—

“ఇవ్వాళు నీకు నాన్నమ్మ గుర్తు రాలేదురా! దొంగముం! పీనుగున్నాసి దు ఖమొచ్చినాదా బాబూ, నీ యింటో ప్రతిరోజు సంసాపు గడరా నా అమ్మని, అన్నడు రాలేదురా దు ఖం! యింకేమున్న దనొచ్చినవే పీనుగున్నెనా మిగలకుండా సేదామనా? ఒరే దొంగలమ్మీ నీదుంప దెగిపోను! నీ యింట దీసం లేకుండాగానూ నా తల్లిని తాకకురో!” గొంతు చింఛ కుంటోంది సీతామాత్యి ఆ తిట్లక అంతంలేదు. ఆలా సాగిపోతూనే ఉన్నాయి.

నారాయణలో ఓపిక పొనాన్ని ఉద్రేకం ఉక్రోషం ఆక్రమించు కుంటున్నాయి. లే వెల్పున్నాడు!

కళ్ళు రెండూ పొద్దుటి మార్గగోళం లాగా నెత్తురు ముద్దలైవాయి

బండి కూడా వచ్చింది అప్పడే!

“మామో! శవాన్ని తీసుకెలి మా యింటి దగ్గరే దహన కీయలు జరిపిస్తాను!” నోర పెగిలింది అతికష్టంమీద

“ఏదిరో? ... ఒంటిమీద తెలివుండే మాటాడుతున్నావా? ... యిన్ని నెల్ల మా

ఉన్న తిన్నది, మా యింటికొచ్చే నచ్చింది, మా యిష్టానుకూలమే చేస్తాం!” బతికున్న వ్వుడు గుర్తురాలేదు, యిప్పుడులోకం నీదుంప తెంపదని ఉరికొచ్చినావా? ... ముందు మవ్యాడి నుంచి లేసి నీ బండెక్కి నీ ఊరెత్తిపో! . పిచ్చి పిచ్చికూతలు కూస్తే బాగుండదు జాగర్ర!” రామన్న తేటలెల్లం చేశాడు

నారాయణ తల్లి, లక్ష్మి అంతా వింటూనే ఉన్నారు నిండమనిషి లక్ష్మి ఓ మూలన కూర్చుంది యేమీ తోచడంలేదు వాళ్ళకు!

‘తను చమాకున్నాడు, వాళ్ళు చదువులేక లోకజ్ఞానం లేక సంకుచితభావాలతో ప్రవర్తిస్తున్నార’ యివేసిగర్తురాలేదు నారాయణకు. ఉదేకం, ఆగ్రహం, దెబ్బ తిన్న ఆత్మాభిమానం కళ్ళలోంచి కురుస్తున్నాయి

“శవాన్ని నేను తీసుకెళ్తాను, వివడడ్డ మొస్తాడో చూస్తాను!” మొండిధైర్యం చేశాడు నారాయణ

శవాన్ని రెండు చేతుల్లోకి తీసుకన్నాడు నారాయణ

ఒక్క ఉదుటున రామన్నలేచి శవాన్ని పట్టుకున్నాడు తనవైపు లాక్కుంటున్నాడు!

ఓ రెండు క్షణాలు

శవం యిద్దరి చేతుల్లో నలుగుతోంది!

■ గుంజలాటలో శవం శివమెత్తి నట్లుగుతోంది!!

వీళ్ళ మూర్ఖత్వాన్ని అడ్డగించే పాపానం వినరూ చేయడంలేదు.

శవం దభియంటూ కిందపడింది! ... వికృతాకారంలో పడింది

ప్రేక్షకులంతా ఒక్కసారిగా శవంచుట్టు మూగారు!

నారాయణ ఆగ్రహం కట్టలు తెంచు కుంది! ... పిడికిలి బిగిసింది!! . రామన్న చాతిపై న పడింది!! .

చెల్లకిలా పడిపోయాడు రామన్న. స్పృహ కోల్పోయాడు.

సీతామాలక్ష్మితో పాటు యింకొందరు స్త్రీల శావనార్థాల్లో, రోదనల్లో ఆకాశం మారుమోగుతోంది!

పెద్దలింకా లేరుకోలేదు పాపం!

రామన్న కొడుకు సోమలింగం ఒక్క ఉదుటున రంగంలోకి దూకాడు క్రరతో! ..

క్రరపై చేతులు బిగుసుకున్నాయి! ... అలాగే పైకి లేచింది!!

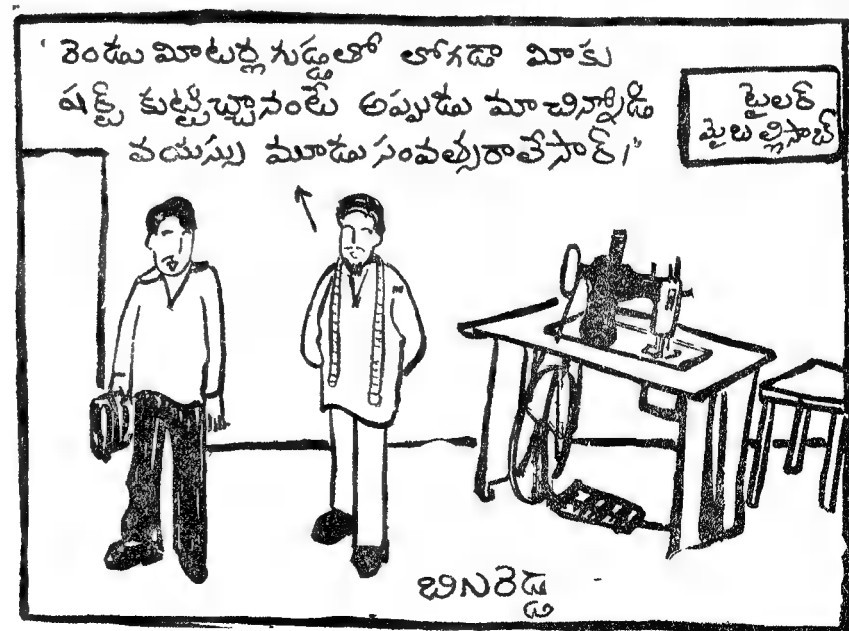
మెలితిరిగిన కండరా త బలమంతా ప్రయోగించబడింది!!

గురి తప్పలేదు ... నారాయణ తల బద్దలైంది!!

ఏరని వేడి రక్తం చిమ్మింది

తల నెత్తుటి మడుగులో గిజ గిజ లాడు తోంది యిందాకటి శివమెత్తిన శవంలా!

మూర్ఖత్వానికి హద్దుల్లే కుండా పోతూన్నట్లే నారాయణ ప్రాణ వాయువులు కూడా హద్దుల్లేని అనంత విశ్వంలో లీనమై పోతున్నాయి!!

బి.పి. రోజ్ బాగ్, హైదరాబాద్ - 29.

డాక్టర్ కె. వెంకటేశ్వరరావు

ఎమ్ ఎల్ పి - గుంటూరు

ప్రీతిత్యంత ముఖ్యమైన 'పెగ్గెన్సి' పీరియడ్ లో తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తలు గురించి వివరముగా తెలుసుకోవడానికై నెలతప్పిన మెట్టి నుండి ప్రాథమికమైన 1, 2, 3, 4 నెలలలో ఏదో జాగ్రత్తలు తీసుకోవాలి? బాధలేమైనా ఉన్నవా? తరువాత దశలలో ఎటువంటి జాగ్రత్తలు తీసుకోవాలి? ప్రాథమికముగా తీసుకోవలసిన చర్యలు, ఆచరణలు ముందుకు ఏమిటి? డాక్టర్ నుండి ఎప్పుడెప్పుడు ఏరకమైన ట్రీట్ మెంట్ తీసుకోవాలి?

క్రిందలా బరువు, బ్లడ్ ప్రెషర్ నెలతప్పింపుకోవాలి, మూత్ర పరిశోధనలు చేయించుకోవటం అవసరం

5, 6 నెలల తర్వాత కాళ్ళవాపు ఉబ్బి రేపిడి పరీక్షించు చేసుకోవాలి పాలు, నండ్లు, ఆకుకూరలు ఎక్కువగా తీసుకోవాలి

మామిడిలు ద్వేనందిన చుక్కలను కొననిగించటం, ఎం నసిక ఉల్లాసం కలిగించుకోవటం అవసరం

(వెతివెలా డాక్టరు చేతి ఎరిశోధించు చేసుకోవటం చాలా అవసరం)

ఎమ్ ఎల్ పి - పామ్యూరు

వా వయస్సు 18 సం.లు నాకు మెన్స్ ఆయి నవుడు వివరితంగా కడుపునొప్పి ఎస్తుంది ఈ నెప్పి 2 సంవత్సరములగా వస్తోంది ఇలా రావటానికి కారణమేమిటి? తగ్గలంటే ఏ మందులు వాడాలి?

దీనిని స్పాస్మోడిక్ డిస్టెసోరియా అని అంటారు. గర్భిణి ద్వారం గర్భిణులు కాని స్త్రీలలో చిన్నదిగా ఉండటం ఎవజం ఋతుక్రమం వచ్చి నప్పుడు ఉండే రక్తస్రావం మామూలుగా బహిర్గతం అవకపోవటం ఈ మార్గాన రోధం వల్ల జరుగుతుంది తద్వారా కడుపునొప్పి రావటం జరుగుతుంది

నెప్పి తగ్గటానికి అస్పరిన్ మూత్రం వాడటం, అరుదుగా ఆంటిస్పాస్మోడిక్ మూత్రం వాడటం మూత్రమే ఈ రక్తస్రావం ఉన్నవారికి చేయతగిన చికిత్స

కె యన్ - కొయ్యూరు

మాకు వివాహము అయి 12 సం.లు అయి చదివే పెళ్లి అయిన తర్వాత సంవత్సరములో అబ్బాయి 9 నెలలు పూర్తి అయిన తరువాత డెలి రీ అయిన రోజున పుట్టి పోయాడు తరువాత 3 సం.లకు 7వ నెలలో అమ్మాయి పుట్టి అదే రోజున పోయింది మరల 2 సం. తర్వాత అబ్బాయి పుట్టి 7వ నెలలో పోయాడు ఇది జరిగి 3 సం.లు అయినది మరలా మాకు ఇంతవరకూ సంతానం కలగలేదు దీనికి మీ సుహా కోరుతున్నాను

మీరు ఇరువురూ నెలకొని పరీక్ష (విడిఆర్ ఎఫ్) స్పెషిలైజ్డ్ గ్రూపు (ఆర్ హెచ్ ఫాక్టర్ తో ఎఫ్ చేంజింగ్) కోవటం అవసరం ఆ పరీక్ష ఫలితా ననుసరిం చికిత్స చేయించుకోవలసి ఉంటుంది

ఎమ్. ఎల్ ఎస్ - హైదరాబాదు

నా వయస్సు 21 సంవత్సరములు గతరెండు సంవత్సరములగా నీగరెట్ కాపుటం అలవాటు అయినది నా పెదవులు నల్లగా మారి నవి యీ నలుపు పోవాలంటే ఏమి చేయాలి?

నీగరెట్లు కాపుటం నిర్మిడే పెదమలనలుపు దాదాపు నిరంతరంగా ఉంటుంది పూర్తిగా నీగరెట్లు నూనిన వారికి క్షయ రోగితోడా కనబడవచ్చును.

కె వి డి - గుంటూరు

నాకు మూడు నెలల నుండి బాగా జలుబు చేసి తుమ్ములు వచ్చుచున్నవి రోజుకి 6 సిగరెట్లు నా తుమ్ముతుంటాను వచ్చులోనూ దురిదగా వుంటుంది మెదడు సంతానాదా దురిదగా వుంటుంది దీనికి నివారణ ఏమిటి? జలుబు తగ్గటానికి యంజక్షన్ ల వుంటే తెలుసా?

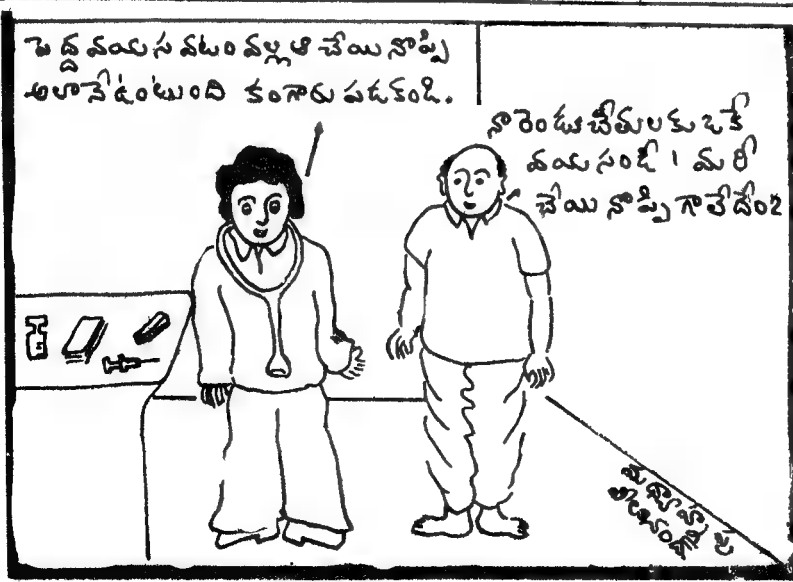
దురద, తుమ్ములు ఒకేసారి రావటం వల్ల ఇవి అలర్జిక్ వల్ల వస్తున్నాయని తెలుస్తున్నది

గాలిలో ఉండే దుమ్ము మొదలయిన వాటి వల్ల ఈ అలర్జిక్ సిగ్నల్ అవకాశం ఉన్నది దుమ్ము దలిపే నమయాలో ఆ ప్రాంతాలలో ఉండక పోవటం వల్ల కొంతవరకు నివారించుకోవచ్చును పెద్ద ఆస్పిట్రలలో 'అలర్జిక్ క్లినిక్' అనే విభాగాలు ఉంటాయి ఆ క్లినిక్ లో కొన్ని పరీక్షలు చేసి ఆ అలర్జెన్స్ కి విరుగుడు ఉపాయం చెప్పటం జరుగుతుంది

జి డిల్ - భీమవరం

నా వయస్సు 22 సంవత్సరములు 12 సం.లుగా నాకు అలర్జిక్ ఉన్నది ఏమూత్రం, దుమ్ము, పూళి తగినా వివరితంగా తుమ్ములు వస్తాయి దీని నివారణ ఏమిటి? ఈ ఎలర్జిక్ అంటు వ్యాధి? అంటు వ్యాధి అయితే వివిధ పిల్లలకు త్వరగా అంటు ఉంటుందా? పెద్దవారికి అంటుకుంటుందా?

అలర్జిక్ అంటు వ్యాధి కానేకాదు అందువల్ల వివిధ పిల్లలకిగాని పెద్దవారికిగాని అంటుకొనే పశురాదు ఈ అలర్జిక్ ఉన్నవారు అలర్జిక్ క్లినిక్ లో చూపించుకోవలసి ఉంటుంది

300
గ్రాములు
రూ 3-20
(స్థానిక వస్తులు అధనం)

మీకు మీరుగా గమనించండి !

ఇతర డిటర్జెంట్ ఉత్పత్తి
బిళ్ళ లకన్నా బరువు రెండు
రెట్లు ఎక్కువ ధర కేవలం కొద్ది
పైసలు ఎక్కువ !

టోటల్

నీలి డిటర్జెంట్ ఉత్పత్తి బార్

మొదటి "నిజమైన"
డిటర్జెంట్ బార్ !

టోటల్ - ఉత్పత్తి బార్ రీతిలో ఉన్నది
మరియు అధికమైన శుభ్రపరిచే నీలి
డిటర్జెంట్ శక్తి ఉన్నది
మరి ఇంకేమి? పొదుపుగ
ఉత్పత్తిండుకుగాను ఇది ఐదు వేతికన్నవైన
భాగాలు కలిగివుంది

కేవలం కొద్దిపైసల హెచ్చుకే
రెండు రెట్లు బరువు!

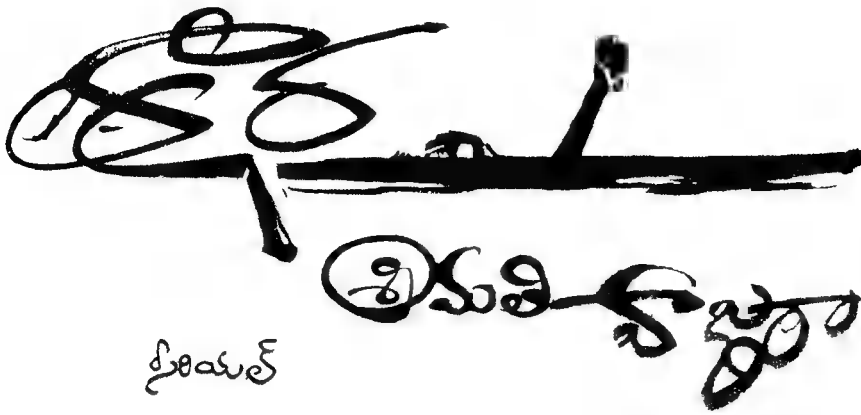
ఒక నిర్దిష్టమయిన డిటర్జెంట్ కేక్ 125 గ్రాముల బరువు
కలదానికి మీరు ఎంత ఖర్చుపెడుతున్నారు?
250 గ్రాముల టోటల్ ధర కేవలం రూ 2 67
(300 గ్రాములకి రూ 3 20) అదీను మామూలు డిటర్జెంట్ కేక్లకన్న
రెండు రెట్లు బరువు ఎక్కువ కేవలం కొద్ది పైసల హెచ్చుకే!

ఆంధ్రప్రదేశ్, బీహార్ మరియు తమిళనాడులలో దొరుకును

ఉత్తుకుటకు
వేతికన్నపుగా
ఐదు భాగాలు

కర్ణాటక సోప్స్ అండ్ డిటర్జెంట్స్ లిమిటెడ్ బెంగళూరు వారి ఒక నాణ్యమయిన ఉత్పాదన
మార్కెట్ చేయువారు మైసూరు సేల్స్ ఇంటర్ప్రైజెస్ లిమిటెడ్ బెంగళూరు

MCA TDB 51 Tel

శ్రీనివాస

తెలుగు కవిత్వం

ఇలాటి వాదనవాదా మరో ఏదెమిది జరిగాక కళ్యాణిని సీతారామయ్యకిచ్చి పెళ్ళి చేయటానికి వచ్చుకుంది సత్యవతి

సీతారామయ్య వెంకటరత్నమంతటా విన్నవ వారుడు కాకపోయినా పార్టీలోనే తిరుగుతున్నాడు! అతనిక్కూడా ఆ సిద్ధాంతాలు బాగా ఒంటబట్టాయి! అలాటి పార్టీ సీతారామయ్య ఒక ప్రముఖ నాయకు యైన వెంకటరత్నం చెల్లెల్ని పెళ్ళి చేసుకుంటు న్నాడు అనే వార్త అత్యంత వేగంగా పాకిపోయింది ఆ పెళ్ళికి చాలామంది పెద్ద పెద్ద నాయకులు వచ్చారు! వెంకటరత్నం ఉపాకు సింధి రావటంతో అతనికి గుండెల నిండుగా గాలి పీల్చుకోవటాని క్కూడా తీరిక లేకుండాపోయింది ఆ సమయంలో అతను పది చేతులూ, పది కాళ్ళూ ఉన్నవాడిలా అనిచోట్లా తానే ఆయి, అందరకూ అప్పి అమర్చి, ఎవరికూ ఏలోటూ రాకుండా చూసి, అందరి దృష్టిలోనూ మరోసారి మరచిపోలేనంతటి అపురూప వ్యక్తిగా నిలిచిపోయాడు!

* * *

కళ్యాణి గుడివాడ వెళ్ళిపోయింది వెనుక వరండాలో కూర్చుని దమయంతి క్రొత్త వస్త్రాలకు అట్టులు వేసుకుంటున్నది గిరిజ, సత్యవతిమ్మ మంచంపై కూర్చుని కాఫీ తాగుతున్నారు తార కత్తిపీట ముందరేసుకుని వెండకాయలు తరుగుతున్నది వరవరా పాకుతూ దమయంతి దగ్గరకు ఎచ్చింది స్వప్న

జరిగిన కథ-10 రాఘవయ్య, నాగిరత్నం దంపతులకు తార, అరణ-రామానాథ్, రామ్మోహన్, చంద్రం సంతానం కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రముఖులతో ఒకడుగా పేరు తెచ్చుకుంటాడు వెంకటరత్నం శ్రీనివాసరావుతో కలసి ప్రచార పెళ్ళికి వెళ్ళిన వెంకటరత్నం మదిలో 'అనుకోని సంఘటన' ద్వారా ముద్రవేసుకొంటుంది తార ఎవరెన్ని విధాల నచ్చజెప్పినా వినక వెంకటరత్నాన్నే పెళ్ళి చేసుకో యింది తార భర్తైన ఉండే గౌరవంకోద్దీ అతను పంపే ఉత్తరాలతోపాటు పార్టీ పుస్తకాలు కూడా చదువుతూ ఆచార రాజకీయాలను అవగాతం చేసుకొంటుంది తార బెజవాడలో జరిగినోత్సవ మిలింగులకి వెళ్ళాం రమ్మని తారకు ఉత్తరం ద్వారా తెల్పుతాడు వెంకటరత్నం తండ్రి వెళ్ళగద్దని వారిచినా వినక ఎన్నో బాధలకోర్చి అతన్ని కలుసుకొంది తార రాఘవయ్య నిరాదరణతో వెంకట్ వెంట వచ్చిన తార అత్తగారింటి పరిస్థితుల్ని అవగాహన చేసుకుంటుంది అటు డి ద్వారా తార గిర్వంతి అని తెలుసుకొన్న రాఘవయ్యగారు రిమానందభరితులై, రెండు మూడు రోజుల్లో వచ్చి మానస్తానని చెబుతారు పురిటికి పుట్టంటికి వెళ్ళింది తార కూతురి పేరు స్వప్న అని పెట్టుకొంటాడు వెంకట్ వదువు కోసం గుడివాడ వెళ్ళిన కళ్యాణి పార్టీలో పనిచేసే సీతారామయ్యని ప్రేమించి అతన్నే పెళ్ళి చేసుకొంటానని ఇచ్చితంగా ఇంట్లో చెప్తుంది సత్యవతిమ్మ గొడవచేస్తుంది

(గత పంచిక తరువాయి)

"స్వప్నా! నా పుస్తకాలు వింపావో-చూడు, ఎన్నో చేస్తానో!" దమయంతి అనేదేమిటో అనుకు అర్థం అయినట్లే నోరంతా తెరిచి నవ్వింది స్వప్న! చుట్టుకున్న లేచి స్వప్నను అమాంతం పైకెత్తి గట్టిగా ముద్దు పెట్టుకుంది దమయంతి "మన స్వప్న గొప్ప అందాలాళి అవుతుం దాదినా" చిన్నగా నవ్వింది తార తాళిగొట్టు క్రింద పెట్టి "నా బంగారుకొండా! ఇట్లా రావే తల్లీ" చేతులు చాపింది సత్యవతి వెంకటరత్నం లోపలకు వచ్చాడు "స్వప్నా!" అప్పటివరకూ నాయనమ్మ చేతుల్లో అడుకుంటూన్న స్వప్న తండ్రిని చూడగానే క్రిందికి దిగటానికి ప్రయత్నిస్తూ "అం - ఊ -" అంటూ ఏవేవో కబుర్లు చెప్పేయటం ప్రారంభించింది మల్లెపూవులాగా ఉన్న తెల్లని ప్రాకులో వ్యర్చమైన గలాబీలా ఉన్న కూతురివంకా, తన చేతులవంకా ఒకపారి చూసుకుని "నా చేతులంతా మట్టిరా వాన్నా, నేను స్నానంచేసి వస్తాను" అని చెప్పి గదిలోపలకు వెళ్ళా వెళ్ళా అగి, తారవంక చూసి "తారా! నేను స్నానంచేసి వచ్చేనరికి నాక మంచి కాఫీ కావాలియే" అన్నాడు వెంకటరత్నం స్నానానికి వెళ్ళాడు

దమయంతి లేచి గదిలోకి వెళ్ళి వెంకటరత్నం-కూర్చునే పడక్కుర్చీ తెచ్చి బయటవేసింది తొండకాయ ముక్కల గిన్నె, కత్తిపీట తీసుకు తార లోపలకు వెళ్ళింది

స్వప్నను ఒడిలో కూర్చోబెట్టుకుని సత్యవతిమ్మ చెబుతూన్న కబుర్లు వింటూ వెంకటరత్నం కాఫీ త్రాగుతున్నాడు

"తారా! నీకింకా వంటపని కాలేదా?" "అయిపోయిందండీ, ఇదిగో బదు నిమిషాలే వచ్చేస్తున్నా," గంజి వార్షతూ జవాబిచ్చింది స్వప్న వెంకటరత్నం ఇట్టులో అడుకుంటు న్నాది వెంకట్ దమయంతి పుస్తకాలు తింగేస్తు న్నాడు

వెంకటేశ్వరాధిపతి, మాజెల్ల సీతారామయ్య కలిసి వెనుక గేట్లోనుంచి లోపలకు వచ్చారు 'మాజెల్ల సీతారామయ్య' అని సత్యవతి పేరు పెట్టింది కళ్యాణి భర్త పేరు కూడా అదే అయ్యేనరికి ఇలాడే పేరు ఆ విధంగా మార్చేసింది ఇహ అందరకూ అదే అలవాటుయిపోయింది వెంకటేశ్వరాధి పుస్తకం ఎత్తుకుని వంటగదిలో ఎచ్చాడు

"ఇక్కడ అన్నలు గాలి అంటం లేదయ్యా! స్వప్నకు దగ్గు వస్తందేమో! బయటకు పది! నేనిప్పుడే వచ్చేస్తున్నాను అయిపోయింది పని అంటూనే "దమయంతి!" అని పిల్చింది

"ఎమిటాదినా?" "ఇలాగమ్మా!"

"వస్తున్నా ఏమిటాదినా?" "దమయంతి! ఆమెలాలోచించి కొబ్బరి బూరెలు, పకోడీలు తీసి వాళ్ళకు పెట్టుకెళ్ళు" దమయంతి ప్లేట్లు తుడిచి వదల చెప్పిన పా చేస్తున్నాది

తార వచ్చువారుకు తాంపు వేసి, కూరను గిన్నెలోకి తీసింది నేటి గిన్నెను అన్నం ఉండమిగ పెట్టింది దానిమీద ఉన్న పాంకుండపై ఓరగా మూకుడు వేసి బయటకు వచ్చింది

చేతులు కడుక్కుని మూడు గ్లాసులతోనూ మంచినీళ్ళ తీసుకోచ్చి వాళ్ళ ముందర పెట్టింది వరండా గట్టుమీద కూర్చుంటూ "స్వప్నా! నువ్వులా రా రా!" పిల్చింది

"దమయంతి! నేను కూడా వేసిపెట్టినా" "అయిపోయామొదినా! ఇంక రెండే ఉన్నాయి! నేను వేసేసుకుంటానులే"

సీతారామయ్య అమ్మమ్మ సత్యవతిమ్మకు మేల మామ భార్య అందువల్ల సీతారామయ్య కన్నీళ్ళ సత్యవతికి పుట్టింటికి వెళ్ళినంత సంతోషం! ఏవేవో కబుర్లు తరచితరచి అడిగి మరి చెప్పించు కుంటుంది

మాటలమధ్యలో అప్పుడే గబుక్కున గుర్తుకొచ్చిన వాడిలా అన్నాడు వెంకటరత్నం - "అమ్మా! నమ్మ గుడ్డవల్లేదు ఫిర్కాక కార్యవర్గిగా నియమించారమ్మా"

వినగానే సత్యవతిమ్మకు అర్థంకాలేదు తారకూ వచ్చిన అర్థం = లేదు

"అంటే ఏమిటా?"

అవిడకు అర్థమయ్యేలా చెప్పేసరికి వెంకట
ంతానికి నగం పీసక చచ్చిపోయింది మిగిలిన నగం
పీసకతోను గుడ్లవల్లేరు వెళ్ళటానికి ఆమెను ఒప్పించ
బిగాడు

ఆ రాత్రి తార వెంకటరత్నం దగ్గర పెద్ద పేచీ
ట్టింది

"నేనూ గుడ్లవల్లేరు వస్తాను" మొదట
వెంకటరత్నం అభ్యంతరం చెప్పాడు

"అక్కడ నువ్వండలేవు"

"నేనుండగలను"

"అమ్మా, నాన్న ఒప్పుకోరు"

"నేను ఒప్పిస్తాను"

"స్వస్థ ఉండలేదు"

"బ్రహ్మాండంగా ఉంటుంది"

"నువ్వుత్త మొండిదాన"

"అవును! నేను జగమొండిని"

చటుక్కున దగ్గరకు లాక్కుని ఆమె నడం
చుట్టూ చేతులు వేసి గట్టిగా బంధించాడు వెంకట్

"నాప్ప" నవ్వుగా అన్నది

"ఎక్కడ?" అంగారుగా అడిగాడు

"మనస్సులో" చిన్నగా నవ్వింది.

ఇంకాస్త దగ్గరకు లాక్కున్నాడు వెంకట్.

"ఎందువల్ల?" గుసగుసగా అడిగాడు.

"దాని యజమాని దాన్ని వదిలేసి ఎటో
వెళ్ళిపోతాంట"

మధురంగా నవ్వాడు వెంకట్ అతనికి అతి
సమీపంగా ఉన్న ఆమె అదరంపై మృదువుగా
నంటిగాటు వేసాడు

"ఏవ్వాదిలి నేను మాత్రం ఉండగలనా?"

గారంగా అన్నాడు

ఆ మాట, ఆ పలికిన తీరు - తారకు
గిరిగింతలు పెట్టినట్లయింది ఎంతో ఉత్సాహంగా,
మరెంతో సంతోషంగా, అతనిపై కొండంత
ప్రేమతో, లాలనతో, కోరికతో అతని
బిగికాగిలితో - నవ ఎదువులా ఒదిగిపోయింది తార

* * *

నాలుగయిదు రోజులు ఏ విశేషమూ లేకుండా
జరిగిపోయాయి

ఆ సాయంత్రం త్వరగా చంటపని ముగించు
కుంది తార

సాస్తం కూడా చేసింది జడవేసుకుంటూ
గది బయటకు వచ్చింది

దమయంతి ఏదో వ్రాసుకుంటున్నాది స్వస్థ
అక్కడే కూర్చుని బొమ్మలతో ఆడుకుంటున్నాది.

సత్యవతమ్మ గిరిజకు తిలయివ్వ జడవేస్తున్నాది.

"అత్తయ్యా!" నమ్మదిగా పిలిచింది.

"ఏమిటి?" అన్నట్లుగా తల్లిలిప్పి చూసింది
సత్యవతి.

"ఆయనతోపాటు నేను కూడా వెళ్తా
నత్తయ్యా!"

"ఎక్కడికి?" ఆశ్చర్యంగా ప్రశ్నించింది

"గుడ్లవల్లేరు" తటవటాయుస్తూ చెప్పింది
తార

"వాడేదో పార్టీ పనిమీద వెళ్తున్నానన్నాడ
కదా!"

"అవునత్తయ్యా! కానీ, ఆయన ఒక్కరే
అక్కడ ఎలా ఉంటారు?"

"మనీల్లాతో క్రొత్తచోట నువ్వెట్లా
ఉంటావు!" తార ఎట్లా ఉంటుంది అనే సమస్య
కన్నా, తార వెళ్ళిపోతే ఇంట్లో ఎట్లా అనేది పెద్ద
సమస్య!

"పర్యటనత్తయ్యా! నేనెక్కడైనా ఎక్కడ
పోగలను"

సత్యవతమ్మ గిరుక్కుని ఈ తిప్పి తార

K. R. Neechi

ముఖంలోకి చూసింది 'మరో మార్గం' అన్నట్లుగా 'స్వప్నను వదిలి మేమెట్లా ఉండగలమే?' అంది

"ఎంత దూరం అత్తయ్యా, ప్రక్కనే ఉన్నదే కదా! రెండు మూడు రోజులకోసూరు మీరూ, మామగారూ వస్తారండవచ్చు, నేనూ స్వప్నను తీసుకుని వస్తాను" స్థిరంగా అన్నది తార

సత్యవతమ్మ ఏ సంకల్పేర్పా దానికి మార్గం చూపిస్తూ 'నేను వెళ్ళాల్సిందే' అన్నట్లుగా చూట్టాడు తాను తారకు చాలాసేపు ఏవేవో ప్రయాణాలు కూడా చూపెట్టబోయింది

తార వేటిని పెట్టించుకోలేదు

దీపాంబి వెలిగించి అన్ని గదుల్లోనూ పెట్టింది

ఈమధ్యనే స్వప్నకు రెండోపూట అన్యం పెడకున్నాది అందుకని కుండ మధ్యలోంచి అన్యం తీసి, గిన్నెలో వేసి, మెత్తగా నలిపింది కొంచెం ఉసిరికాయ పచ్చడి, నేయి వేసి కలిపి తీసుకొచ్చింది పీట వేసి కూర్చోబెడితే బొమ్మలాగా కూర్చుని, ఎ పేచీలూ పెట్టుకుండా చక్కగా తింటుంది స్వప్న

'పెద్దదానికి పురుడోస్తే రా ఒక్కదానివల్లా ఎట్లా బయటకు వెళ్ళింది?' కాస్త తీవ్రంగా నేనడిగింది

"ఆ సమయానికి నేనూ సహనశత్రుయ్యా"

"మాటకు మాట జవాబు చెప్పటమే కానీ ప్రయాణం మౌనం మానుకోవద్దమాట" ఈసారి ఇంకాస్త తీవ్రంగా అన్నది

తార జవాబు చెప్పలేదు

రోజుకి వెళ్ళి అప్పులతో పప్పుచారు పోసి అయిపుతూ బయటకు వచ్చింది

గరిజ, సత్యవతమ్మ వెమ్మడిగా ఏదో మాట్లాడుకుంటున్నారు

తారకు విసిపించటమూ లేదు! వినాంది ఆమెకు కుతూహలమూ లేదు! స్వప్నకు చిన్న చిన్న మాటలు వెబతూ అన్యం తిప్పించుతోంది

దమయంతి చూపులు పుస్తకంలో ఉన్నా, యర్రమాత్రం అమ్మ మాటలు వినానే ప్రయత్నం చేస్తున్నది

తార రోపలకు వెళ్ళి కాస్త పెరుగువేసి, ఉప్పు, ఒకమక్క నీళ్ళు పోసి కలిపి తెచ్చింది

"వాడు తీసుకెళ్తా నంటున్నాడా? నువ్వే వెళ్తానంటున్నాడా?"

తార జవాబు చెప్పలేదు

స్వప్నకు తినిపించటం అయిపోయాక మూతి కడిగి మళ్ళీ చాపపై కూర్చోబెట్టింది

గిన్నె కడిగి, పీట ఎత్తి రోపలవేసి బయటకు వచ్చింది

గట్టువీధి కూర్చుంటూ, ప్రక్కనే ఉన్న దమయంతి పుస్తకం చేతిలోకి తీసుకుంది

"వాడిని అడిగివా? రమ్మన్నాడా?" మరలా అడిగింది సత్యవతమ్మ ఈసారి ఆమె ప్రశ్నలో కుతూహలం తొంగి చూస్తున్నది

దానికి తార జవాబు చెప్పలేదు

"వాడే రమ్మన్నాడా?" మళ్ళీ రెట్టించింది సత్యవతమ్మ

అప్పుడూ తార బదులు పలకలేదు ఆరలు

తార

పుస్తకంలోంచి తల ఎత్తలేదు తన జీవితానికి సంబంధించిన అతి ముఖ్యమయిన విషయమేదో అందులో ఉన్నట్లుగా జాగ్రత్తగా పుస్తకంలోకి చూస్తూ ఉండిపోయింది

"వాడు రమ్మని ఉండడు! నువ్వే బయటదేరి ఉంటావు" అన్నది విమూలంగా

"అందులో తప్పేమి ఉందత్తయ్యా! ఎందుకలా అన్నిసార్లు రెట్టిస్తారు! ఆయన ఉన్న చోటే కదా నేను పుండాల్సింది! ఆనాడు రాముడు అడవులకు వెళ్తూంటే నీతికూడా వెంటడి వెళ్ళిందా, లేదా! అలాగే ఆయన వెంటడి నేనూ వెళ్తాను!" వెమ్మడిగానే చెప్పి, తార మాటల్లో ఎటువంటి తడబాటూ లేదు పైగా తను ఒక నిర్ణయానికి వచ్చేసినట్లుగా, ఇంక దానికి తిరుగులేదు అన్నట్లుగా విప్పుచుతోంది

సత్యవతమ్మ, గరిజ, దమయంతి - అందరూ తార మాటలకు నిర్భాంతపోయారు

వాళ్ళు ఆశ్చర్యంలోంచి లేచుకోకుండానే వెంకట్రామయ్యగారూ, వెంకటరత్నమూ కాస్త

మహాత్ములూ అంతే!

సూర్యుడు రమ్మన్నానే సహనకోటి జతల కళ్ళను వెలిగిస్తాడు అన్నది మూతనే - అనంతకోటి తారకాగణాల్ని వెలిగిస్తాడు మహాత్ములూ అంతే!

- గన్ను కృష్ణమూర్తి

అటూ ఇటూగా వచ్చేసారు ఆ వెనుకే అల్లుడు కూడా వచ్చాడు

వెంకట్ స్నానంచేసి వచ్చేసేసా తార పీటలు వేసి, కంచాలు పెట్టి, మంచినీళ్ళు పెట్టి అప్పి అమర్చింది

"అత్తయ్యా, వడ్డించండి" అంది వంట గదిలోనుండి బయటకు వచ్చేస్తూ

"ఇవ్వల్లికి నువ్వే పెట్టేసెయ్యవే" అంది కూర్చున్న చోటనుండి లేవకండా

తార అప్పి ప్లేట్లలో పర్చింది ఇంతలో వెంకటరత్నం వీపుపై తడి అద్దుకుంటూ బాత్ రూమ్ నుండి గదివైపుకు వెళ్ళటం చూసింది తార వెంటనే దమయంతిని పిలిచి "వాళ్ళుగార్ని, బాపగార్ని భోజనానికి రమ్మని చెప్పమ్మా" అన్నది

ముగ్గురూ భోజనాలు చేస్తున్నారు తా ఒక వారగా నిలబడి ఎవరికి ఏం కావాలో గమనిస్తున్నది

గత రెండు మూడు రోజులూ బాగా వర్షాల ఎడ్డాయి ఈరోజుకూడా వర్షం వస్తుందో ఏమో - ఒకటే ఉక్కుగా ఉప్పుని ఎక్కుగా గాలి అవేది ఉన్నట్లే లేదు

వేడివేడి అప్పు, కోడిగుడ్డు పారిటి, వడియాల, నేతిదీరకాయ పచ్చడి పప్పుచారు - రుచికరమయిన

భోజనం! కానీ-గాలిలేమి, ఉక్కుదనంవల్ల ఎంతో చింకుగా ఉన్నది

'మగవాడు కాళ్ళతడి ఆరేలోపున భోజనం ముగించాలి!' అంటారు పెద్దలు అదేమిదిరిగి వెంకట్ చాలా త్వరగా భోజనం చేసిపొయి అతడబయటికి వెళ్ళి తొట్టిదగ్గర చేయి కడుక్కుంటూండగా సత్యవతమ్మ అన్నది -

"ఈ విషయం విన్నారా?" అవిడ అలా? అన్నది అంటే అది భర్త మద్దేగించి నటించి అన్నమాట!

వెంకట్రామయ్యగారు అవిడతోమీ బదుల చెప్పకుండా కోడలి మద్దేగించి "పెరుగు" అన్నారు కొంచెం అన్యం పెట్టి, ఉప్పు వేసి, పెరుగు వేసింది

"కోడలు కూడా గుడ్లవల్లేరు వెంటండట" మళ్ళీ అన్నది సత్యవతమ్మ

వెంకట్రామయ్యగారు అప్పుడూ ఏమీ బదులు చెప్పకుండా, పీటమీంచి లేచి బయటకు వచ్చారు

సత్యవతి కాస్త బిగ్గరగానూ, మరికాస్త నిష్కారంగానూ అన్నది -

"చెప్పిది వినిపడుతోందా?"

"అయితే - వినుంటావు?" అప్పటికి వినిగ్న ఒడిగారాయన

"ఆనాడు రాములవారి వెంటడి నీతికూడా అడవులకు వెళ్ళినట్లుగా, కొడుకుతోపాటు కోడలు కూడా గుడ్లవల్లేరు వెంటండట" దీర్ఘానుభవం చెప్పింది సత్యవతి

వరండాలో నిలబడి ఉన్న వెంకట్ చలుక్కు తలతిప్పి వంట గదివైపు చూసాడు

గొంతుకూర్చున్న ఎంగిలి కంచాలు తీస్తూన్న తారకూడా చలుక్కున తలతిప్పి వెంకట్ వైపు చూసింది

లాంతరు వెలుగులో తార కళ్ళలోకి చివ్వు చిమ్మిన కన్నీరు మెరుస్తూ వెంకట్ కు న్నవ్వుగా కన్పించింది

తల్లి మూర్ఖత్వం అతనికి క్రొత్తకాదు! మాటలతో మార్చలేదని కూడా అతనికి తెలుసు?

అతనికి ఎవరో నయనానరే గొడవలు పెట్టుకోవటమంటే ఇష్టం ఉండదు! అందుకోసూ తల్లితో గొడవ - సుతరామూ నచ్చని విషయం!

స్వేతిపైన నిలబడి అతను చెప్పే ఉపన్యాసాలు - క్లౌసారి కొంతమందికి పడునైన బాకులతో గుండెలను చీలెత్తుతుంటాయి!

ధనవంతులతో అతను చేసే వాదనలు-వాళ్ళను నిలువెత్తుమంటలతో వేసి కాలస్తన్నట్లుంటాయి!

కానీ - అవి - అది వేరు! ఇది వేరు!

అందుకే తల్లినిగానీ, చెల్లెళ్ళనుగానీ మార్చటానికి ప్రయత్నించడు మొదట్లో వాళ్ళను మార్చాలని ఎన్నో ప్రయత్నాలు చేసాడు కానీ, వాళ్ళు మారడం అని ఖచ్చితంగా తెలుసుకున్నాక వాళ్ళను ఒక పరిధిలో ఉంచటానికి ప్రయత్నించాడు అప్పట్నుంచీ వెంకట్ అంటే ఆ యింట్లో ఒక విధమైన భయం! అతను ఎప్పుడూ ఏమీ ఆనడు అంటే మాత్రం అవతలివాళ్ళు గడగడా వణికిపోయేటూ, ఛదామడా తిట్టి మరి అవతలకు వెళ్ళిపోతూ ఇవ్వకూడా అదే జరిగింది తల్లితో వాదన అతనికి ఇష్టంలేదు! చేయదలచుకున్న

గిడ్డిగా చేసేయటమేగానీ - 'ఇదిగో నేనీ పని చేస్తున్నానా' అని చాటుకోవటం ఆతనికి ఎంత యాత్రమూ నచ్చని విషయం! అందుకే ఆతను గిడ్డితో వెళ్ళిపోయాడు

వెంకట్రామయ్యగారు కూడా చెప్పలేనుకుని బయటకు వెళ్ళిపోయారు

"ఈ మాయదారి గొడవలోకి పిల్లకు అప్పు పెట్టటంకూడ మర్చిపోయాను" అంటూ లేవలేక లేస్తూ, ఆయాసపడుతూ వంట గది కొచ్చింది సత్యవతి

అప్పటికే అందరకూ కంచాలూ, మంచినీళ్ళూ అప్పీ అమర్చింది "దమయంతీ, గిరిజా రండమ్మా"

ఇన్ని రోజులుగా కాదు - కాదు ఇన్ని సంవత్సరాలుగా లేని దైత్యమేదో తారలో నడెన్ గా ప్రవేశించినట్లుంది చకచకా భోజనం చేసి, భారీ గిన్నెలు ప్రక్కన పెట్టేసింది పాతకుండలో మజ్జిగ చుక్క చేసి బీడువాచో పెట్టేసింది

వాళ్ళ భోజనాలు ఇంకా పూర్తికాకేదు "దమయంతీ! మీ భోజనమయ్యాక కంచాలూ, గిన్నెలూ ప్రక్కన పెట్టే పెయ్యమ్మా" అని చెప్పి గిడ్డితో వెళ్ళిపోయింది

ఆశ్చర్యంగా చూసింది సత్యవతి సూత్రం మారు చంకర్లు తిప్పింది గిరిజ

రోజూ అయితే తన భోజనం ఎంత త్వరగా అయిపోయినా అందరి భోజనాలూ అయ్యేవరకూ అక్కడే ఉండేది ■ తర్వాత ఎంటగది అంతా సర్ది తాళం వేసేది అందరకూ మంచినీళ్ళు చెంబులు పెట్టేది! దాదాపు అందరూ నిద్రపోయాక, మరో మారు తలుపున్నమానీ ఆర్యుడు గిడ్డితో వెళ్ళేది!

అప్పటికే వెంకట్ కళ్ళనిండా నిద్రు నింపుకుని భార్యకోసం ఎదురుమాస్తూ ఉండేవాడు "ఇప్పటికీ గుర్తుకొచ్చా?" అనేవాడు సత్యవతి

అలాటి తార ఏ పనులూ చేయకుండా, మంచి నీళ్ళు చెంబు ఎట్టుకుని, గిడ్డితో వెళ్ళి తలుపు లేస్తూంటే ఆమె తెగింపుకూ, ఆమె చొరవకూ బయటి సత్యవతే కాకుండా రోవలి వెంకట్ కూడా అమితంగా ఆశ్చర్యపోయాడు

"ఏమిటోయ్! ఈరోజు ఏదో పెద్ద తుపాను వచ్చేటట్లుంది ఈ సమయంలో నువ్వు నా

దగ్గరకు" వెంకట్ మాటలు పూర్తికాకుండానే తార మృదువైన చేతు ఆతని నోటికి అడ్డం పెట్టింది 'ఇప్పుడు జడగుతొన్న తుపానులు చాలటం లేదా అయ్యారాకి?"

ఎంతవేగో ఆమెని తన దగ్గరగా కూర్చో బెట్టుకుని, కుడిచేత్తో తన నోటిపైన ఉన్న ఆమె చేతినిపైకి ఎత్తాడు

"తార!" మృదు గంభీరమైన అతని కంఠం తార మదిలో ఇందాకటి నుండి పడి తిరుగుతూన్న వేదము సన్నగా తాకింది ఫలితంగా అందమైన ఆమె కన్నులు తడి అయ్యాయి

రెండు చేతులతో ఆమె తలనుపట్టి, ముందరకు వంచి ఎదుటిపై ఆ ప్రియంగా మంటించాడు

తార అలాగే ఇంకొంచెం ముందరకు వంగి అతని గుండెపై తల ఆనుకుంది రెండు చేతులతోనూ ఆమెను చుట్టి ఊరకేంపుగా, మెల్లగా తట్టాడు

తార కళ్ళు ఆమె అనుమతి కోసం ఆగకుండా, మననంలో బాధనంతా కన్నీళ్ళ రూపంలో బయటకు వదిలేస్తున్నాయి!

ఆ తడి వెంకట్ గుండెలకు తెలుస్తూనే ఉంది! మెల్లగా, అనునయంగా పీలివాడు

"తార!" మరో రెండు నిమిషాలకు తన చేతుల్లో ఒణుకుతూన్న శరీరం స్థిరత్వాన్ని పొందటం వెంకట్ గ్రహించాడు

పరుమిషం తార తలపైకి లేచింది కన్నీళ్ళు మధ్య పెదవులు ఓగిపట్టి చిన్నగా నవ్వింది మంకెన పూవులాగా ఉన్న ఆమె కళ్ళవంక చూస్తూంటే వెంకట్ మనసు ఆర్ద్రమయింది!

చేయిత్తి తడితో మెరుమాస్తూన్న ఆమె బుగ్గలు తుడిచాడు వెంకట్ ఆ చేతిని తన రెండు చేతుల మధ్య పట్టుకుని "నమ్మి తీసుకెళ్తారు కదూ!" అడిగింది ఆమె కంఠం ఇంకా వణుకుతూనే ఉంది

"దైర్యంగా ఉండ తారా నా నిర్ణయంలో ఏ మార్పు ఉండదు చూడూ - అమ్మతో గొడవ పడి ఆమెని ఇప్పుటికప్పుడు మార్చగలమా చెప్పు? తప్ప కానంతవరకూ మనం దేనికీ భయపడనవసరం

లేదు ఇవ్వాళ కాకపోతే రేపయినా వాళ్ళ తెలుసుకుంటారు నిమ్మా, స్వప్నమా తప్పకుండా తీసుకెళ్తాను"

ఆమె మనసు ఎంతో తేలిక అయింది మబ్బులు విడిచి ఆకాశంలా నిర్మలమయిన మనస్సులో వెన్నెల లాటి చిరునవ్వు మనోహరంగా నవ్వింది

ఉల్లిపాయ రంగు వాయిల్ చీర, నలుపు జాకెట్, పురబారిన తడి కళ్ళూ, కందిన చెంచలూ, వలుచి పెదవులూ, చిట్టి గడ్డమూ - అత్యద్భుతంగా ఉన్నది తార

అప్రయంగా దగ్గరకు లాక్కుని అపురూపంగా గుండెలకు హత్తుకున్నాడు వెంకట్

* * * సత్యవతి సూటిగా తిట్టేదిట్టుగానీ, అడపడుచు చేసే హేళనలుగానీ తారను అనలేకపోయాయి

చివరకు కోపంగా, గంటు పెట్టుకున్న ముఖంతో అన్నది సత్యవతి - "ఒక్క గిన్నెగానీ, ఒక్క బిందెగానీ - ఏమీ ఇవ్వను అక్కడికెళ్ళి ఎలా కాపురం చేస్తావో - చెప్పు!"

అప్పటికీ భయపడలేదు తార

వెంకటరత్నం తారతో కలిసి గుడ్డనల్లేదుతో అడుగుపెట్టాడు గడ్డనల్లేదు వెంకట్ కు క్రొత్త కాదు! అతనికి కుడిభుజంలాంటివాళ్ళూ, ప్రాణ మిత్రులూ, పార్టీ సభ్యులూ, తెలిసినవాళ్ళూ ఎంతో మంది ఉన్నారు

కానీ - భార్యనూ, కూతుర్నీ ఎవరింట్లో ఉంచుతాడు!

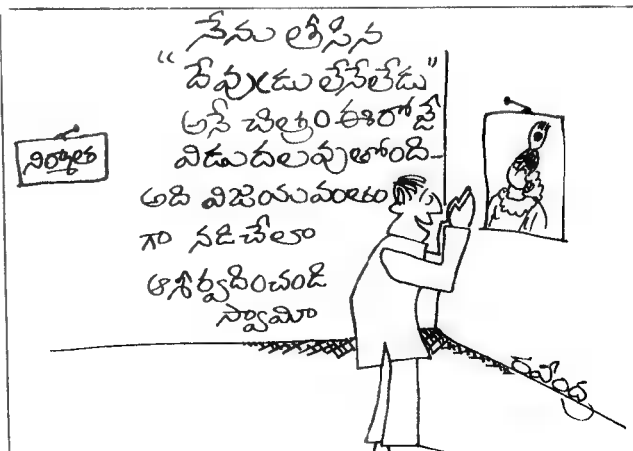
అమృతరామయ్యగారి భార్య ధనలక్ష్మి తారను ఎంతో ఆదరంగా రోవలకు తేసుకువెళ్ళింది సజల నేత్రాలతో రోవలకు అడుగుపెట్టింది తార

మొదటిసారి అల్లివారింటికి వచ్చినపుడుగానీ పుట్టింటికి వెళ్ళినపుడుగానీ లభించని అవ్వనం, సంతన ముక్కూ మొహం తెలియని ఒక అవధిచి త వ్యక్తి అందించ కలిగింది

అందుకే వంగి ఆమె కాళ్ళకు నమస్కారం చేసింది

"అరే! అదేమిటమ్మా?" ఖంగారుగా తెల్ల బోయినట్లుగా అన్నది ధనలక్ష్మి

"అందరకూ వ్యతిరేకంగా ఆయనతో కలిసి ఇలా

అమలసవేంద్రురమణియ్య

కాల నియమం పాటించాలి

మనదేశంలో కాల నియమాన్ని పాటించక పోవడం ఒక పరిపాటి అయింది అయిదు న్నర గంటలకు మీటింగు అప్పుడు పత్రికలు వచ్చిపెడతే ఆరు గంటలకుగాని పత్రికలు పభా స్థలానికి రాదు అధ్యక్షులు, ఉపాధ్యక్షులు మరొక ఆరు గంటలకుగాని పభా వేదికను అంక రించరు ఈ సంప్రదాయం “ఇండియన్ పంచ్యూరిటీ” అని పేరు తెచ్చుకున్నది ఒక్కొక్కప్పుడు రావలసినవారు రాకపోవడం, మంత్రులు ముప్పగు పెద్దల కోసం గంటల

తరబడి కాచుకొనియుండి నిర్వాహం పొందడం జరుగుతూనే ఉంటుంది

ఒకవేళ తగిన సమయంలోనే సభాధ్యక్షులు ఉపన్యాసకులు వచ్చినా పాధారణంగా సమయ పరిపాలన జరగదు మొత్తం సభా కార్యక్రమం రెండు గంటలు అని ప్రకటించినా, నాలుగు గంటలు పడతుంది తక్కువ వకంలో చూచుకున్నా మూడు గంటలకు తగ్గు దీని వల్ల ప్రజలకు చాలా ఇబ్బందులు కలుగుతూ ఉంటాయి కొంచెం దూర ప్రదేశాల నుండి వచ్చేవారు తిరిగి తమ విమానం చేరుకోవటము

చాలా శ్రమ పడుతూ ఉంటారు సమావేశాలకు పోవలెవే అనక్తి వుండినా నిర్వాహం ఏర్పడి, యిక్మీర సభలకు పోకూడదనే భావం కలుగు తుంది నమయాన్ని పాటించకపోతే పదమూడు ముగ్గు కల్గుతుంది

సభకు ఒక కార్యక్రమాన్ని నిర్ణయించి నప్పుడు వియమిత కాలపరిమితిలో సర్వము పూర్తికాలి అన్నదే వివేచానికి విముగువుట్టదు

కొందరు కాల పరిమితిని పాటించక తమ ప్రతిభను వెల్లడిస్తూ, ఏదో మాట్లాడుతూ తోరు కొట్టిస్తూ అందువల్ల తక్కినవారి నుంచి మాటలకు అవకాశం లేకుండా పోతుంది

ఒక్కప్పుడు వరల్డ్ టీవర్ బ్రష్టు సంస్థా పకులు మహానీయులు కలవలి మాస్టర్ ఇ కె గారు ఒక మహాసభలో ఉపన్యాసనడానికి గ్రామాంతరం వెళ్లవలసినవచ్చింది సభాధ్యక్షులు తమ ప్రతిభను వెల్లడిస్తూ, కొంది నివిషాంలో ముగించవలసిన అమ తొలివలకులను రెండు గంటలకు పైగా పాడిగించారు ఆ మాటలతోనే సభ్యులందరూ విసిగిపోయారు తర్వాత అధ్యక్షులు “ఇకపాద శ్రీ ఇ కె గారు ఉపన్య సిస్తారు” అని, ఉపన్యాసం పావుగంటలో ముగించాలి కోరారు! ప్రిస్థితులు గమనించిన మాస్టరుగారు తమ ఉపన్యాసం మరియొకప్పుడు వివచయనంబూ వేదిక దిగిపోయారు!

కాల నియమాన్ని పాటిస్తే యిట్టి సంఘటనలకు అవకాశం ఉండదు ★

వచ్చాను ఈ బాటలో ఏ ఒడిదుడుకులు ఎదురైనా ఎంత కష్టమైచ్చినా దైర్యంగా విలబడేట్లు ఆశీర్వ దించక్కా..”

“లేమ్మా నీ వనితవమే నీకు రక్ష!” అన్నది

తననెంతో అదరంగా దగ్గరకు పిల్చి అమెను నరాయి వ్యక్తిగా భావించలేకపోయింది అందుకే ఎంతో పరిచయమున్నదానిలా చొరవగా ‘అక్కా’ అని సంబోధించింది తార

ఆరోజు, ఆ మరురోజు కూడా నాళ్ళ ఇంట్లోనే ఉండిపోయార

మరుచుటరోజు సాయంత్రానికి చెరువుగట్టుకు దగ్గరగా ఒక ఇల్లు సంపాదించాడు వెంకట్

ఆ యింటి యజమాని పేరు కైలాసం! మూడ బానికి మంచిదాదాగే ఉన్నాడు వెంకు 4 రూపాయలు అద్దె! కైలాసంతోచెప్పే ఆ ఇంటిని త్వరం చేయించి, తారను తీసుకొచ్చి ఇంట్లో వదిలేపాడు

‘కుటుంబాన్ని ఎంత త్వరగా పెటేర్ చేస్తే అంత త్వరగా పార్టీ పనులు చూసుకోవచ్చు’ అనేది అతని అభిప్రాయం

గది మధ్యలో పెట్టె వుచ్చుకుని వింశున్న తార ఫక్కున నవ్వింది

“ఏమిటి, అలా నవ్వుతావు?”

తార

“పక్కక ఏంచేయనండి గది దొరికింది బాగానే ఉంది!” మరి వండుకోవటానికి నాలుగు ప్రితిబా, కాస్త పవారీ పరుకులూ, పొయ్యా..”

వెంకటరత్నం తలవెమక చేత్త రాసుకుంటూ ‘అరే! అన్నీ మర్చిపోయాను తారా,” అన్నాడు

“అక్కయ్య రేపు వెళ్ళొచ్చులే అంటూన్నా విసుకుండా లాక్కున్నవ్వారు ఇప్పుడేం చేయమంటూ వేస్తుంది..”

“వరే! కాపేమట్లో అన్నీ తెచ్చిస్తామండ!” మళ్ళీ బయటకు వెళ్ళిపోయాడు

గంగాధరరావు అడితీ నుండి కట్నపుల్లలు వచ్చాయి!

కోట రంగారావు కోమటి కొట్టునుండి పవారి పరకులు వచ్చాయి!

అలా అప్పుగారి కొట్టునుండి అల్పాచివియం ప్రితలు వచ్చాయి!

ఏదో సామెత చెప్పేటట్లుగా — అంతటి నాయకుడు వెంకటరత్నం తమ పక్కాకు పెక్కుటరిగా రావటమే మర్యాదగా భావిస్తూన్న ఆ ఊరిలో అతనికి రోటిమిటి!

తార వార తరచి ‘ఇది కావాలి’ అని అడగటమే అచ్యుతం — క్షణాల్లో అమరిపోతున్నాయి

వారి అదరణ మాస్తుంటే తారకు ఎంతో ఆనందంగా ఉన్నది తన భర్తకు ఉన్న పేరు, పలకుబడి మాస్తుంటే గర్వంగా కూడా ఉన్నది

అతడిపై ఆమెలో ప్రేమా, గౌరవమూ, భక్తిభావము రెట్టించుగా పెరిగిపోయాయి!

అవలే తారకు పూజలు చేసే అలవాటు చాలా తక్కువ! ఇప్పుడే ఆమె గుండె ఒక కోవెలగా — ఆ ఆలయంలోని దేవుడు వెంకటేశ స్థిరపడి పోయింది! ఆమెకు వేరే ఎక్కడో దేవుడు ఉన్నాడని అనిపించు!

ఆమె మనసా, వాచా, కర్మా — అంతా వెంకట్!

ఆమె జీవితం — వెంకట్!

ఆమె ఆలోచన — వెంకట్!

ఆమె ఉపాహ — వెంకట్!

ఆమె ఉపేరి — వెంకట్!

తారలాటి ప్రేమూర్తిని, అమృతమయిని పొందిన వెంకట్ విజంగా అదృష్టవంతుడు!

వెంకటరత్నంలాటి అవు రూ ప మ యి న, అపాధారణమయిన, అదృశ్యమయిన, మహోన్నత మయిన వ్యక్తి జీవితంలో భాగం పంచుకోగలిగిన తార — ఎంత ధన్యురాలి!

"కేర్ఫ్రీ రక్షణ -దానిలా మరొకటి లేదక!"

మిమ్మల్ని దృష్టిలో పెట్టుకుని తయారుచేసారు కేర్ఫ్రీ
ఇబ్బందైన ఆ 5 రోజుల్లో ఆధునిక యువనికి
కావలసిన కృతజ్ఞత కూడిన ఆ సంరక్షణని యిస్తుంది

మీకు ఆధిక రక్షణ యివ్వడానికి దీనిలో మరింతగా
పిల్చుకునే గుణం

కేర్ఫ్రీ శాస్త్రీయంగా రూపొందించబడినది దీని
లోపల భాగంలో గల మెత్తని పొరలు ప్రత్యేకమైన
రీతిలో పిల్చుకోగలిగే పదార్థంతో చేయబడ్డాయి
కేర్ఫ్రీ మీకు యిప్పటి దాకా వాడిన వాటి అన్నిటి
కన్నా చెప్పును నిలుపుకోగలుగుతూ మీకు మరింతగా
రక్షణని యిస్తుంది అయినా యిది ఎంతో నన్నుగా
మచ్చితంగా యిమడికగా ఉంటుంది

అద్వితీయమైన దీనికిగల ప్లాస్టిక్ కవచం మరకలు
పడటాన్ని నిరోధిస్తుంది

కేవలం కేర్ఫ్రీలోనే క్రింది భాగం చుట్టూ సేవ్డ్ రిక్

రెండు వైపులా గల
3 వైపుల గల పిరి ప్లాస్టిక్
కవచం మధ్యన అడుగా

నిలవడం కోసం ఉంది అందుకే యిది తడిసి పోతుందని
గాని మరకలు పడుతుందని గాని భయం లేదు
ఎంతో పొకర్యం మరెంతో పిలు

కేర్ఫ్రీ మీకు పూర్తిగా పొకర్యాన్నిస్తుంది దీన్ని
వాడటం పారెయ్యడం ఎంతో తేలిక దీన్ని ఫ్లష్
చేసేయ్యడం అంతే మార్పుకోవడం కూడా పిలు
మిరెప్పుడు మార్పువలసినవచ్చినా మీకెంతో పొకర్యం

అవును కేర్ఫ్రీలో మీరెంతో భద్రంగా ఎంతో
పొకర్యంగా ఉంటారీక అసలు నెలలో ఆది 5 రోజు
అనే ధ్యాసే ఉండదు మీరికే ఎం చెయ్యదలుచుకున్నా
చేసేకరుగా చేయగలరు మరి ఎందుకంటే మరేదీ
యివ్వలేని రక్షణను యిస్తుంది కేర్ఫ్రీ!

ఇది 10 మరియు 20 నేవ్ కిన్స్ ప్యాక్ లలో దొరుకుతుంది

Johnson & Johnson*

కేర్ఫ్రీ* - కాలం మారుతూన్న యీ రోజుల్లో పూర్తి రక్షణ.

“రోశమ్మ-నర్సి నైట్ మిడ్ నైట్” అనే పాతబోరు

ఆ వీధి చివరన ఓ పెంకుంటింటి ముందు గాలికి ఇటుఅటు ఊగటం ఆ రోడ్డుంటు వెళ్ళేవాళ్ళు చాలాకాలంగా చూస్తున్నారు ఆమోద ముద్ర వడిన మంత్రిసాని గనుక కొన్ని ప్రత్యేకమైన కేసులను కూడా ఆమె జయచదంగా నిర్వహించగలదని - డబ్బున్నవారికి, సినిమా స్టార్లకు, ప్రమాదనశాత్తు గర్భం ధరించిన అభాగినులక తెలుసు

ఆ సాయంత్రం ఆరుదాటింది ఒక సైకిల్ రిక్షా మెల్లగావచ్చి, ఒక్క కుదుపున ■ ఇంటి ముందాగింది అందులోంచి ఆయాసపడుతూ ఓ యువతి దిగింది చామన చాయ ఒకిప్పుడు ఆకర్షణీయమైన కళ్ళేమో ఇవ్వడు రోతుకుపోయి ఉన్నాయి ముఖం పాలిపోయి ఉంది రిక్షాను ఎంపించేశాక ఆమె ప్రయాణతో ఆ ఇంటి కాలింగ్ బెల్ మీట వొక్కొంది

కాస్తేపటికి ఓరగా తెరిచిన తలుపుల మధ్య ఓ నడిచయస్కురాలు కనిపించింది ఆమె దృష్టి తొలుతే తన కడుపు వంక వరలడంతో ఆమె రోశమ్మ అయిఉండాలని అనుకుందా యువతి

“రోశనికి రామ్మా!” ఆస్పాయల కనబరుస్తూ

ఆహ్వానించడం రోశమ్మకు మామూలు

■ యువతి గాలిలో అంగల చేస్తున్నట్లు రోపికి నడిచి, రోశమ్మ చూపించిన ఓ పాత కుర్చీతో ఉప్పూరుంటూ కూర్చుంది

“అందర్నీ అడిగే మెడటి ప్రశ్న నిన్ను లడుగుతున్నాను అంతగా నాదగ్గరికి రావలసిన ఆవశ్యం ఏముచ్చిందమ్మా?” ఓ ముక్కాతి పీటను దగ్గరగా లాక్కొని కూర్చుంటూ రోశమ్మ అడిగింది

“అవసరమే బాగా ఆలోచించే మేం నిర్ణయానికి వచ్చాను ఎక్కడలేని రైల్వార్నీ కూడ గట్టుకొని ఇప్పుడిలా మీ దగ్గరికి మున్నామే ఇంత కాలం నా దురదృష్టాన్ని గోచ్యంగా ఉంచడానికి ఎన్ని యాతనలు పడావో—ఇప్పుడు తలచుకుంటే నాకే ఎంతో ఆశ్చర్యంగా ఉంది” అని బాధగా విశ్వాస వదుల్చా, “నా కడుపులో ముగ్గు తూపు నలుసు నాకు మాయని మచ్చ కాకూడదండీ,” అందా యువతి

“ఓ ఈ విషయం మీ తల్లిగారికి తెలసా?”

“అమ్మ నిన్నుడో పోయింది ఆమె ఉంటే, అంతవరకు వచ్చేసికాదా”

“నాన్న ?”

“ఉన్నారు ఆయనకు మేనే పిడుగులాంటి వారై తెలియజేయాలంటే—ఒకే ఒక మార్గముంది ■ ఉత్తరం ముక్క అది ఆయన కళ్ళబడేపరికి నేవాయనకు కనిపించను, ఆయనా వాసు కనిపించరు వాస్తకు బాగా వయసు మీరింది ఒకప్పుడు ఎంతో గౌరవంగా బతికిన మనిషి నాకెంతో స్వేచ్ఛ ఇచ్చారని అదే కను చేసి పాఠబాటని తెలిస్తే, ఆయనిక ఈ భూమి ఉంటారా?”

“మరి, ఆ పుట్టబోయే బిడ్డ తండ్రి?”

“బిడ్డ” ఆ యువతి పెదవులు కంపించాయి కళ్ళముసుకుంది తెలివేరికికనుకొలకులలో నీటి బిందువులు నిలిచాయి “వారు ఉంటే, ఈ అవస్థ ఎందుకు? నన్ను పెళ్ళాడే ఉండేవారు నా దురదృష్టం—తేను వెల తప్పినది తెలిసిన వర్షాడే వారితోకనుంచి వెళ్లిపోయారు”

“అరే! ఎంతకాలమైంది?”

“వారును నెల క్రితం”

“అప్పుడే నా దగ్గరికి వచ్చి ఉంటే, ఎంత బాగుండేది?”

ఆ యువతి కాస్తేపాగి జవాబిచ్చింది “అప్పుడు దిక్కుతోచని స్థితిలో ఉన్నాను ఆ తర్వాత నాతో వెలతేగిని అంతర్యుద్ధానికి నా మెడడు చొల్ల అయి పోయింది అలా చీకట్లో నిలచిపో తన్నుకుంటూన్న నన్ను వసంత ఓదార్చి, మీ ఆడనో ఇచ్చింది”

‘అమెకు నేనలా తెలుసు? ఎవరా వసంత? నా దగ్గరెప్పుడైనా కాన్పు చేయించుకుందా?”

“తెలియ”

“ఇంతకీ, నీ పేరేమిటో చెప్పావు కాదు”

“గిరిజ,” అందా యువతి కళ్ళు తుడుచుకుంటూ

“చూడమ్మా, గిరిజా! తొందరపడి ఈ గర్భయానికి వచ్చానేమో”

“అలవ్యంగా వచ్చాను”

“కాని, నా దగ్గరికి అలవ్యంగా వచ్చావు గనుక, నీ చచ్చును తొలగించుకోవోతే—నీ నిండు ప్రాణాకే ముప్పు సంభవించే ప్రమాదముంది”

“నన్ను మీరు గట్టుకొనివకపోతే, అంత పని జరుగుతుండేమో!”

“పిచ్చిదానా!”

“ఎంత డబ్బుడిగినా ఇస్తాను”

రోశమ్మ నవ్వింది “నువ్వేం పని చేస్తున్నావేమిటి?”

“టీచరమ్మా ఒకచోట పని చేస్తున్నాను”

“మనసు బండబారి, ఎంత డబ్బుయినా ఖర్చు పెట్టడానికి సిద్ధపడ్డావా?” అంటూ రోశమ్మ తేచి, గిరిజ భుజంమీద చెయ్యి వేసింది “నాకు డబ్బాకే లేదమ్మా”

గిరిజ తల వంచుకుంది “హానీ, నీ వర్జన్ దగ్గరికైనా నచ్చు తీసుకెళ్ళండి ■ మూత్రం ఉపకారమైనా చేసి పెట్టండి డాక్టర్ దినాకర్ గారు మీకు బాగా తెలుసని వసంత చెప్పింది ఆయన పిజ్జేరియన్ ఆపరేషన్ లాంటిది చేసేటప్పుడు నర్సింగ్ హోమ్ కు మిమ్మల్ని తరచు పిలిపించుకుంటారంటే కదా?”

‘అవును కాని, ఆయన దగ్గరికా?’

“ఏం?” గిరిజ తల ఎత్తింది “ఆయన హస్తాసి మందిదంటారే చాలామంది?”

“నిజమేననుకో ఇలాంటి క్లిష్టమైన కేసులలో ఆయన తర్వాత ఏ నర్తన్ అయినా కాని, ఆయన నర్సింగ్ హోమ్ కు వేళ్ళె చాలా కాలమైందమ్మా ఈ మధ్య ఆయన కేసులను తీసుకోవడం లేదని విన్నాను

“ఏం?”

“ఆయన ఒక్కసామక్కం కొడుకుని మృత్యువు బలిగొంది అప్పట్నుంచి అదోలా అయిపోయారాయన భార్య అంతకు ముందే ఎప్పుడో పోయింది అమె ప్రతిరూపాన్ని కొడుకుతో చూసుకుంటూ ముఖాన్ని మరుగుచుకుని చివరికి కొడుకు కూడా సోపడంతో ఆసుపత్రికి ‘వా’ అనే వాళ్ళెవరూ మిగిలేదు తరతరాలకూ తరగని గంపెడంత అస్త్రేసగం తన కొడుక్కీ, మిగతా సగం కేర్సర్ రోగుల సహాయార్థం రాయాలనుకున్నారు కాని, తన తర్వాతి తరం? తన వంశాంకురమే అంతరించి పోవడంకో ఆయన పడే ఆవేద ఇంతా అంతా వాడుట ఆ లంకంతో కొంతలో బిక్కుబిక్కుమంటూ భారంగా కాలం గడుపుతుండాలి పరామర్శించేందుకు వేలు వెళ్లడానికి ఏలవడింది కాదు”

“ఆ పెద్దాయన ఆవేదన ఎంత కాలం ఉంటుంది? నాలాంటి అభాగిని ఆవేదనే అంతం లేనిది దయచేసి, వాకోసం ఎలాగైనా ఆయన్ని తల్లలో కలుసుకోండి నా జాలిగాధతో నచ్చజెప్పండి బాధలో ఉన్న ఒకరిపై బాధలో ఉన్న మరొకరికి తప్పకుండా దయకలిగి తీరుతుంది ఆయన తప్పకుండా ఒప్పుకుంటారు స్టేన్, ప్రతుల్నించి చూడండి” గిరిజ లేచింది

“చూస్తాను ఆ పైస భగవంతుని దయ”

“ఆయన ఏజెంట్ అడిగినా ఇస్తాను”

“ఒక్కరూపాయదీగినా ఇస్తావా?” రోశమ్మ పిప్పింది

“అక్షా! అంత డబ్బు నా దగ్గర”

విగాయనా చూసింది గిరిజ

“పిప్పిల్లా! ఇంకా మనడకు రేపు ఉదయమే ఆయన్ని చూస్తాను మధ్యాహ్నం రెండుంటల ప్రాంతంలో నన్ను కలుసుకోగదా?”

‘తప్పకుండా కలసుకుంటాను,’ అంటూ గిరిజ, రోశమ్మ రెండవేతులూ పట్టుకుంది

* * *

ఎదురుగా గోడకున్న ‘తుపానులో చిక్కుకున్న రావ’ లైట్ బల్బు చిత్రం క్రమక్రమంగా అన్నప్పమవ సాగింది దివాకర్ కళ్ళకు చెమ్మగిల్లిన కళ్ళను అడ్డుకుంటూ రోశమ్మ వంక తిరిగిడు

“భార్య పోయినప్పుడు కూడా ఇంతబాధ ఎరుగను మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకుంటే అవచ్చేనవతి తల్లి అబ్బాయిని పరిగా చూడలేమానని నేనే తల్లి తండ్రిగా వాణ్ణి పెంచాను పెద్ద చేశాను చేతికందిన చెట్టుంత కొడుకు పోయాక” డాక్టర్ దివాకర్ కంఠం గాఢ దిక్మైంది “నా దుఃఖాన్ని తీర్చగలిగే వారెవరు? ఏ జన్మలో ఏం పొందేవా? నాతోనే మా వంశం అంతరించి పోవనిం దేనా? రోశమ్మ, కనిపించు మువ్వచెప్పే ఆ యువతి దుఃఖాన్ని చూసి తొలగించగలిగితే నా మనసుకు కాస్త ఉపశాంతి కలుగుతుందేమో! మరో స్థూలిలో అయితే, ఇలాంటి కేసును సులభంగా అంగీకరించి ఉండేవాడేమోనని మువ్వ చెప్పిందంతా విన్నాక - కత్తి తోగాక మరే విధంగానూ అమె దుఃఖాన్ని నివారించడానికి ఏల్లేదేమో అనిపిస్తోంది చాలా కాలం తర్వాత కత్తిని చేపట్టే అవకాశం నాకీ విధంగా కలుగుతుంది,” అంటూ దివాకర్ తన చేతుల వంక చూసుకున్నాడు

“డాక్టర్ గారూ! మీరు ఒప్పుకున్నారన్న విషయం తెలిస్తేనే ఆ ఆమ్మాయి దుఃఖం వగం కరిగిపోతుంది ఈ వేళ పొయ్యంతమే అమెనిక్కడికి తీసుకొస్తాను,” అంటూ రోశమ్మ లేచింది

* * *

అవరేషన్ టేబుల్ మీద భూతాకారం తైలు వెలిగింది

“డాక్టర్ గారూ!” ఎక్కడో బిలిలోంచి వెలువడుతున్నట్లుంది గిరిజ కంఠస్వరం

“పక్కనే ఉన్నారమ్మా!” అది రోశమ్మ కంఠం మరో నిమిషంలో “ఏమిటమ్మా?” ఈమారు దివాకర్ కంఠం

“అ న రేషన్ సక్సన్ అవుతుందంటారా, డాక్టర్ గారూ?”

“చాలాకాలం తర్వాత నేను కత్తి చేపట్టానని

భయమా? లేక - నీకుమల్లే నేను చూడ గంపె విచారంతో ఉన్నాను గనుక ఏదైనా పారబాల చేయవచ్చని భయపడుతున్నావామ్మా?”

“ప్రాణంమీద భయం ఏనాడో పోయిందే ఎలాగో ఒకవేళ అటువంటిదేదైనా జరిగితే నా హాండ్ బాగ్ లో ఒక కవర్ ఉంది అందులో ఉత్తరాన్ని తప్పకుండా చూడాలి మీరు”

“ఆ అవసరం రాదు ఇక మత్తుమందు ఇస్తున్నాం”

“ఏన్ యు ఆర్ ది” క్రమక్రమంగా గిరిజ కమరెప్పులు బరువెక్కిసాగాయి

“దాంక్క్యా!” దివాకర్ తెల్ల తొడుగులున్న తన చేతుల వంక చూసుకున్నాడు “గాడ్! బ్లెస్ దిస్ పూర్ శ్రేష్ఠి!”

వారం రోజులయ్యాక దివాకర్ ను చూడగానే గిరిజ చేతులు జోడించింది “మీ సహాయాన్ని ఈ జన్మలో మరుసలేను నా గుండెమీంచి కొండంగా భారాన్ని దింపిపట్టయింది”

“అలాగా? నంతోషమమ్మా కాని, నా గుండె మ్రతం ఇంకా లేలికడలేదమ్మా”

గిరిజ మూటిగా చూసింది “ఇక లేలికడదదా?”

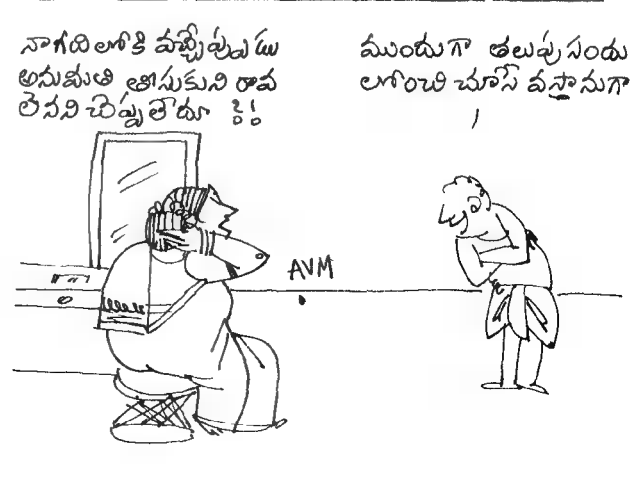
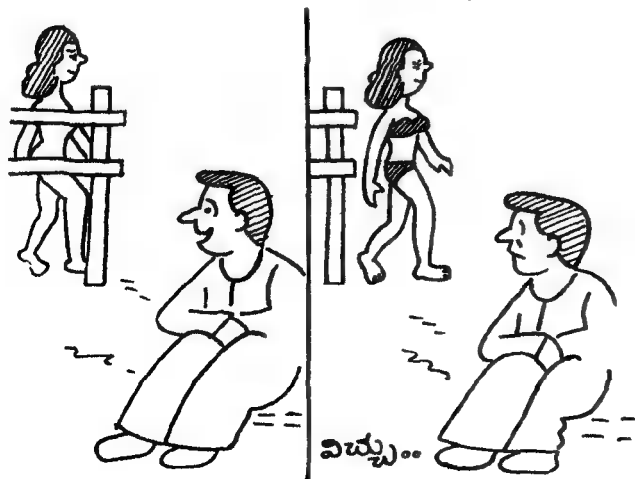
“ఏమో మొత్తంమీద చాలా కాలం తర్వాత నా వృత్తి మీద నాకు మళ్ళీ శ్రద్ధ కలిగింశావు” “ఇతే, నేను గర్భవదాల్సిందే డాక్టర్ గారూ ఇవే నన్ను డిశ్చార్జ్ చేస్తారా?”

దివాకర్ పరిశీలనగా చూశాడు “వెరిగిడ్! అయినా, వరో రెండోజులు ఇక్కడ ఉండి వెళ్లే మంచిదేమో!”

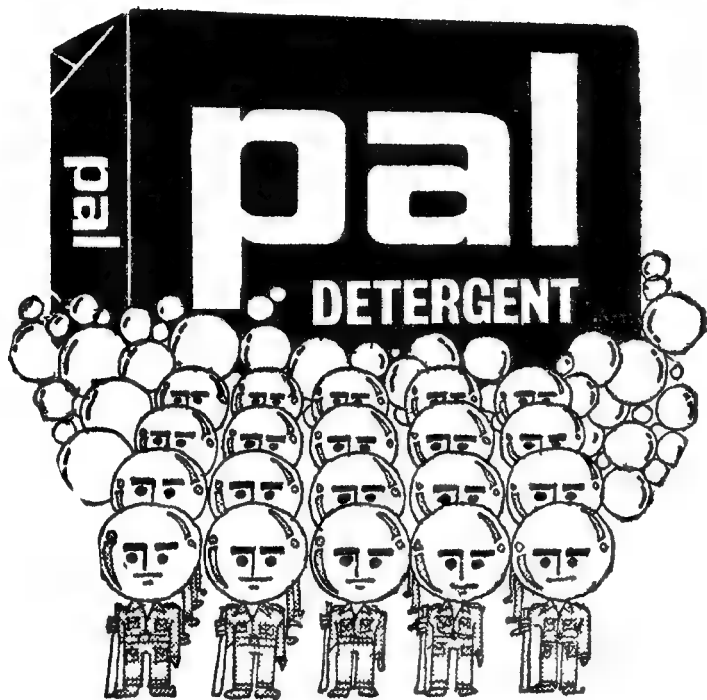
“ప్రాణంమీద నాకు తీపి లేదని చెప్పగా డాక్టర్ గారూ, మొత్తంమీద నా మచ్చను తొలగించి, నా వెల్లివ పాలు పోశారు ఇక అనుమతిస్తే, సెలవు తీసుకుంటాను” గిరిజ మంచంమీద లేచి కూర్చుంది

“నరే ఎందుకైనా మంచిది వారం రోజులయ్యాక నాకోసారి కనిపించు”

“నావట్లు మీకంత వాత్సల్యం కలిగినందుకు ధన్యరాల్సి”

పాల్ నురుగుల పైన్యం రావాలి! మురికిపై దాడిని చేయాలి!!

మురికి, జిడ్డు, మరకలపై పాల్ నురుగుల దాడి ప్రారంభం కానివ్వండి! పాల్ నురుగుల పైన్యాన్ని రంగంలోకి దిగనివ్వండి!! మురికి జిడ్డు మరకలతో జవి కలియబడడం చూడండి. వాటిని సమూహంగా నాశనంచేసి, తళతళలాడే స్వచ్ఛమైన తెల్లని బట్టలు మిగులుతాయి

మురికిని నాశనంచేసే కోట్లాది నురుగుల బుడగలు యిముడ్చుకున్నదే - పాల్ డిటర్జెంట్ బిళ్ళ.

ఉత్పత్తిదారులు:
ఆల్ట్రా మరైన్ అండ్
పిగ్ మెంటు లిమిటెడ్
రాజ్ పేట, తమిళనాడు

నాజేనిక మూడోవైపు

"దైత్యంగం పేషెంటు - ఏ డాక్టర్ కైనా ఇష్టమే"

"కాని, నీకు మళ్ళీ కనిపించనేమా!"

"నీ ఇష్టం" దివాకర్ బరువుగా నిశ్వాస వదిలాడు

"ఈ కవర్ తీసుకోండి," అంటూ గిరిజ పేండ్ బాగ్ లోంచి ఒకవర్ తీసింది

"ఫీజు వద్దన్నాను కదా!"

"ఈ కవర్ మాత్రం పుచ్చుకోకతప్పదు ఇది ఫీజు కాదు ఉత్తరం మాత్రమే ఒకవేళ ఆపరేషన్ జయప్రదంకాక రాకేదైనా ప్రమాదం సంభవిస్తే మీరు చూడాలని చెప్పిన ఆ ఉత్తరం మీతో ఎదురుగా చెప్పలేని నా మనసులోని విషయాన్ని ఈ ఉత్తరంలో పొందుపరిచాను"

దివాకర్ నవ్వుకుంటూ ఆ ఉత్తరాన్ని పక్క నున్న నర్సుకు ఇచ్చి, "నా రూమ్ లో ఉంచు," అన్నాడు

గిరిజ పేండ్ బాగ్ ను భుజాన వేసుకుంది పేండ్ బాగ్ మీద మృదువుగా తట్టాడు దివాకర్

* * *

సాయంత్రం ఆరు కావస్తోంది రివ్యూ వీచే గరికి కిటికీ తెరలు రెపరెపలాడుతున్నాయి కుర్చీలో కూర్చోగానే గిరిజ ఉత్తరం గుర్తొచ్చింది దివాకర్ కు నవ్వుకుంటూ తన చేతుల వంక చూసుకున్నాడు

ఇదివరకు శారీరక రోగాల్నే తొలగించే ఈ చేతులు ఇప్పుడు మనోరంగాన్ని కూడా తొలగించ గలిగాయన్నమాట!

"పిచ్చిల్ల చాలా కాలానికి మళ్ళీ ఆపరేషన్ చేసే శక్తిని నాలో కలిగించింది పాపం! ఇంత పిన్న వయస్సుకేనే భర్తదూరమయ్యాడు పిందెనూ దూరం చేసుకుంది ఒకవేళ బిడ్డే పుట్టితే అది చక్కని అబ్బాయి అయితే అబ్బాయిలో తన భర్తను చూసుకుని మురిసిపోయే భాగ్యాన్ని కొందర్నకుంది తోడు నీడగా ఉండి, పెరిగి పెద్దయ్యాక తల్లికి తోడ్పడడానికి ఆ అబ్బాయి కూడా నోచుకోలేకపోయాడు పాపం!" నిట్టూరుస్తూ దివాకర్ మేజా సాగుగులోంచి ఉత్తరం తీశాడు

"డాక్టర్ గారూ,

మీరు చేసిన సహాయానికి మరోసారి కృతజ్ఞత అర్పిస్తున్నాను మీ ఆస్తిలో నగ భాగం రోగుల సహాయార్థం వెచ్చించినా - మీరింత సేవ చేసి ఉండేవారు కారేమా! డాక్టర్ గారూ! కనీ తిరుక్ కోవడంలో ఏదో తృప్తి ఉంటుందంటారు నిజమే ననిపిస్తోంది మీ అబ్బాయి శశిధర్, నేను గుడ్డిగా ప్రేమించుకున్నాం కమ్మ తప్పుకుండా వివాహం చేసుకుంటానని ఆయన మాట ఇచ్చారు మాట తప్పే మనిషి కాదని నాకు బాగా తెలుసు అందుకే మనసుతోపాటు తమవునూ అర్పించాను కాని, మేము పేదవాళ్ళమని శశిధర్ తెలియజేయగానే మీరు మా వివాహానికి అంగీకరించినవారట అస్తాస్త్రాలు, అంతస్తులు మీకు అడ్డొచ్చాయి ఆ రోజు ఆఖరి

బి. ఎస్ పి - భీమవరం

స్పీఆర్ శ్రీదేవిలతో తెలుగులో 'రాష్ట్రోద్యోగి' రికార్డు చేస్తారని కామెంట్ వేళ్ళే?

★ తీయకపోతే వింతగాని తీస్తుంటే ఎందుకు స్వామీ భయం? ఇప్పుడు తెలుగులో నమ్మన్న విచారాన్ని చాలామందికి రీటేకులే!

'సన్' వాస్తవతలో సమాధానిచ్చే పీలూ మోడికి మీకూ చాలా పోలికలున్నాయి జానాబులిచ్చే తీరులో కాని ఆయన పాలిటిషియన్ మీరు రచయిత!

★ పీలూమోడిలో పోటీపడడం సులభమే - రాస్తే జాన్ సైజుకి పెరిగి పోతోంది! ఇక రాసే తీరులో పోలిక అంటారా? 'రచయిత్రే' అయినా కాస్త బుర్ర పుండని నిరూపిస్తుంది అంతేగా!

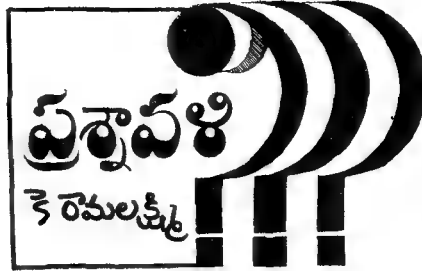
నాకు కలలో జాన్ బ్రవోల్టా డిస్కో డాన్సు చేస్తున్నట్టు.

★ కల కనడం సహజమే నేనే 'బ్రవోల్టా'ని రోడ్డువెంట అడగి నడకకు వడవడం అసహజం ప్రతి పనికి-స్థలమూ సమయం పుంటాయి!

కె ఎస్ పి రాజమండ్రి

నేను చిన్నప్పటినుండి డాక్టరు అనాని అను ఎన్నారూ డాక్టరు అయితే జీవితం అంతా ప్రజా సేవ చేయవచ్చునని

★ ఇప్పటికీ ఇంటర్ కి వచ్చిన - ఏ డాక్టరు గాధ సినిమాలో డాక్టర్ని చూసి బాధపడేదాకా వచ్చిందా తమ్ముడూ! పాపం నా గాధ తెలుసా? అక్షరాలెందుకు చేర్చుకోడం-హాయిగా బ్రతికకుండా అని చిన్నప్పటినుంచి మారాంచేసి వదళ్ళు వచ్చేదాకా ఆ ఆలు ముట్టులేదు! అయినా రాత తప్పలేదు చూశావా మరి? బాధపడకు చివరికి ఏ సినిమాలో నైనా తెల్లకోటు వేషంలో చచ్చిపోయినవారి చెయ్యి ఎట్టి 'షి యాక్ డెడ్' అనే గంభీరమైన డైలాగు వేమో ఎవరు చెప్పకలరు? (మా పెద్దమామయ్య పుట్టిపాడే డాక్టర్ గారాని నిర్ణయించుకున్నట్టు ఎందుకో తెలుసా? రిటైరుమెంటులేని వృత్తి పంయగా సంపాదించుకుంటూ బ్రతకొచ్చునని డాక్టర్ రియ్యడు అయితే కుప్పలూ- భస్మాల వైద్యం ఎందరినీ చంపాడో నాకు తెలియదు!)

అనంతపురం

కబీరు - అనంతపురం

'ఆడది ఎంత పెద్దపదవిలో ఉన్నా ఎంత సంపాదనా పరులారైనా మగవాని మోచేతి నీరు త్రాగక తప్పదు' అనే డైలాగు మన సెన్సార్లు పభ్యులారైన ఎంతో వ్యక్తిత్వం కల రామలక్ష్మిగారు ఒక తెలుగు సినిమాలో అంగీకరించారంటే ఆశ్చర్యంగావుంది

★ మీకు పుణ్యం అశ్చర్యంగా కానరాకు లేదు-నేనా సినీమా చూడలేదు గినుక! అయినా ప్రతి సినిమా నల్గలే సభ్యుల చూస్తూ ఉండటా చూడరు ఈ సినిమాకి కమిటీలు చేయడం కూడా అసీనుగాని ఇష్టాయిష్టాలపై ఆధారపడివుంటుంది! అంచేత చాలాంటి వాళ్ళు కొంచెం కచ్చితంగావుంటే వాళ్ళు-నెలలో ఒకటో ఆరో సినిమా చూడడం జరుగుతూ వుంటుంది! అన్నింటికలోలాగే యిక్కడ కూడా ఇష్టాలూ, అయిష్టాలూ వుంటూ వుంటారు! అన్ని రంగాలలోలాగే యిక్కడ కామనీన సమలు చేయించుకో కలవాళ్ళు వుంటూ వుంటారు అంచేత మీరు చూసి "కత్తిరింప తగ్గివి" వుండి పోయాయనుకుంటే - నాలంటి వారిని అడిపోనుకో చూడదు సెన్సార్ అధికారులకి రాయాలి

ఎస్ పి - బళ్లారి

తల్లి మాటలని కొట్టి భర్తని ఏమనాలి!

★ పెళ్లాం అక్కరలేని మగవాడవాలి అయినా చెప్పడ మాటలు వివేకంత అల్పబుద్ధి-చాలా అవాగధికం ఆ పంగళే తెలియ చెప్పాలి

ఎస్ పి - అంబలాం

సమాజానికి ఉపకరించే రచనలు చేయడానికే మీరిచ్చే సలహా?

★ అచ్చేసే పెద్ద మనుషులను కూడా ముందు వృష్టించుకోవాలి రచన కూడా ఎలానాడు సినీమా లాగే ఎంటర్టైన్ చేస్తూనే చెప్పేది చెప్పకల్గొలి లేకపోతే ఎవరూ చదవరు అందుకనే నేటి రచనల్లో "అసగింజంత" ఆదర్శం "గడ్డివామంత" యో మయం పుంటుంది ఆ అసగింజంత ఆదర్శమేన రచనల్లో మిగిలుతుంది సినిమాలో అదీ లేదు

జి ఎస్ ఆర్ - నేలకొండవలి

ధనాన్ని కాంక్షించే స్త్రీని ఏమనాలి?

★ అలాంటి పగవాడిని ఏముంటాం అదే అంటే పోతే!!

స్పష్టిలో అందమైనది ఏమిటి?

★ ప్రతిస్పష్టి చేయగల స్త్రీయే

కె కె ఎస్ - పెద్దతెప్పసముదం

ప్రేమించడం మనషి తప్ప? వదపోతే వయస్సు తప్ప?

★ వదపోతే ప్రేమేమిట కాముఖం! వ్యక్తిత్వంగల పిల్లలనుగా తీర్చిదిద్దని లిల్లతండ్ర లది తప్ప ఇలాంటివి చూసినప్పుడే పిల్ల పెంపకం నిం అపోమాషీ పని కాదనిపిస్తుంది నాకు

వై ఎల్ - కాకినాడ

ఒక మనిషి గురించి చెబుగా చెప్పినప్పుడు ఏ అలాంటిది కాదన్నాను నన్ను అడిపోనుకున్నార ఇప్పుడా మనిషికి నాకూ మర్కణ వచ్చింది

★ మాడు సోదరి - యిలాంటి గొడవల్ని-అతి వ్యతిరేకతలయిన వాడేదేళ్ళం స్నేహం చేయండి కాని దానికి విల వచ్చిని సహజంగా పెరగనివ్వండి స్నేహం చాలా క్రద్ధంగా పెంచవలసిక మొక్కలాంటిది తొందరపడి ఎక్కువనీరు పోసినా తగ్గవ నీరుపోసినా కూడా వడిలిపోతుంది మనం పోషణనే విషయాలు మన వ్యక్తిత్వానికి అద్దం ఎడతాయి

సారిగా మీ దగ్గర ఆటో ఇటో తేల్చుకొన్నానని మా ఇంటినుంచి ఇరిదర్ బయలుదేరుతూ, గుళ్ళోపెళ్ళికి నన్ను వెలుగోపాలెప్పాని ఆలయం వద్దకు వచ్చి సిద్ధంగా ఉండమని చెప్పే వరి వెళ్ళారు కాని, మీరు ఒప్పుకున్నట్లు లేదు అందుకే ఆయన ఆ ఆవేశంలో గుడికేసి కారు డ్రయిన్ చేస్తున్నవారల్లా-మధ్యలోనే ప్రమాదానికి లోనై ప్రాణాలు కోల్పోయారు నేను మిగిలాను నా కమప్తులో ఆయన ప్రతిరూపం పెరుగుతుందని తెలుసు చెట్టుంత ఆయనేపోయాక ఆ పండాన్ని నా కడ స్రోతే ఎంతకాలం భరించాలి?

అసల ఎందుకు ఆ పీడను దాచుకోవాలి? సాధారణంగా ఎవరైనా రెండువైపులే ఆలోచిస్తారు కాని, ఆలోచించడానికి మరోపు - మూడోవైపు కూడా ఉందని అంటులేని ఆపేదనలో నాకు ద్వితీక మైంది అందుకే, చివరికి నేనే మిమ్మల్ని కోరి ఈ ఘాతుకానికి పాల్పడ్డా - ఒక నిధంగా కా బిడ్డ నాకు దక్కక పోవడానికి కారణం మీరే కదా? మీ అపాంకారానికి బలి అయిన నేను మీ మనుషుడ్ని ఈ భూమ్మీద ఎందుకు పడెయ్యాలి? మీ పంశ వ్యక్తాన్ని మీరే మీ చేతేతులా కూకటి వేళ్ళతో

పెళ్ళగించాలి అందుకే రోకమ్మ ద్వారా ఇంతకు తెలివైన మీకు తగిన గుణపాఠం నేర్పానన్న తప్ప నాలో మిగిలింది డాక్టర్ గారూ! మీ చేతులా -"

ఉత్తిరాన్ని పట్టుకున్న తన రెండు చేతుల వంక చూసుకున్నాడు దిసాకర్ కంపెనీస్తాన్న చేతుల వధ్యమంచి కాగితం ఎగిరిపోయింది మరో క్షణంలో ఆ చేతులు నిర్జీవమై, ఎదురుగా ఉన్న టేబుల్ మీద పడిపోయాయి

అతని కలకూడా ఒరిగింది

సినిమా విశేషాలు

-జి వి జి

మాలినల్లు మనవరాలు

మా గురువుగారు స్వర్గీయ గూడవల్లి రామబ్రహ్మంగారు అలినాడు మాలినల్లు అనిపించారు. మేము కల్యాణ సంజయ్ ఇంటిద్వారా వారి మాలినల్లు మనవరాలు చిత్రాన్ని సమర్పిస్తున్నాము అన్నారు మన సత్యం యు విశ్వేశ్వరరావు కథ స్క్రీన్ ప్లే దర్శకత్వంలో ఎలవరితో చిత్రీకరణ మొదలయ్యే ఈ చిత్రంలో మాలారంగారావు సంగీత పరిగళకగా రి ముప్పగు వారుంటారు ఎన్ ఆర్ నంది మాటలు కొండవీటి వెం ఎకవి పాటలు రాస్తున్నారు నిర్మాతలు అజయ్ నంకి

జనవరి 10 న ఎన్ టి ఆర్ అధ్యక్షతన కలాహగర్ ఆధ్వర్యంలో మేము సత్యం ఈతకం స్వర్గీయ చిత్రాదుర్తి వి నాగయ్యకు అంకితమివ్వ

కోరుకున్న మొగుడులో జయసుధ కోభవణ్ బాబు

బడింది కొంగర జగ్గయ్య ఈతకాన్ని అమ్మరించారు తొలి ప్రతి నాగయ్య సతీమణి జయమ్మకు అందజేయబడింది ముని సత్యంలో తెలగిస భావాలకు 108 పద్యాలలో రూపకల్పన చేసిన కొండవీటి వెంకటకవిని ఈ పందర్యంలో ఎనంగ సన్మానించారు కోభవణ్ బాబు

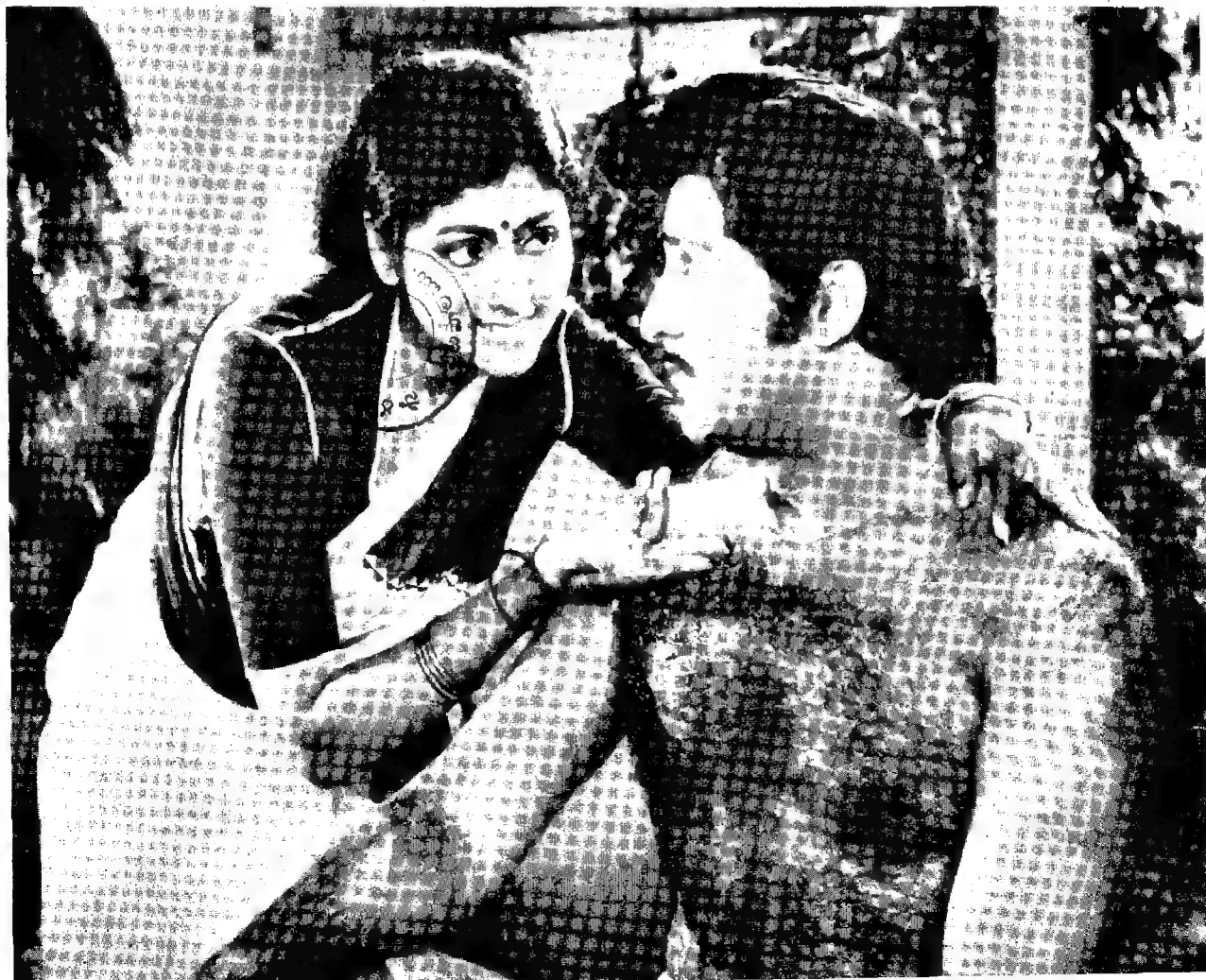
కె రాఘవేంద్రరావుతో

డి రామావాయుడు చిత్రం

కోభవణ్ బాబు జయసుధ శ్రీదేవిలను ఇంటి వరకు ఎమ్మకున్నాం అన్నారు సరేష్ ప్రొడక్షన్స్ అధినేత డి రామావాయుడు మోటింగ్ ఫీల్డరితో మొదలై షిటికీకు పూర్తవుతుంది కె ఎన్ ప్రొడక్షన్స్ వాయిగ్రాహకుడు కె రాఘవేంద్రరావు దర్శకుడు

'రాఘమ్మ మొగుడు'లో జయమాలిని, చంద్రమోహన్

ఉత్సాహభరితం

మీ డబ్బుకు గొప్ప విలువ
మాంషియర్ పెరిన్* కాటన్
సూటింగ్లు మరియు దావరీన్
షర్టింగ్లు—అందమైన నేతలలో
కనులను ఆకట్టుకొనే ఆకర
ణీయమైన రంగులలో—
విచక్షణా పరులైన
వారికోసం

*పెరిన్—కాఫీ వారి రిజిస్టర్డ్ బ్రేడ్ మార్క్

ప్యాషన్ వస్త్రములు

సి దావణగేరే
కాటన్ మిల్స్ లిమిటెడ్,

పో రూమ్ కావేరి భవన్, బెంగళూరు-560 009
దాటిబాన్ పేట్, హుబ్లీ 580 020. చిత్ర దుర్గా రోడ్, దావణగేరే 577 002

హనుమంతప్ప బిల్డింగ్స్,
చిత్రదుర్గా రోడ్, దావణగేరే-577 002

THE FILM OF TODAY & TOMORROW

"ఏం చెప్పాడు. మనుషున్ని
నమ్మకున్నావాళ్ళు మీరు.....
మహాతన్ని నమ్మకున్నావాళ్ళు
నేను. అనవసరమైన ఆలోచనలు
మానుకుని దేవిని నమ్మకండి.
దేవి దయవుంటే చదువున్నా.
తేకపోయినా కుంటివాడులనా ఆఖరికి బుద్ధి
రాతిలోవున్నా గండలుచేసుకొన్నా
ఏ లోటూ లేకుంటే చూచుకుంటుంది"

—0000—

నాన్నా..... అమ్మా..... ఆకలి!
కన్నకూతురి మాటలకు ఏమంటాడు
కైకవనాస్త్రి?

రమాప్రసాద్

జుర్రో ముర్రు

STYLING

కథ దర్శకత్వం
వేజెళ్ళ సత్యనారాయణ

నిర్మాత ఎస్ కృష్ణారావు

నంద్యాల
కృష్ణారావు మహిళలకు ప్రత్యేకంగా
ఆకట్టించేలా పాత్రలు పోషించిన వివరాలున్న సమాచారం

సినిమా

"కప్పిటికి వాళ్ళాచిందీరా"

చంద్రమోహన్, జయసుధ

జయసుధ గద్దెగా మా చిత్రంలో పట్టారు అన్నారు కట్టా మల్లారావు ఈయన దర్శకత్వంలో తాడి నర్త్యాచందం పుష్పం ఆదివారాలు విక్రియం సరస మరల చిత్రాల రైల్వేలో చంద్రమోహన్ జయసుధ రావు గోపాలరావు అల్లారామలింగయ్యతో పాటు ఈ చిత్ర విర్మాతలు ఏడిద గోపాలరావు కూడా పట్టారు ఆకాశాలో తెలుగు వారిని చదివే ఏడిద గోపాలరావు కంఠం అందరికీ పరిచితమే ఈయన శంకరాభరణం చిత్ర విర్మాత ఏడిద వాగ్గెరరావు సోదరుడు

బంగారు కానుకలో వాగ్గెరరావు శ్రీదేవి *

మృత్యు తొలగటం ర్

దై రెట్టికే రేలంగి వసంతరావు చిత్రాలు

విడుదలైన తొలి చిత్రం 'నేమా మా ఆవిడ' తోనే బహుముఖ ప్రకంపనలందుకున్న రేలంగి వసంతరావు దర్శకత్వం వహించిన యు ఎన్ ఆర్ మోహనరావు చిత్రం 'వివేంద్' శ్రీమతిగారు కొచ్చె తెయన్ చిత్రం చందమామ త్వంతో విడుదలకావచ్చాయి చరిత చిత్రవారి ఉక్కు ఎడిటింగ్ చిత్రం పూటోగ్ ఎలవరి 1వ మొదలవుతుంది యు ఎన్ ఆర్ మోహనరావు కొత్త చిత్రం మార్చి 25వ (పాఠ భవనం)తుంది ఇవి కాక - దిడ్డి శ్రీనారాయణ చిత్రం మ్యం పట్టాభిరామాచార్య చిత్రం మందర్ అర్థమాసం శ్రీమతి సరికొత్త ద్విబ్రహ్మగర్భాచారి చిత్రాలు త్వరలో విడుదల కానున్నాయి

జయనంద కవిత

కృష్ణార్జునులలో కృష్ణుని శ్రీదేవి

THE FILM OF TODAY & TOMORROW

"కలెక్షన్లకింత తిండి పెట్టలేకపోయేలా ఎందుకా మెంక్కుబాళ్ళు?"

"ఆత్మగౌరవం కాదు మీరు ఆకలిని చంపుకోగలరేమోనని, ఆకలితో అలమటికించే ఆ పని ప్రాణాలు సంగతి ఆలోచించారే?"

—*—
ఆలోచనక ఆత్మను నిత్రులేసింది..... ఎప్పుడో?

రూబీ చూపీస్

జగ్గో ముప్పాడు

REVEAL

కథ దర్శకత్వం
వేదేళ్ళ సత్యనారాయణ

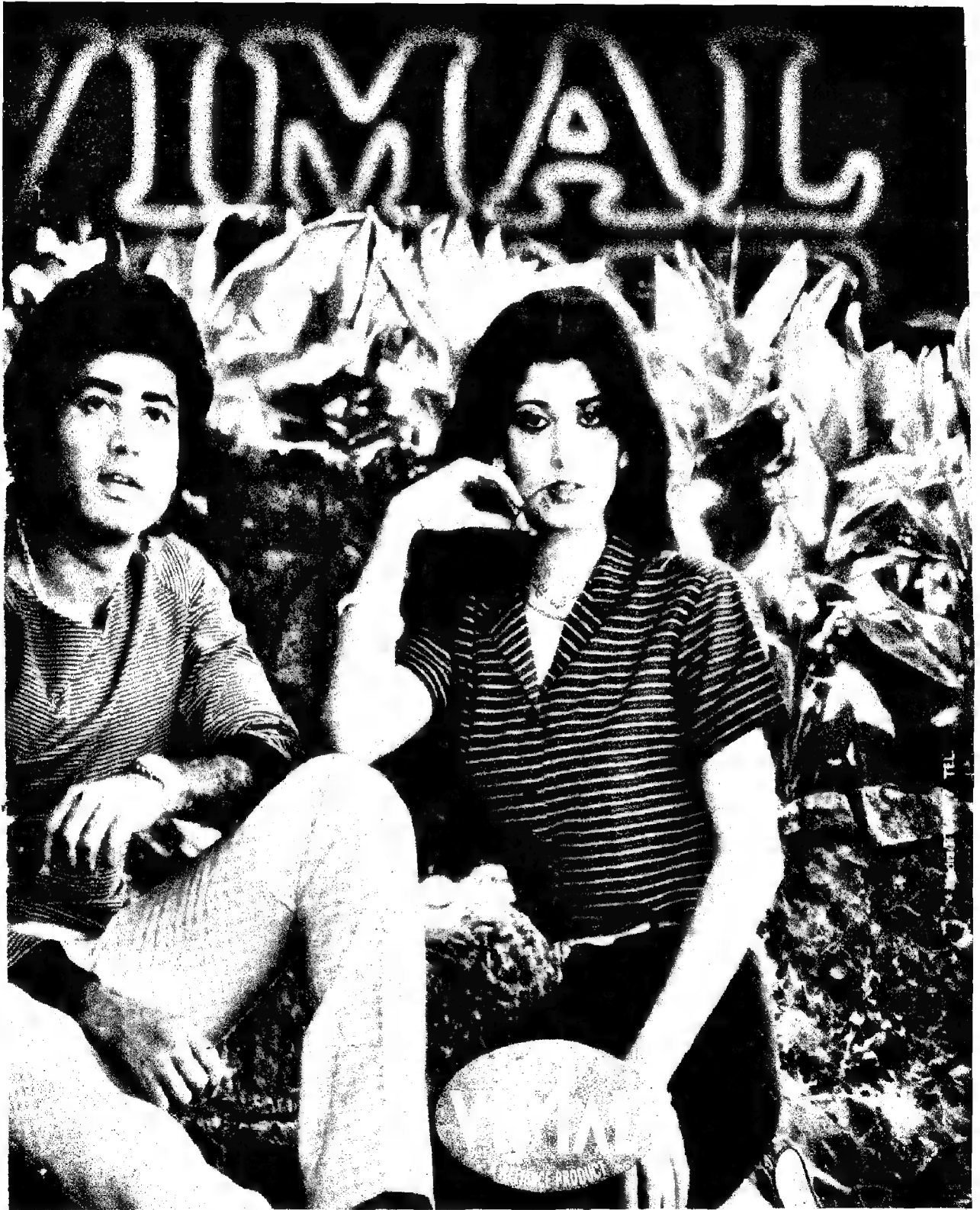
నిర్మాత ఎస్ కృష్ణారాజు

ఈనాటంపై మహిళలను ప్రశ్నించినా ఆకలితోనే ఉన్నారని పోలీసులు తెలుసుకున్నారు. నిరసన వ్యక్తం చేసినందుకు ఆమెను అరెస్టు చేశారు.

**విమల్ వారి విశిష్ట ఉత్పాదన
కెషువల్ సూటింగ్**

యవ్వనంలో ఉన్నవారికి మూత్రమే
అందం హాయి అతి నేర్పుగా మేళవించబడిన సూటింగ్
సరికొత్త రంగులు మీరు మెచ్చే నేతలు

అద్వితీయ విమల్ సూటింగ్స్

వర్ స్టైడ్ * సింథెటిక్ * లోక్ ప్రేయ
భారతదేశంలో అత్యంత ఆధునికమైన టెక్స్టైల్ సమర్పణ

వేమన శత్రుం ఈకం అవిద్యురణ వంశరంజన్ మన సత్యం
దా ఎన్ టి రామారావు కొండవీటి వెంకట కవిగర్లని చిత్రంలో చూడవచ్చు
~~~~~
"ఏఏండ్ యే శ్రీమతిగారు"లో

బన్ కండక్టర్ భార్య

గిరి (గిరిబాబు) వాదావిడిగా ఇంట్లోకివచ్చాడు
అమ్మా ఏతో ఒక విషయం మాట్లాడాలి
అదే కోట పెర్ని గురించి

మహాలక్ష్మి (నిర్మల) ముఖం విప్పారించి
నేను కూడా ఎత్ అ విషయమే మాట్లాడాలను
కుంటున్నాను కూర్చో బాబూ! కోట గోపీ అనే
ఒక ఇల్లాయని ప్రేమించడం కుర్చునాడు బన్
కండక్టర్ ఉద్యోగం చేస్తున్నా - మనిషి మౌనం
చాలా మంచివాడట

సినిమా

ప్రేమించిందా? మరి ఈ పాయింట్ నాకు
తెలిదే! అంటూ గిరిబాబు భార్య విజయ
(కె విజయ) వంక చూడగా ఆమె ఎంత మంచి
వాడైతే మౌనం మాన్చు మాన్చు బన్
కండక్టర్ కిచ్చి పెర్ని చెయ్యలేం కదా? ఏమండీ!
అంది

అదీ పాయింట్ అమ్మా కోటని పెర్ని
వేమకొనాని నరేంద్ర చాలా అభిరుక్తువ్వాడు
అన్నాడు గిరిబాబు

మా తమ్ముడ్ని కాదనడానికి - వాడికేం
తప్పుమని? అడిగింది విజయ

అదే కదా చెప్పున్నాను అని వంకపాదాడు
గిరిబాబు

మహాలక్ష్మి వచ్చిజిచ్చింది చూడు బాబూ!
కోట ఇంకా చిన్నప్పటికే కాదు దానికి వయస్సొచ్చింది
దాన్ని గురించి అది అకోపించుకునే జ్ఞానం కూడా
వచ్చింది

అదీ పాయింట్! అని గిరి తప్పిమని
అనేవరికి విజయక అనికాలిమంట వెల్లికెక్కింది
అదేం పాయింట్ కి వెళ్లవ పాయింట్? మా
తమ్ముడంటే ఎవరనుకున్నాను? స్టేట్ బాంక్
అంత గొప్పవాడు కో అంటే చాలు - కోటిమంది
ఇంద్రులైన వరుగెల్తుకు వస్తారు తెలుసా?
అంది

కోట (రాధిక) గంభీరంగా అన్నయ్యా
ఏవందరి కంటే పెద్దదైన అమ్మ ఒప్పుకున్నప్పుడు
బరు కాదనడంలో అర్థంలేదు పిరంతా నా క్షేమం
కోడేవారైతే నా పెర్ని నా ఇష్ట ప్రకారమే
జరిపించండి తిదా- పెర్ని మాట ఎత్తకుండా
పెర్నిలాగే వదిలేయండి అంటూ చరచరా వెల్లి
శాయింది

అదీ పాయింట్ అంటూ నేను డైరెక్టర్
లేంటి నరసింహారావు వంక తిరిగి గోపీ పాతదారి
వల్లదమోపావే కదా? అన్నాను అప్పుడు ఈ
చిత్రంలో అందరినీ వెర్రిల్ పాత్రలు అని
జవాబిచ్చారావన ఎజెవరికో రిలీజ్ చేస్తున్నాం
అన్నాడు రాజులక్ష్మి కండక్టర్ అధినేత యు ఎన్ ఆర్
మోహనరావు

నేటి/సమీపంలో
సామన్యజాతి
జీవిత సౌకర్యం
ఈదేశంలో
ప్రముఖుల
ఆకలి సౌకర్యం!

డూమ్ డిస్ట్రీబ్యూషన్
సుభరవక్రియ పంచ్చింబి
అక్టోబర్ 1960
ప్రీమియం సాఫ్ట్ వేర్ డిస్ట్రీబ్యూషన్
సాఫ్ట్ వేర్ డిస్ట్రీబ్యూషన్
సాఫ్ట్ వేర్ డిస్ట్రీబ్యూషన్

SAIKRISHNA ADS.

తప్పక
చూడండి!

జయంతిలాల్ యంషా
సమర్పించు
జాన్ పాక్ ఇంటర్నేషనల్

ప్రొడ్యూస్ - డైరెక్షన్: N. గోపాలకృష్ణ BSc.,

నిర్మాతలు: G. అప్పారావు S. తాజుద్దీన్

శ్రీశక్తి
ARTS

NAVRANG

అనాటి ముచ్చట్లు

★ వోళ్ళలాడు వచ్చిన తొలి రోజుల్లో ప్రతి చిత్రంలో ఎన్నో పాటలున్నాయని ముందుగా ప్రచారం చేసేవారు 'సతీ సావిత్రి' అనే తమిళ చిత్రంతో యమధర్మరాజు పాత్రధారి ఎ.ఎ. చెల్లప్ప స్వయంగా గాయకుడవడం వల్ల అతనినే ఎన్నో పాటలు పాడించారు. అఖికి సత్యవంతుడి ప్రాణాలు తీసుకెళ్లే ముందు సాళుం పెరిగివచ్చున కూడా చాలాసేపు అలాపిస్తూ ఒక పాట పాడతాడు. ఆ చిత్రం గురించి ప్రముఖ తమిళ రచయిత కర్పి తన పుస్తకంలో సమీక్షిస్తూ యమధర్మరాజు పాత్రధారి తన సుదీర్ఘమైన గాంతు సత్యవంతుడి ప్రాణాలకాక ప్రేక్షకుల ప్రాణాలను కూడా తోడేస్తాడు అని వమర్చుకొనాడు.

★ 1934లో ద్రువ కుమార్ కృష్ణ చిత్రం విడుదలైంది. ఆరణ్యంలో ద్రువుడు తనమ్మ చేపలమ్మకు తెలిపిన మాటలని

సింహానికి ప్రేక్షకులు భయపడి ఫీయేటర్లోంచి ఐదులక్షల పారినాయానా మరో హాటులో భీరిల్లిన ఓ ఎండు మాలా ఆ హాటులోనే ప్రవహించిందట!

★ చాలాకాలం క్రితం స్వచ్ఛంద హిందీ దర్శకుడు నర్సియ విలింజ్ దర్శించిన 'ఇ-దిల్' అనే చిత్రాన్ని రూపొందించాడు. 'సై వల్' ఎడిటింగ్లో ఆ చిత్రం విడిచి 10500 అడుగులకు తేలింది. విడిచిపెంచేందుకు అదనంగా నిర్మించేవారు చేర్చడానికి ఆయనకు మరలామూ ఇవ్వలేదు. అంతేకాక అలాగే విడుదల చేయక తప్పిందికాదు. పండితరాయలకు ఇండోర్లోని ఓ థియేటర్కు ఆ ప్రెంటును పంపివచ్చాడు. ఆ థియేటర్ యజమాని అచర్లాత్ మీరు పంపిన ప్రెంటులో మౌనం అందింది అనలు చిత్రాన్ని వెంటలేదే? అని అమాయకంగా ఎక్స్ ప్రెస్ లెఖిగాకొను పండించాడు.

వివేక శంఖం'లో నూదాల రంగారావు, శ్రీవేది

"ఇది ప్రెటింగ్ సీను కాదు హిరోగారూ! అవ్ సీను!"

సినిమా

రై రెక్టర్ టిఎల్ఎ ప్రసాద్ చిత్రాలు

డాక్టర్ టి.కె.ఎం. చలర్ల నిర్మించే రావ్ శాస్త్రి ఆర్ట్స్ ప్రొడక్షన్స్ రాగం తానం హిందీ చిత్రం మూటింగ్ విజయవాడలో డిసెంబర్ 4 నుంచి జనవరి 4 వరకు వికలగిల పూర్తయింది. చంద్రమౌళి నరసన బొంబాయి తార పూజా నక్సేనా నాయిక ఎం.ఎ. ప్రసాద్ పారిప్రసాద్ దర్శనంతో కృష్ణాక్షి కృష్ణాక్షి రూపిల్ పాటు కవి వేటూరి వెంగళి దర్శకుడు చక్రవర్తి కామేశ్వరి నిర్వహించిన కట్టా ముచ్చారావు నటించారు. భాగ్యరాజు శివభక్త కాశీ నిర్మాత "అభిషేకం" పి. శేషరాజ్ నిర్మాతగా పాటుకున్నారు.

అక్టోబర్ 19న చిత్రీకరణ మొదలయ్యే అనిల్ ప్రొడక్షన్స్ టెంగు రంగడు లో చిరంజీవి నరస ఒక మాత్రం నటి నాయిక జగ్గయ్య రావు గోపాలరావు నూతన్ ప్రసాద్ నటనారాయణ బాసకి ఆదిగాన నాయకులు మార్పి వె.లా.క.రు.కు మూటింగ్ పూర్తవుతుంది.

అక్టోబర్ మంచి డిసెంబర్ వరకు ప్రతివెలా 1-10 తారీఖుల మధ్య చిత్రీకరణ జగ్గయ్య అనిల్ ప్రొడక్షన్స్ పారాలిపండులో క్రిడేవి ద్విప్రతలు ధరించి శరత్ బాలు జగ్గయ్య సత్యనారాయణ నూతన్ ప్రసాద్ ప్రతాప్ సతీష్ చక్ర రా నటనరం అనిల్ ప్రొడక్షన్స్ వారి పై రెండు చిత్రాలనూ వేటూరి గిరాల చక్రవర్తి వెంగళి నం. డేవరాజ్ రాయల్ తారినేని ప్రకాశరావు నిర్మిస్తారు.

కథ సిద్ధంగా ఉన్న రావ్ శాస్త్రి ఆర్ట్స్ ప్రొడక్షన్స్ వారి మరో భారీ చిత్రంతో మూవీ స్టార్ 'హి-5'

38-అ ప్రచురణ (19-12-19-81)

దంరే గారదం

అద్వైతమనకలర

నిర్వహణ బొక్కిసం ఆంజనేయులు

సంగీతం దత్తవర్మ మాటలు బండ్లొల

పాటలు బేమూరి కె.వి. కెంకల్

కృష్ణ ఎల్.జ్యోతి నాయులు విజయవాడ సుంకూరు సెట్లూరు కళ్యాణి ఫిలింస్ పబ్లిషింగ్ హౌస్ విజయవాడ.

సీతమ్మ అభివృద్ధి కల్యాణి విజయవాడ ఫిలింస్ అభివృద్ధి కల్యాణి విజయవాడ

స్టూడియో దత్తవర్మ
యన్ రవీంద్రరెడ్డి

నిర్మాతలు

బొగ్గనూడి ఆది నారాయణరావు
రావి ఆంజనేయులు

సినిమా

ధర్మపథి

అవాడూ ఈవాడూకూడా బడుగు వర్గాలపై దోపిడీ అవుచిస్తున్నా సాగుతూనే ఉంది అవాటి తెల్లదొరల పట్టావాన్ని ఈ వాటి సర్లదొరలు అక్రమం కున్నారంటే అర్థిక సామాజిక అసమానతల మధ్య దేశంలో సమతా భావం పెంపొందదు స్వతంత్ర్యం ఎద్దింపాక భవిష్యం అస్తి సామ్రాట మరింత పెరిగాయి. పేదల మరింత చితికిపోయారు కారణం - మన అర్థిక వ్యవస్థ ఇది మారాలి ముఖ్యంగా ఇది మధ్యమన్న దళారీల ఉక్కు పిడికిళ్ళ వంచి బయట పడాలి ఆ విషయాన్ని గుండెకు గుచ్చినటు చెప్పే వ్యక్తియ గోపీచంద్ గారి ధర్మపథి ఇతివృత్తాన్ని తెలికిపించడానికి అదే కారణం అన్నారూ రూపొల్ల కలాచందర్ వారి ధర్మపథి చిత్ర వర్సకుడు కె. తిలక్ ఈ యన ఉత్తమాధిరువులు, అభ్యుదయభావాలు గల వ్యక్తి మామూలు పనిమా సాధ్యులకు అతితగా ఉండే చిత్రాలు తీయాలనేది అది మంచి ఈయన ద్వేయం ఈయన ఏ చిత్రం తీసా - ఒక స్వతస్విద్యమైన భక్తభరణి కొట్టాల్సి ఎట్లు కనిపిస్తుంది మన ప్రాంతీయత ప్రతినిధి

'అల్లరకేవలం'లో విజయచందర్

స్తుంది. ■ ఇతివృత్తం తీసుకున్నా - అన్ని కోణాల నుంచి కూలంకషంగా తర్జనభర్జనచేసి విందుతనాన్ని తీసుకురావడానికి శ్రమిస్తారు పాటలు రాయించే టప్పడు, వాటిని చిత్రీకరించేటప్పడు కూడా వ్యతకు పాటుపడ్డారు ప్రజల అభిరుచులను బట్టి చిత్రాలను తయారు చేయకూడదు వారి అభిరుచులలో మార్పుచేగం చిత్రాలు తయారవ్వాలి కొత్తరకమైన చిత్రాలు చూడడం ప్రజలకు మనమే అలవాటు చేయాలి అనే అభిప్రాయం గంవారిలో తిలక్ ఒకరు వివ్యాలు చెరిగే ఎండలో విజయవాద జిల్లాలోని ఓ బాగా తెనుకబడిన గ్రామంలో తయారైంది ధర్మపథి చిత్రం జగ్గయ్య మాజన్ (నిహాద్) సుధాకర్ సాయిచంద్ ప్రభ కృష్ణవేణి అన్నపూర్ణ వర్మరా సలవర్ణం రాజానివాసంద వందావణంకర్ శ్రీశ్రీ రాజా శివాచంద్, జి. వై. గిరి గీతాలకు పెండాలు నాగేశ్వరరావు వ్యరకల్పన చేశారు దొమ్మేటి సుబ్రహ్మణ్యం రాయ వెంకటేశ్వరరావు మార్పులతో అడుసుపల్లి వాగేంద్రప్రసాద్ పి. వి. రమణయ్య ఈ చిత్ర నిర్మాతలు

డా. యమ్ ప్రభాకరరెడ్డి సమర్పించు

శ్రీ విశ్వేశ్వర ఆర్ట్ సిక్స్స్

గృహప్రవేశం

నిర్మాత
యడనల్లి విజయేంద్రరెడ్డి
స్క్రిప్ట్ దర్శకత్వం
బి. భాస్కరరావు

డైరెక్షన్ కుపాధినింట్

ఇంతలో చేతిలో పువ్వుకాని టిఫ్ట్ ఫేజియర్ తో
 క్రింగ వమ్మ దాడి మేమే రెడి అంది
 కి నెళ్ళే పాదపుడితో
 దువ్వు తువ్వలకు పురే సయినా కన్నుకూతురి
 ట పసిపిల్లాడే ఆ పాలిపాపిల్ అందుకే ముసి
 వచ్చురాతో మేమే రెడియే ఏ ద్యూలీతో
 పువ్వు ద్యూలీ తప్పదుగా వాకు? పద పద
 వ్వాడు

కట్ ఓ-కే! పిల్ల చాలా బాగా వచ్చుం
 వచ్చుంత సంక్రమ్య ద్వందివింది రామినిడు కంఠంలో
 పైడరాదా? శ్రీ పిరడి స్పూడి తూలో
 తయారై ఏ తొలి చిత్రం మా ఇంటిమహిష్మి కి
 దర్శకత్వం వహించిన మనత రామినిడుదే
 అమరాగం వల్లాపి యుద్ధం కలిమిరేములు
 మూగు పేమ రైర్మన్ యమయ్య వగైరా చిత్రాల
 ద్వారా అనుభూతి చిత్రం పుణవకర్త అని
 క్రిందపద రామినిడు జనవరి 5 మం. 15 లోగా
 తొలి షెడ్యూల్ పూర్తయింది ఇదే తేదీలో

ఇంట్లో రామయ్యపిడిలో కృష్ణయ్య

మా చిత్రంలో వాలోపాలు తెరవెనుక కృష్ణ
 చేసిన అయిదుగురి పేర్లు రా తో ప్రారంభ
 మవుతాయి అంటూ ప్రతాప్ ఆర్ట్స్ ప్రొడక్షన్స్
 అధినేత రామన ఇలా వివరించారు నేను -
 రామన మా మ్యూజిక్ డైరెక్టర్ జె ఎ
 రామపులు డైరెక్టర్ కోడి రామకృష్ణ కో
 డైరెక్టర్ రామశ్రీ అనీస్టెంట్ డైరెక్టర్ లాటి
 రామకృష్ణ తమాషిగా లేదా? అన్నాడు

కెమెరామెన్ ఎన్ ఎన్ లాల్ మరో
 తమాషా చెప్పా? రెండో సిమయంలో మూటింగ్ మ
 పు మేవ్వచ్చు (బ్రేక్ అనీ రోజంతా మూటింగ్
 జరిపాక వివరన పేక్ అన్ అని కదా అంటాం
 ఈ చిత్రం మూటింగ్ వచ్చు పేకేలు లేవు అంతా
 బ్రేకేలే అంటే ఒక్కోరోజు 9 గాని మూడుగంటల
 గోల్డ్ ఫండ్ అబ్బులు లో

రంగూన్ రా తో స్వ కమర్ హాస్

దుర్గా రామినిడు దృశ్యకర్తలో ప్రీవార్డ్ మూవిస్ చిత్రం

రాంక్యా మై (పెండ్! అన్నాడు కమిష
 నర్ కమలవార్ (కోటవోదా) ■ దివ్యభవనంలో
 మెట్లు పై నుంచి దువ్వు కళులనుండి వగర పొరులక
 రక్షణ కల్పించే ఆ ఉప్పొర్ ద్యూలీకి ఐదులు
 దిరదోతూంటే పెంపుడుకుక్క ఎంతో దీసిప్స్ గా
 పెల్వూట్ చేసినందుకు ఆ మెప్పకోలు ఆయి
 కొడుకు ఎన్ ఐ (మురళిమోహన్) కూడా
 పెల్వూట్ చేశాడు

ఇద్దరూ వెరోపై పునుండి మెట్లుదిగి కింది
 చేరుకున్నారు

పట్నంతో వెంకటం లో రాజేష్ సుమంగళి కాంబ

ఎలవరిలో పెకెండ్ షెడ్యూల్ ఉంటుంది
 మార్చిలో ఎవరి షెడ్యూల్ అన్నాడు
 గంభీరమై ఏ ఫిలిమ్ అఫీసర్ గ యింగ్
 లాయర్ గా వై విధ్యవూరిలిమైన తిలక్ తనయుల
 ప్లాతను శోభనబాబు పోషిస్తున్నాయి చిన్నకొడుకు
 మురళిమోహన్ కుమార్తె ప్లాతను పట్ గిరిజ
 కూతురు శ్రీ గంగ విల్ఫూజ్ లింది శారద మారాం
 రంగారావు రావు గోపాలరావు రాళ్ళపల్లి
 విజయశాంతి మాన్వర్ పెంకోటేశ్వర్లు వగైరా
 తారా వందోహం మోహన్ దాన్ వంధావలకర్త
 చక్రవర్తి సర్వకల్పానో వేటూరి దానం గీతాబ
 రాకాబ లక్ష్మణ్ గోరే వాయ దిలీప్ సింగ్ లిల్లాం
 అంకిరెడి కూర్మ సరీం వర్మారా కె నజీర్ -
 జి టి ప్రసాద్ సహకార దర్శకత్వం కోగంటి
 రామ్మరరావు విరాటా పిరద్యంతో అంపాటి
 రంగారావు నిర్మాత

కృష్ణంరాజు జయప్రద

వరకు మూటింగ్ జరిగేది మళ్ళీ వెంటనే నాలుగు
 గంటలకల్లా మూటింగ్ ప్రారంభించాలి అంటే
 ఆ ఒక్క గంట విరామ సమయం పేకే ఎలా
 అవుతుంది? బ్రేక్! అన్నాడు

జీవితంలో తల్లువడే కొన్ని ప్లాతం ఆధారంగా
 రాయారే వ ఈ చిత్ర దర్శకుడు కోడి రామకృష్ణ
 వచ్చి ఏ చిత్రాడు. ప్లేట్ రెవెల్ లో బహుమతి
 పొందాడు. పాంకోల్లు ఎ ఎన్ ఎస్ మూర్తి
 కలాశాంతి వదువుతున్నప్పుడు నాలుగేళ్ళు వరుసగా
 ఉత్తమ నటుడు ఉత్తమ రచయిత ఉత్తమ
 దర్శకుడుగా బహుమతులందుకున్నాడు పునక
 రూపంలో వెలుపడిన ఈయన రచనలు రచ
 చిత్రాలు లేవు శేషపు తుభకార్యాలు ఇంద్రగం
 పుష్పలాభా శిష్టు - నేడు రేపు ★
 19-2-83 తిలక్ ప్రవక్తాకార్య 41

జీవిత మనవి కొత్తగవి కుందుర్తి ఇంచితదేవి

వారం రోజులు గడిచాయి. నేను బాటుకి స్నానం చేసుంచి, బట్టలు వేసి, మంచమీద బొమ్మలు పెట్టి వాడిని కూర్చోపెట్టి గది కడుగుతున్నాను. బాటు మారాం చెయ్యటంతో "అమ్మ, నాన్నా, అత్త, తాత" అని మాటలు చెప్పి వాడవేత పలికిస్తున్నాను. వాడు "మమ్మీ... డాడీ" అంటుంటే నాకు నవ్వుచింది. ఇంతలో బయట ఆటో చప్పుడు వినిపించింది. గుడ్డతో బండలు తుడుస్తున్న నేను చప్పున కిటికీలోంచి చూశాను. తెల్లటి బట్టలలో గేటు తీసుకుని వస్తున్న కిరణ్ మూసే నేను చప్పున గుడ్డ బాటరుమీద పడేసి ముందు గదిలోకి పరిగెత్తుకొచ్చాను.

కిరణ్ అప్పటికే గుమ్మంలోకి వచ్చాడు. నేను చప్పున ఎదురుచెల్చి "ఓయ్ రా! రా! ఎప్పుడు వచ్చావు" అన్నాను అనందంగా.

అతను నవ్వుతూ "రాత్రి వచ్చాను. అప్పుడే పద్మామనుకుని ఓపికలేక వడుకున్నాను" అన్నాడు.

"రా... రా..." అంటూ చెయ్యపెట్టి తీసుకు వెళ్ళి సోఫాలో కూర్చోపెట్టాను. ఆ రోజు ఆదివారం కావటంతో సుదాకర్, ఉష, ప్రకాష్ ఇంట్లోనే ఉన్నారు. ఇంట్లో ఇద్దీ స్నేహితులు సర్దుతున్న శశి ముందు గదిలోకి తొంగిచూసి మళ్ళీ చూచుమైంది.

కిరణ్ జేబులోంచి చార్జ్డ్ ప్లాకెట్ తీసి శశి

(గత సంచిక తరువాయి)

కొడుక్కి ఇచ్చాడు. వాడైతే తిరిగి "నిమిటి అవతారం" అన్నాడు.

నేను చప్పున వాడైతే చూశుకున్నాను. చీర కుచ్చెళ్ళ దోప ఉన్నాయి. రోపం ఎడమ అంగా కనబడుతోంది జడ వేసుకోలేదు ముడి వేసుకుని ఉన్నాను.

"ఎలా ఉన్నావేంటి" అన్నాను.

"అచ్చు అప్పులమూలా ఉన్నావు" అన్నాడు.

నేను సకవకా నవ్వాను.

"ఇంతకీ నీ దర్శిస్తున్నాడేదీ."

"ఓ సారి! ఉండు నీ సున్నుతున్నా తెస్తాను" అని రోపలికి పరిగెత్తి వాడిని ఎత్తుకుని "ఒరేయ్ పదరా. మీ డాడీ వచ్చాడు" అన్నాను.

కిరణ్ చేతులు చాచగానే కమల్ ఒక్కసారిగా దూకాడు.

నేను ప్రకాష్ని, సుదాకర్ని కిరణ్ కి పరిచయం చేశాను. వంట గదిలోకి పరిగెత్తి "టిఫిన్ ఉందా" అన్నాను.

"ఊ! ఇంతవరకూ ఎవ్వరూ తినలేదు" అంది.

అమ్మ కిరణ్ ని చూసి నిర్భాంతపోయింది.

నేను గబగబా కుర్చీలు తెచ్చాను. అతనే సర్వీస్ చేశాడు. నేను కిరణ్ పక్కనే కూర్చున్నాను. పిల్లలు రోపం తినేశారు.

మగిసాళ్ళు ముగ్గురూ కబుర్లు చెప్పకుంటూనే ఉన్నారు. బాటుని ముద్దులాడుతున్న నన్ను కిరణ్ కనిపిరి -

"చప్పున స్నానం చేసిరా బయటకి వెడదాం" అన్నాడు. నేను గబగబా స్నానం చేసి రెడీ అయిపోయాను.

కిరణ్ బాటు బట్టలు, బొమ్మలు హుట్ హుట్ తో తయ్యం చేసి "అచ్చు ఏటికింద చాలా తగలేసి పట్టున్నావే" అన్నాడు. అప్పటికే ఆ బొమ్మల ఆకారాలు మార్చేశాడు కమల్.

"చెళ్ళొస్తానండీ" అతను మర్యాదగా ఇంట్లో ఆందరికీ చెప్పేశాడు. నేను అతనితో సాయంత్రం దాకా ఆ కుర్చుల్లో, ఈ కబుర్లు చెబుతూ గడిపేశాను. మధ్యాహ్నం సినిమా చూసి, హోటల్లో భోజనం చేసి తిరిగివస్తుంటే అతను వెమ్మడిగా అన్నాడు -

"ఇంకా చేకేషినిటి సంద్యా."

"ఊహు ఏమీలేవు" అన్నాను ఉదాసీనంగా.

"ఏమైనా మాట్లాడు" అన్నాడు మళ్ళీ.

"మాట్లాడడానికి ఏముంది" అన్నాను.

అతను బయటగా నిట్టూర్చాడు. అతను ఎందుకో బాధపడుతున్నాడు. అతను పెళ్ళి ప్రసక్తి తెస్తాడేమో అని ఎంతగానో ఎదురుచూశాను. ఊహా అతను ఆ ప్రస్తావననే ఎత్తలేదు. దిగులు నిండిన మనసుతో ఇంట్లోకి వచ్చిన నన్ను చూసి ఆందరూ నిర్భాంతపోయారు. ఆ రాత్రి నా కవలు నిద్రపట్టలేదు.

36

సల్లణ కొడుకు బారసాల అమ్మ వాడికి మా నాన్న పేరు పెట్టాలని చెప్పింది. అటు రాణి మా నాన్న పేరు పెడలాను అని కూర్చుంది. చివరికి రాను అని పెట్టారు. భోజనాలయి అందరూ వెళ్ళిపోయారు. నాకా అయి బాగాలేదు. ఒళ్ళు వెచ్చగా ఉంది, ఈమధ్య రోజు కొద్దిగా టెంపరేచర్ రావటం మళ్ళీ తగ్గిపోవటం. రాత్రంతా నిద్రకూడా సోలేదేమో తలవెప్పగా కూడా ఉంది.

అమ్మ రాణి దగ్గరకెళ్ళి "రాము అని ఎందుకు పెట్టావు?" అని పోట్లాడింది.

"మా నాన్న నా కోసం ఇల్లు కట్టించి ఇచ్చాను. నా కొడుక్కి మురుగులు, మెళ్ళో గొలను, ఉంగరం అన్నీ చేయిస్తానన్నాడు మరి మా డాడీ పేరు పెట్టుకోవడంలో తప్పు ఉంది" అంది.

"ఒక్కగానొక్క కొడుకువు. మీ నాన్న పేరు

జరిగిన తథ - 16: కుటుంబ భారం తనపై వేసి తండ్రి కష్టమూయగా, సంధ్య ఓచిన్న ఉద్యోగం చేస్తూ తల్లితోపాటుగా తమ్ముణ్ణి, ముగ్గురు చెల్లెళ్ళను పోషిస్తూ వాళ్ళకి చదువు సంధ్యలు చెప్పిస్తుంటుంది. ప్రమీల అన్న కిరణ్ తో సంధ్య స్నేహం చిగుళ్ళు తొడుగుతుంది. శశి చదువు పూర్తయి ఉద్యోగంలో చేరగానే ఆమెకు ఆ ఇంటి బాధ్యత అప్పగించి సంధ్య, కిరణ్ లు పెళ్ళి చేసుకొని తామూ నవాయవదాలని నిశ్చయించుకుంటారు. ఉద్యోగంలో చేరి ఇంటికి ఆధారం అవుతుందనుకొన్న శశి, ప్రకాష్ ని పెళ్ళి చేసుకొని వెళ్ళిపోవడంతో, దిక్కు తోచని పక్షిలా విలవిలాపిస్తోంది సంధ్య. శశికి ఉద్యోగం వస్తే, తన అత్తగారికి ఖర్చుం లేకపోవడంతో చేయనని ఖచ్చితంగా చెప్పి వెళ్ళిపోతుంది. కిరణ్ కి బొంబాయి ట్రాన్స్ ఫర్ అవడంతో మరి కృంగిపోతుంది సంధ్య. సంధ్య కిరణ్ లు పెళ్ళి చేసుకోవడం ఇరు కుటుంబాలకూ ఖర్చుం లేదు. కిరణ్ వివాహ అవ్వకే ఖచ్చితక అండుకొని మూరగ్గిపోతుంది సంధ్య. కమలతో కిరణ్ వివాహం జరిగటం, ఓ ముగిసిల్లవాణ్ణి ప్రసవించి కమల చనిపోవడం, కొడుకును ముగ్గురు కన్నగించి కిరణ్ పారిన వెళ్ళిపోవడం వెంటవెంటనే జరిగిపోతాయి. సంధ్య జీవితం మామూలే. ఈలోగా ఉష తమ కులం కానివాడ్ని ప్రేమించి 'మచ్చు ఒప్పుకున్నా ఒప్పుకోకపోయినా అతన్నే పెళ్ళి చేసుకుతిరతాన'ని సంధ్య మొహంమీదే చెప్పిస్తుంది. కలవారి అమ్మాయి రాణిని చేసుకుని ఇల్లరికం వెళ్తాడు తమ్ముడు నల్లగణ. కిరణ్ కొడుక్కి 'కమల్' అని పేరు పెడుతుంది సంధ్య. వారం రోజుల్లో వచ్చేస్తానని కిరణ్ బెంగళూర్ వెళ్ళగా సంధ్య కమల్ ను అందగ్గరకు తెచ్చుకొంటుంది.

పెట్టా అని నీకు ఎంత చెప్పినా నా మాట వివరము" అని ఫల్గుణమీద మండిపడింది.

"ఏదో పేరులేమ్మా" అని నేను సర్ది చెప్ప బోయాను.

"ఏంటంటి బెల్లంకొట్టిన రాయిలా అలా ఊరు కుంటారు. మా నాన్న మన కోసం ఎంత చేశారు. బ్రహ్మాండమైన ఇల్లు ఇచ్చారు. మీ నాన్న మీకే మిచ్చారు. ఆయన పేరు పురుషోత్తమరావుట. అలాంటి పేరు ఎవరు పెట్టుకుంటారు" అని ఈసడించింది.

వాళ్ళ అత్తగారు రయ్యన అందుకుని "మేం గాబట్టి ఇన్ని ముచ్చట్లు జరిపాం. ఇంకా మాటలా. ఏదో అమ్మాయి ముచ్చటపడి వాళ్ళ డాడీ పేరు పెట్టుకుంది" అంది.

"మన కోసం ఇంత శ్రమపడి ఇల్లు కట్టించి ఇచ్చినందుకై నా ఆయన పేరు పెట్టుకోవచ్చే. మీ నాన్న మనకేం ఇచ్చారని" అంది పాళనగా.

అమ్మ కళ్ళనెంటు నీళ్ళు బొటాబొట కారాయి. నేను సహించలేకపోయాను.

"చాలా బాగా చెప్పావు రాజీ! మీ నాన్న నీకు ఈ ఇల్లు మూత్రం ఇచ్చాను. మరి మా నాన్న నీకు దానికన్నా విలువైన పాతికేళ్ళ కొడుకునే ఇచ్చాడుగా.

మా వాడి కాలి గోటికి సరిపోతుందా మీ నాన్న ఇచ్చిన ఇల్లు" అన్నాను.

"వదివగారు!" రాజీ రోషంగా చూసింది.

"నేను కష్టపడి, అప్పులుచేసి వాడికి మెడిసన్ చెప్పించాను. ఆ చదువుకన్నా గొప్పదా మీ నాన్న ఇచ్చిన ఇల్లు. వాడు సంపాదనాసరుడు. ఇటువంటివి పది కొనగలడు?" అన్నాను విమరుగా.

ఫల్గుణ అత్తగారు నోటికి పక్షవాతం వచ్చి నట్టుగా చూడసాగింది. అమ్మ సంభ్రమంగా చూస్తోంది. ఫల్గుణ మిస్సరిన నేత్రాలతో చూస్తున్నాడు. నిజానికి వాడికి ఆనలు స్వతంత్ర్యం లేదు ఆ ఇంట్లో.

"ఏం విలువ గలది తల్లీ ఈ ఇల్లు. గట్టిగా గాలేస్తే, ఒక్క తుపాను కొడితే దెబ్బకి కూలి పోతుంది మీ నాన్న ఇచ్చిన ఇల్లు. కానీ మా నాన్న, నేను నీకు ప్రసాదించిన ఈ ఇంపై ఐదు సంవత్సరాల డాక్టర్ మీ నాన్న నీకు ఇచ్చిన కానుకలకి ఏనాడూ సరితూగడు. నోరు నీకే గాదు. మాకూ ఉంది. జాగ్రత్తగా మాట్లాడడం వేర్కుకో. రామ్మా" అని లేచాను విమరుగా.

"అక్కా! నేను కాన్స్ దిగబెడతాను ఉండు" అన్నాడు ఫల్గుణ.

నేను నిర్లక్ష్యంగా అన్నాను - "హు! డబ్బు పారేస్తే ఏ బాక్సినాడైనా పలాంకొట్టి క్షేమంగా ఇంటికి చేరుస్తాడు" అన్నాను. ఇద్దరం వచ్చే సుప్రంఘే వెవక ఫల్గుణ అత్తగారు రాణిని చివాట్లై యటం వినిపించింది.

నేను దోవలో మా నీధి చివర ఉన్న డాక్టర్ కృష్ణకుమారి దగ్గరకెళ్ళి బాబ్లెట్టు తెచ్చుకున్నాను నాకు ఎంత జ్వరం రానీ ఫల్గుణ దగ్గరికి వెళ్ళును ఒకసారి ఫల్గుణ వచ్చి నాకు జ్వరం వచ్చి కూడా తన దగ్గరికి రాలేదని అమ్మ చెప్పేసరికి నిశ్చేష్టుడిలా నిలబడిపోయాడు. నేను వాడిని పరాయి వాడిగా చూస్తున్నట్టు అనిపించి కాదోలు చేతిలో స్పైటస్కోపు నేలమీద విసిరికొట్టి గ్లిడున తిరిగి వెళ్ళిపోయాడు నేను దాన్ని జాగ్రత్తగా తీసి చిలక్కొయ్యకి తగిలించాను నేను కష్టపడి వాడికి చదువు చెప్పించినా ఏనాడూ వాడి దగ్గరికి వైద్యం కోసం వెళ్ళలేదు ఫల్గుణ ఎంత కుమిలిపోతాడో తెలిసినా నేను లక్ష్యపెట్టలేదు మధ్యాహ్నానికి బాగా జ్వరం వచ్చేసింది రెండుసార్లు వాంతులు అయినాయి. మధ్యాహ్నం

శ్రీ, ప్రకాష్ వచ్చారు ప్రకాష్ వెళ్ళి వెళ్ళుచుంటే
 పోనీనే వచ్చాడు మేమి నాని పిలిచి దాక్టర్
 కృష్ణకుమారి కోపం వంటివాడు దాక్టర్ వచ్చింది
 అమ్మ ఏడుస్తూ "ఇదే ఖర్చు దాక్టర్" రోజు
 జ్వరం ఎక్కింది" అంది

దాక్టర్ మృతమీద కూర్చుని మమ్మ పరీక్ష
 చేసింది "సంధ్యా! నీకు మామసిక్ంగా మార్పు
 రావాలేకానీ, నీ మందులకి కూడా ఈ బిల్లు ఎదుం
 కాదు" అంది ఈ మాట వాతో చాలాపార్లు అంది
 ఇంతలో పల్లెటూ పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి
 దాక్టర్ కృష్ణకుమారిని చూడగానే అగిపోయాడు
 ■ ముఖంలో చెప్పలేని అవేదన పొడచూపింది నా
 మంచం ముట్టు అందరూ నిలబడ్డారు పొయ్యంతం
 అవుతోంది అయినా వాకు ఊసిరాడనట్లు ఉక్కిరి
 బిక్కిరి అవుతున్నాను

"దాక్టర్ ఎలా ఉంది?" అందరూ అడుగు
 తున్నారు

కానీ అందులో ఏ ఒక్కరూ నా కోసం అలను
 టించేవాళ్ళు లేరు మేమి కావాలనుకునే వ్యక్తి లేడు
 మర్నాడే కిరణ్ బొంబాయి వెళ్ళిపోతున్నాడు తిర్యగు
 అటునుంచి అటే ఆమెరికా వెళ్ళిపోతాడు నేను
 నాకాత్తుగా వెళ్ళి వెళ్ళి ఏడుస్తున్నాను

"సంధ్యా! సంధ్యా!" గాభరాగా పిలిచింది
 కృష్ణకుమారి

"దాక్టర్ నేనే నరకం భరించలేను నాకు
 చచ్చున ప్రాణంపోయ్యే మందేదైనా ఉంటే వచ్చండి
 దాక్టర్!" అన్నాను ఏడుస్తూ

"ఛ! ఏం మాటలవి?" అనిడ వుడుచుగా
 కపిరింది

"నీకు తెలిదు దాక్టర్ నేనే ఒంటరికనం
 భరించలేకుండా ఉన్నాను నాకెప్పుడూ లేదు దాక్టర్"

"ఏళ్ళుగా ఏవాళ్ళు కారా?" అనిడ అందర్నీ
 చూపిస్తూ చిరుకోపంగా అంది

నేను బలహీనంగా ఎవ్వను "నాకీ ప్రపంచంలో
 నాకోసం అనుభవం తాపత్రయపడే వ్యక్తులు
 ముగ్గురే దాక్టర్" అన్నాను

"ముగ్గురేవా!" అనిడ నమ్మలేనట్లుగా
 అడిగింది

"అవును దాక్టర్ నా ప్రాణస్నేహితులు

జీవితవనంలో కొత్త గాలి

ప్రమీల నేను ప్రాణవరంగా ప్రేమించిన
 నా కింత్ "

"మూడో వ్యక్తి"

అమ్మ ఊపిరి బిగబట్టి వచ్చే మాస్తాంది
 నేను నా తంపి ఒడిలో పెట్టుకుని కూర్చున్న పివా
 తెంపలు అప్పయంగా రాస్తూ -

"నా ముద్దులు చెల్లి ఈ మీనా దాక్టర్"
 అన్నాను మీనా కళ్ళమండి బుట్టుకాని నా తెంపల
 మీద పడ్డాలు అమ్మ ముఖం పొలిపోయింది

"అంతా నీ పిచ్చి ఆలోచన వంద్యా" అనిడ
 మందలింపుగా అంది

"నో దాక్టర్! నేను ఎంత దుర్మారులావో
 తెలుసా దాక్టర్ వండంటి నా కింత్ జీవితాన్ని
 నాకుం చేశాను నాయుగా, అనందంగా, వదిమిందికి
 అదర్భంగా ఉండాలి కిరణ్ నా మూలంగా ఇష్టం
 లేని పెళ్ళి చేసుకుని, అవిధి పోగొట్టుకొని దేశాలు
 పట్టి పోతున్నాడు దాక్టర్ జిది ఎంత నరకం
 దాక్టర్ నేనెం చేయడంను తార్యతలు, బంధాలు
 అంటూ ఇన్ని సంవత్సరాలు గడిచేశాను ఇక
 నా జీవితానికి ఏర్పాతలేదు దాక్టర్ నేను బ్రతకటం
 కూడా దండగే నేనెక బ్రతకను నా గుండెల్లో
 బ్రద్దలవుతున్న అగ్నిపర్వతాలు ఎవరికి తెలుసు" అని
 ఈ రోజు అందరిముందు బయటపడిపోయాను

"సంధ్యా! సంధ్యా! షీట్ ఏడుకు ముచ్చ
 నిండుగా మారేళ్ళు బ్రతుకుతావు" అంది దాక్టర్

నేను వచ్చాను "ఏందుకు దాక్టర్ ఈ
 నరకయాతన ఇంకా దెబ్బలు సంవత్సరాల!"
 ఫక్కుని తెరలు తెరుచు నవ్వుచేసింది

తర్వాత వెచ్చింది అన్నాను - "దాక్టర్ నేను
 మారేళ్ళు విజంగా బ్రతికితే నా మునీతవంలో
 ప్రమీల దగ్గరికి వెళ్ళిపోతాను నేను నా కిరణ్
 దగ్గరికి ఎలాగూ వెళ్ళలేను అది అనంభవం నమ్మ
 కంటి రెప్పలా చూసుకుంటుంది ప్రమీల" అన్నాను
 అందరి ముఖాలు వల్లబడిపోయాయి వాకూ, నాళ్ళకి
 ఎన్ని చుండ మెళ్ళు దూరం ఉందో ఇప్పుడే తెలిసి
 పట్టుగా అందరూ మౌనంగా ఉండిపోయారు

పాప్ర్రాబాయర్ పి శ్రీ త్యాగరాయ గానవధ
 [విక్రమరత్న] అధ్యక్షులతో జరిగిన పాల్వనదర్శన
 యిల్లిన ఉప్పానిదూ మెడికల్ కాలేజీ విద్యార్థిని,
 అధ్యక్షులు శ్రీ పి పి పిరధి గారి కుమార్తె
 కుమారి పి సురేఖ

నేనేదో అవకోతుండగా ప్రమీల గారి దుమారం
 వచ్చింది "ప్రమీ!" నేను అనందంగా రెండు చేతులూ
 చాచాను

ప్రమీల తలమీద మువ్వర్ ఉంది పచ్చి బాలెంత
 అయినా వచ్చింది మున్నానే "మై గాడే ఇదేమిట
 ఇలా నిలబడ్డారు అదృష్ట ఉక్కిరిపోపిస్తోంది"
 అంటూ ప్రిన్స్ నే నా మంచమీద కూర్చుని నాకే
 అంటూ ఇంటా చేతులు నేసి -

"ఏమిటే సంధ్యా అలా ఉన్నావు పోవ్ చేస్తే
 పల్లెటూ బాళ్ళ సంధ్యకి జ్వరంట్ అని చెప్పింది
 అందుకు బాటుని అమ్మ దగ్గరి వదిలి వచ్చాను"
 అంది

"వచ్చి బాలెంతలాది ఇలా రావచ్చా" అన్నాను
 కోపంగా

"ఏం పర్వలేదోయ్ దాడి కాదు కొన్నాడు
 కార్న్ వచ్చాను. ఇంతలోకి నేనెం అరిపిపోలేనులే"
 అని,

"దాక్టర్! ఏమిటి కిండిషన్" అంది
 నేను ప్రమీల చేతిని విసురుతూ "ప్రమీ!
 నేను నీ దగ్గరికి వచ్చేస్తాను రమ్మంటూ?"
 అన్నాను

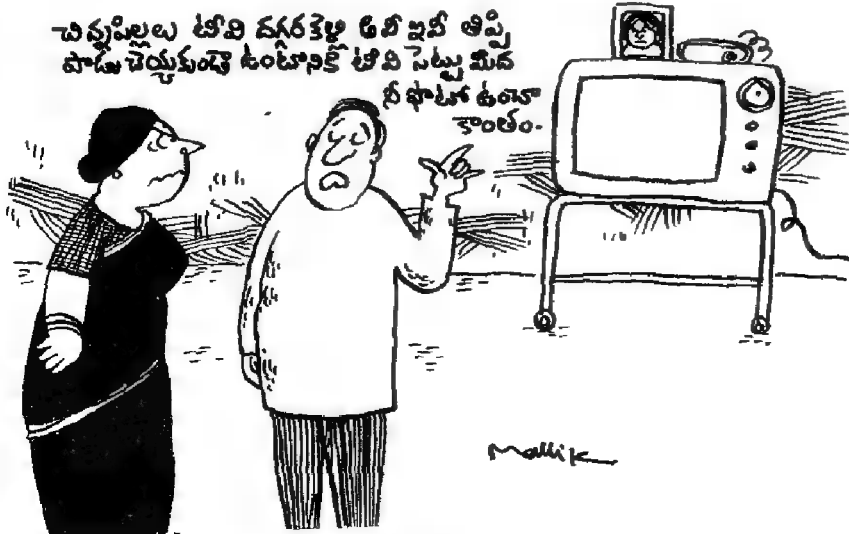
"వాచ్చెస్సే దివికి పర్మిషన్ అడుగుతున్నావా"
 అని కపిరింది

"ఇదే దాక్టర్ నా జీవితంలో నవ్వులబల్లు
 ఈ అమ్మాయే లేకుంటే నేనేనాడో నై కుంత్
 య్యాతకి వెళ్ళేదాన్ని" అన్నాను

"ఇదో పిచ్చిమాకోకం" అంది కోపంగా ప్రమీల
 "ప్రమీ కమల్ పి తిమకురాలేదే" అన్నాను

44 - ఆంధ్రప్రదేశ్ కాలాక్షర - 19-2-82

చివ్వుపిల్లలు తొలి వనరకెల్ల తిలిచి ఆపి
 పొడు చెయ్యకుండా ఉంటానా తొలి పెట్టుమీద
 నీ ఫోటో ఉంటా
 కౌంటం.

mallick

ప్రమీలముఖం గంభీరంగా అయింది “అన్నయ్య నాడిన తీసుకుని రాజేంద్రవర్మయ్య దగ్గరికి వెళ్ళాడు ‘మధ్యాహ్నం’ అంది.

“కేరట్ రేపే కదూ వెళ్ళిపోయేది?” అన్నాను. ప్రమీల తల వీసింది నా గుండెల్లో అగ్ని రాజుకుంటోంది.

ప్రమీల “మీనా నాకో కప్ప కాఫీ ఇవ్వ?” అంది. మీనా వెళ్ళిపోయింది. డాక్టర్ తో ఆ కబురు, ఈ కబురు చెబుతోంది. మీనా అందరికీ కాఫీ తెచ్చింది. ప్రమీల నాకు టాబ్లెట్ వేసింది. కాఫీ తాగించింది.

“ఇక వెళ్ళాస్తాను. ఇంటి దగ్గర వంద్య ఏడుస్తుంది” అంది లేచి.

“సంద్య వెళు!” కృష్ణకుమారి ఆశ్చర్యంగా అంది.

“ఓహో! సారీ! నా కూతురి పేరు సంద్యరాణి. అది మా కీరట్ అన్నయ్య మావారు ఏకగ్రీవంగా ఎన్నిక చేసేటట్లు” అని నన్ను చూసి నవ్వింది.

నా కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి. అందరూ సశబ్దంగా బయటికి వెళ్ళిపోయారు. ప్రమీల చిలక్కొయ్యకి ఉన్న బ్యాగ్ లో డబ్బుతీసుకుని డాక్టర్ కి ఫీజు ఇచ్చేసింది వెళ్ళిపోయే ముందు తలుచుకొన్నాను నా వైపు చూసి -

“నువ్వు ఇంకెప్పుడూ చెప్తావా?” అంది.

నేను ఏదో చెప్పబోయే ఏమీ లేదన్నట్లుగా తలచాను.

ప్రమీల నిట్టూర్చి “రేపు సాయంత్రం అన్నయ్య వెళ్ళిపోతున్నాడు” అంది.

నేను పెదవి కొడుకుతూ దుఃఖాన్ని అపుకో దానికి శతవిధాల ప్రయత్నం చేస్తున్నాను.

“సరే!” అని ప్రమీల వెళ్ళిపోయింది

బయట ప్రమీల కారు వెళ్ళిపోయిన చప్పుడ అయింది. నేను భారంగా కళ్ళు మూసుకున్నాను.

37

మర్నాడు :

నేను ఏవైక్కినదాన్నిలా మంచమీద పడుకుని గోడమీద ఆర్చుని చూస్తున్నాను. కిరట్ వెళ్ళిపోయే సమయం దగ్గర పడుతున్నకొద్దీ నాకు మతి పోతున్నట్లుగా ఉంది. ఆసీనుకి సెలవు పారేశాను.

ఈ సలాన పరిగెత్తుకుంటూ వెళ్ళి ‘కీరట్ నీ బిడ్డకు తల్లి నవులాను, నన్ను ఒంటరిగా ఒదిదిపోకు’ అని అరిచి చెప్పాలనిపిస్తోంది.

ఇంతలో అమ్మ గదిలోకి వచ్చి “సంద్య టాబ్లెట్ వేసుకున్నావా?” అంది. నేను వేసుకో లేదన్నట్లుగా తలచాను.

“అరే” అంటూ అమ్మ టేబుల్ దగ్గర కెళ్ళింది. ఇంతలో అమ్మ కెళ్ళవచ్చుట్టు “సంద్య” అంది బిగ్గరగా.

నేను ఉలిక్కిపడి “ఏమిటి?” అన్నాను.

అమ్మ ఏదో కవరు తెస్తూ “నాలుగు రోజుల క్రితం నీకు ఉత్తరం వచ్చింది. నేనా సంగతి మర్చిపోయాను” అంది అంగిమ్మా.

నేను చచ్చిన కవరు చూసి నిశ్చేష్టరాలివై పోయాను. అది నాకు ఎంతో సుపరిచితమైన దస్తూరి.

“అప్పుడే నా కెందుకు ఇవ్వలేదు” అన్నాను కోపంగా.

“ఆ రోజు నువ్వు, శశీ పోట్లాడుకుంటిరి. మర్నాడు నువ్వు లేవు. అదివారం ఆ పిల్లాడితో ఉదయాన్నే ఎక్కడికో వెళ్ళావు. నిన్న బారసానికి వెళ్ళి అక్కడ గొడవయి ఇంటికిచ్చి జ్వరంతో పడుకుంటివి. నాకసలు ఈ గొడవలో గురైలేదు” అమ్మ భయం భయంగా అంది

నేను అప్పటికే కవరు చించాను. అందులో ఇలా ఉంది -

నా సంద్య!

నిన్నిలా పీచీ తో అధికారం ఇవ్వడు నాకు ఉందనే అనుకుంటున్నాను. శాపవశాత్తు భార్యలరలుగా జీవితం గడపాల్సిన మనం తెరోవైపుగా చీలిపోయాం. కమల పోయిందితర్వాత నాకు నిజంగా జీవితమీద విరక్తి కలిగింది. ఇన్ని సంవత్సరాలకీ ఇదేయీ తిరిగివచ్చి, బాబుని, నిమ్నా చూసి నా గుండె ద్రవించిపోయింది. ఏం చేసినా, ఎన్ని ప్రదేశాలు తిరిగినా నాకు మనశ్శాంతి లేదు. నా తల్లి, ఆనందం, పందాలు అన్నీ నీతోనే అని ఎప్పుడో అన్నాను. అది నిజం సంద్య. నిన్ను ముఖాముఖి అడిగే ధైర్యం ఎందుకో నాకు కలగలేదు ఆ రోజు

మూడు సంవత్సరాల తర్వాత అలా చూస్తుంటే నాకు కలిగిన అనందం ఇంతవరకూ కలగలేదు

ప్రమీల వ్యూహం నీ కుటుంబ విషయాలు అన్నీ విన్నాను. ఒక రకంగా నువ్వు, ఇంకో రకంగా నేను ఇద్దరం జీవితంలో ఓడిపోయాము. నిన్నెన్నో కలలు కని చివరికి అవచ్చి గొంగలో కలిపేసి ఇంత కాలం బ్రతికాము.

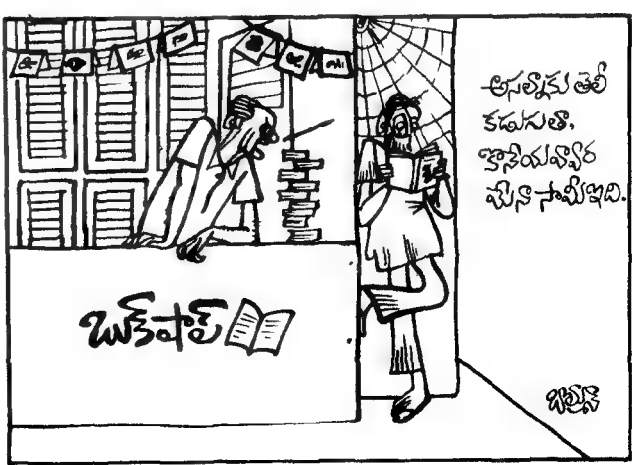
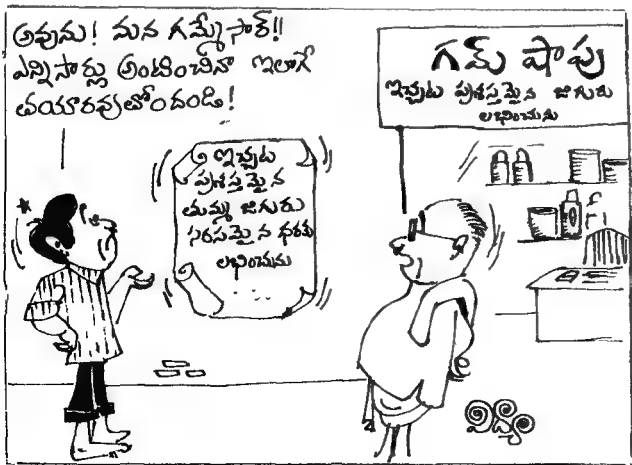
నేను కమలతో అనందంగా గడపలేదని, ఆ అమ్మాయిని మోసం చేశానని ఎప్పుడూ అనుకో వద్దు. ఎంతగా ప్రయత్నించినా నిన్ను మరిచిపోలేక, ఒకరకంగా ఆసంతృప్తిగానే ఫీలయ్యేవాడిని సంద్య కమలాంటి అమ్మాయి భార్యగా అభివలించాలి అద్భుతం సంద్య. కానీ ఆ అమ్మాయి దురదృష్టవశాత్తు అంత సంపూర్ణమైన సఖిలు పొంద లేదని నేను ఒక్కోకొక్క తప్పుడు సంద్య.

అమ్మని కన్న కల్పిలా చూసేది. నా గదిలో నీ చిత్రాన్ని చూసి ఏమీకాదు ఈర్ష్య లేకుండా నన్ను తన మాటలతో లాలించేది. ఆ మాటలు నాకెంతో ధైర్యంవచ్చేవి. ఆ మాటలు తలుచుకుంటే ఇప్పటికీ నాకు కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరుగుతాయి సంద్య

బెంగుళూర్ లో హోటల్ రూమ్ లో ఈ రాత్రి కూర్చుని నా మనస్సు నీ ముందు పెడుతున్నాను సంద్య. నీ జీవితం అలా అడవికాచిన వెన్నెలలా అవుతుంటే... వో... నేను సహించాను. నేను నిన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటాను సంద్య. నీకు బాబంటే ప్రాణం. నాకు మువ్వంటే ప్రాణం. నా మాట కాదవని నా కెందుకో గాఢమమ్మకం సంద్య నేను పైదరాబాద్ రాగానే మీ ఇంటికి వస్తాను నీ అంగీకారం నువ్వు నీ నోటిద్వారా నాకు చెప్పాలి

నేను నిండుమనసుతో నిన్ను నా జీవితంలోకి ఆహ్వానిస్తున్నాను. ఈసారి నువ్వు నా జీవితాన్ని నీ మలుపు తిప్పలావో నిర్ణయం నీకే వదిలేస్తున్నాను. సంద్య! మూడు సంవత్సరాలుగా నేను పడే ఈ నలకం నీ నీడలో మర్చిపోవాలి. ముద్దువై నీ నీ మాటలు నాకు ఎంత స్వాంతసిస్తాయో నీకు తెలుసా? నా మాట కాదనవనే గాఢ విశ్వాసంతో

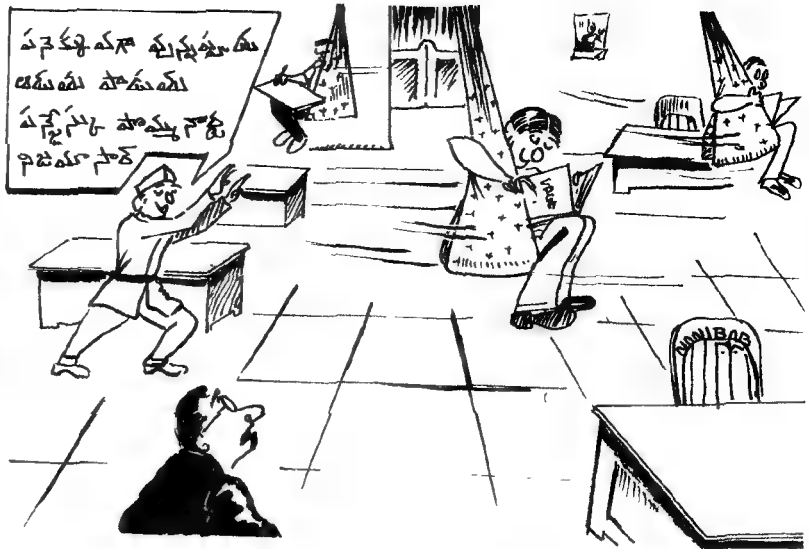
నీ కిరట్.

ఆపరం థోనుయ్య కౌన్సిల్ డిప్యూటీ మేజిస్ట్రేట్ కళ్ళు సెక్టికెక్టయోయ్

డిప్యూటీ మేజిస్ట్రేట్

జీవితవనం రో కాత్తగారి

“అమ్మో! నా డబ్బులు!” అని వాడు వెంట బిడ్డడు.

“కిరణ్!” గట్టిగా అరిచాను.

వనిమనిసి వచ్చింది. “వాళ్ళు ఇమాన్వెల్ యానికి ఎల్లా రమా!” అంది. అందరూ వెళ్ళారనే పరికి వాడు మూర్ఖుడు వచ్చివంత వనయింది.

రివ్యూన వచ్చి అటోలో కూర్చుని “త్యరగా సోనియ్య ఎయిర్ పోర్టుకి” అంటూ చేతికి వచ్చిన ఇరవై రూపాయల నోటు వాడిచేతిలో పెట్టాడు. అటో రివ్యూన దూసుకుపోతోంది. వాడు కళ్ళు తిరుగుతున్నట్లున్నాయి. నేను విజం గమ్మజాతకు రాలినే. “భగవాన్! తండ్రి ఎమ్మె ఏవాడూ నేను నా కోసం ఏం కోరుకోలేదు. నా కిరణ్ ని నాకు దక్కించు” అని నేడుకోసాగాను

ఒకవేళ ప్లేన్ వెళ్ళిపోయిందేమో! నా కిరణ్!

నిన్ను అన్యాయం చేయకు! నాకు చచ్చిన దూఖం నరదలా వచ్చేసింది అటోవాడు అదిరిపోయాడు. నా విడుపుకి. ఎయిర్ పోర్టు దగ్గర వడుకోంది కళ్ళు గట్టిగా తుడుచుకున్నాను. నా గుండెల్లో రైళ్ళు పరిగెడుతున్నాయి శరీరమంతా గాలిలో తేలిపోతోంది.

అటో అగింది నేను సుడిగాలిలా దిగి పరిగెత్తాను. అందరూ నన్ను ఎంతగా చూస్తున్నారు. నేను లోపలికి వెళ్ళేసరికి ఒక విమానం ఆకాశంలోకి రివ్యూన ఎగిరిపోయింది. అంతే! నా కళ్ళ ముందు పెరుపులు మెరిశాయి “నా కిరణ్ వెళ్ళి పోయాడు” అంతే! నేను కుప్పలా కూలిపోయాను “సంద్య!” అన్న ప్రమీల స్వరం నాకు లీంగా వినిపించింది.

* * *

నేను కళ్ళు తెరిచాను ఎదురుగా ప్రమీల, రము, ప్రమీల పిల్లలు. అమ్మా, వెల్లెళ్ళు, సుధాకర్, ప్రకాష్, ఫల్గుణ, వాళ్ళ అత్తగారు, మామగారు, రామారావుగారు, రాధమ్మగారు, కాక్టర్లు అందరూ కనిపించారు. కానీ నాకు కావల్సిన వ్యక్తి మాత్రం కనిపడలేదు.

నేను పాతాత్తుగా వెక్కి వెక్కి ఏడవసాగాను. ఇంతలో మీనా కమల్ ని ఎత్తుకుని వచ్చేసరికి నేను రెండు చేతులు చాచి “కమల్!” అని లేవబోయాను “అ... అ... సంద్య! లేవకు” డాక్టర్ ఖంగారుగా అంది.

ఎవరిదో బలిష్ఠమైన చెయ్యి వచ్చి నన్ను వెనక్కి వార్చి పడుకో బెట్టింది. నాకు ఎంతో పరిచితమైన స్వరం అది. చచ్చిన తల యెత్తి చూశాను. నా మీదికి వంగి నవ్వుతున్నాడు కిరణ్!

“కిరణ్” నేను చచ్చిన అతిని ఒళ్ళో తలదాసు కుని బాపురమన్నాను.

“ఛ! ఛ! లేదు...లేదు. ఏమయిందివ్వదు. ఏడవకు” అతను మృదువుగా వారిం విమరుతూ అన్నాడు. భగవాన్ ఆ స్వరం ఎంత హాయిగా ఉంది. అది నాకు ప్రాణంపోస్తున్నట్లుగా ఉంది. నేను అలా చాలా సేపు విడుస్తుండేపోయాను అందరూ బయటికి వెళ్ళిపోయారు.

క ర్త వ్యం?

నీ కమ్మం వెన్నెల వెల్లువదీ ప్రవాహంలో యాదుకుంటూ పృథ్వీ సంద్రంలో వెంగుమించాలని నా ప్రయాణం!

నా భావనల బిగ్గరెట్ట బందీవై, కంల్చి కాలాన్ని, జయించాలని - నీ ప్రయత్నం!

నా ప్రయాణానికి, నీ ప్రయత్నానికి, నీకూ - నాకూ మధ్య... దూరాన్ని పెంచుతూ, సమవ్యం దుమారాన్ని రేపుతూ, న.నూనం! ? ...

— కస్తూరి వాణి

నేను విశ్వస్థురాలివైపోయాను. మై గాడ్ కిరణ్ పెట్టిన గడువు ఏవాడో అయిపోయింది. ఈ కాలం అనేది అతి విలువైనది. ఒకసారి కిరణ్ ని పోగొట్టుకున్నాను. రెండోసారి మళ్ళీ అతను నాకు అవకాశం ఇచ్చాడు. ఇదికూడా చెయ్యజూచిపోయేలా ఉంది. ఈ రెండుసార్లు అమ్మ నాకు రాహువులా అడ్డు వచ్చింది.

అందుకేనా అతను ఆ రోజు అంత చనువుగా అరిగాడు నాలో. అందుకే కాబోలు “ఏదై వా చెప్ప! ఏదై వా చెప్ప!” అన్నీసార్లు అడిగాడు. మై గాడ్! మై గాడ్! నాకు ఒణుకు వస్తోంది. ప్రమీల విన్న సాయంత్రం పాతాత్తుగా అలా రాహునికి వెనక బలియమ్మైన కారణమే ఉందన్నమాట. వచ్చి దారెంతవాలూ, అందుకో వెళ్ళబోయే ముందు -

“ఏమై వా చెప్తానా సంద్య!” అన్న మాటల్లో అంతరాధం ఇదా! నేను చచ్చిన గడియారంకేసి చూశాను. అంతే! నెత్తిన పిడుగు పడ్డట్లు అయ్యాను. చచ్చిన లేచి ఒక్క ఉదుటున బ్యాగ్ అందుకుని చెప్పలు వేసుకుని సుడిగాలిలా బయటికి వచ్చాను.

“సంద్య! సంద్య! ఎక్కడికి?” అమ్మ, ఉష, శశి పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చారు. నేను అగ లేదు. రోడ్డుమీద పరిగెత్తుతున్నాను. ఒంటలో అనలు ఓపికలేదు. ఎలా పరిగెత్తానో గుర్తులేదు. కనిపించిన అటో ఎక్కిసి -

“ఆర్యనగర్ పోనివ్వు” అన్నాను.

అటో రమ్మనపోతోంది. మై గాడ్! నా కిరణ్! నేనెంత మూర్ఖురాలిని. కిరణ్ కి పెళ్ళి అంటే ఇష్టంలేదు అనుకున్నాను. అతను ఆ ఉత్తరం ఎంత అర్థంగా రాశాడు. ఇదంతా నా దురదృష్టం.

“తొందరగా పోనివ్వు” అని కపిరాను అటో వాడిని.

“ఏం! మాట్లాడుతుండమ్మా మీరు” అని మొదలెట్టాడనాడు.

వెళ్ళిపోయారేమో. నో! నో! వెళ్ళబానికి వీల్లేదు. నా కిరణ్ నాక. దక్కాలి. “నా కిరణ్!” నా మనసు, శూన్యంలోకి చేతులు చాచి అక్రశిస్తున్నాయి. అటో అగింది. నేను ఒక్క ఉదుటున దిగి లోపలికి పరిగెత్తాను.

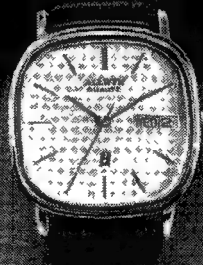

ALLWYN

నిక్కచ్చితనం చక్కదనాల్లో ప్రపంచ
ప్రమాణాలనే మార్చి వేసింది సీకో
ఆల్విన్ ఆ బాధ్యతను నిర్వహిస్తూ ఉంది.

ఆటోమాటిక్

క్వార్ట్జ్

హిండ్ వప్టండ్

సీకో ప్రపంచమంతటా అనుసరించేందుకు క్రమం తప్పకుండా ప్రమాణాలను
సృష్టించి పెడుతూన్న వాచ్ కంపెనీ నిజానికి ప్రపంచంలోని మొట్ట మొదటి క్వార్ట్జ్
గడియారాన్ని సమర్పించింది సీకోయే

ప్రస్తుతం సీకో ఆల్విన్ సహకారంతో ఇండియాను కాలమాన కాస్తవరంగా
అత్యాధునిక ప్రపంచప్రాయికి తెచ్చింది

నిక్కచ్చితనంలోనూ, చక్కదనంలోనూ అత్యాధునిక ప్రమాణాలతోటి మెకానికల్,
ఆటోమాటిక్, క్వార్ట్జ్ గడియారాల శ్రేణి

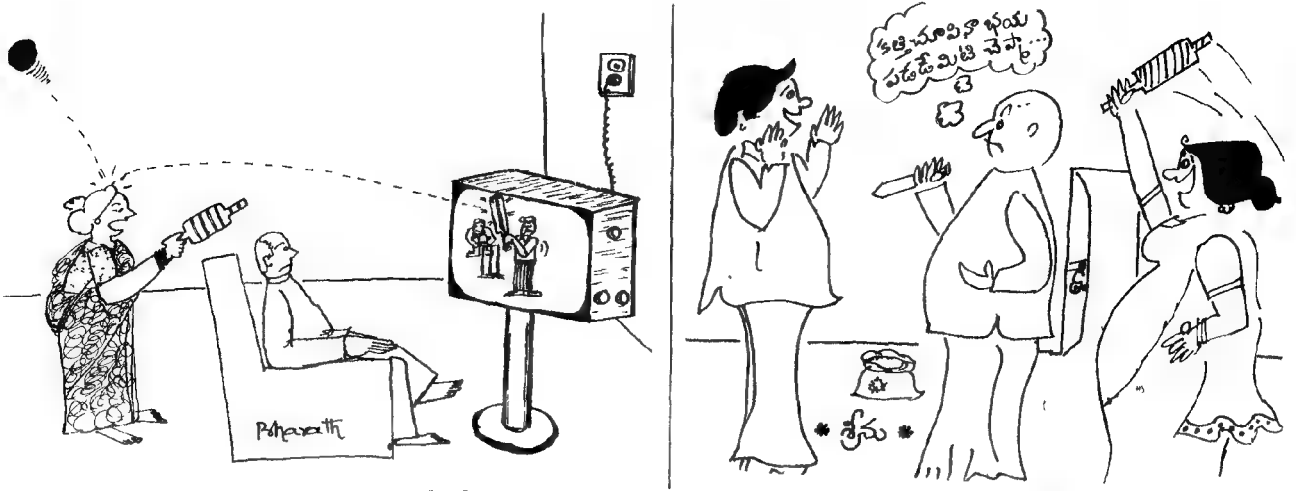
ఎంతో ఎక్కువ విశ్వసనీయమైన గడియారాలు - మరింత ఉపయుక్త శైలిలోనేమి,
సాంకేతిక నైపుణ్యంలోనేమి కాలానుగుణ్యమైన గడియారాలు

సీకో, జపాన్ వారి లైసెన్సుతో తయారైన గడియారాలు ఆల్విన్ పేరు
మీద అమృతం జరుపబడుతున్నాయి

మరి మీరూ కాలానుగుణ్యంగా నడవండి

సీకో
ఆల్విన్
గడియారాలు
లైసెన్సు సీకో

కాలం అందుకున్న కొత్త శిఖరం

“నాపిచ్చి సంద్యా! ఎంతగాభరా పెట్టావో తెలుసా?” కిరణ్ అస్వభావంగా అన్నాడు

“నువ్వు వెళ్ళిపోయినానే అనుకున్నాను.” అన్నాడు.

“మేము ఎయిర్ పోర్టు చేరుకున్నాము. నువ్వు ఎవరైనా ముందు ప్రమీలేమానే సంద్య వస్తోంది అంటే నేను నమ్మలేదు. తిరా చూద్దామనిగదా నువ్వు స్పృహలేని పడిపోయావు! ఎంత గాభరా పడ్డావో తెలుసా?” అన్నాడు.

“నిన్ను పోగొట్టుకున్నాననే అనుకున్నాను” అన్నాడు వెళ్ళుతూ. అతను నా తం నిమిరుతూ అన్నాడు “నేను అలాగే అనుకున్నాను. నువ్వు ఇంక పడటం లేదనే అనుకున్నాను. ప్రమీలకూడా చివరికి అదే ఆనందానికి నేను ఎంత షేక్ తిన్నావో తెలుసా? నాకేం తెలుసు ఏమి ఉత్తరం అందలేదని” అన్నాడు

“ఇక జీవితంలో నిన్ను మూడననే అనుకున్నాను. నేను నిన్ను అడుగుదాం అనుకుంటూనే అడగలేక పోయాను.”

“దేవుడికి ఇప్పటికైనా మనమీద దయకలిగింది సంద్యా! ఇంకో అరగంట అలవ్వమైతే...” అతను చప్పన ఆపేశాడు.

“నిజం...” అన్నాను మెరుస్తున్న కళ్ళతో. కిరణ్ నా ముక్కు పట్టి ఊపాడు

“కిరణ్ మరి మీనా పెళ్ళి..” అర్ధక్షణ్ అగిపోయాను.

“మనమే చేద్దాం! మీ అమ్మ నీగురించి ఎంత బాధపడిందో ఎంతగా ఏడ్చిందో ఏమి తేలిదు నువ్వు మీ అమ్మతో మామూలుగా మాట్లాడతానని నాకు వాగ్దానం చెయ్యి” అన్నాడు చెయ్యి చూస్తూ. నేను చేతిలో చెయ్యివేశాను. అమ్మ ఆ ఉత్తరం అప్పటికైనా ఇవ్వకపోతే నేను కిరణ్ ని ఇలా చేరుకునే దాన్నేనా? నా ఒళ్ళు గుర్తొచ్చింది

* * *

మా పెళ్ళి గుళ్ళో జరిగిపోయింది. ప్రమీల ఆనందం అంతా ఇంతా కాదు. మా అసేన్ స్టాఫ్ అంతా వచ్చారు. మైద్రాన్ నుంచి మిగులా వచ్చింది. అన్నిచోట్ల ఆ శృంగారం రాణి నాతో చనువుగా ఉండటం.

“మా నాన్న ఎలాంటివారో చూడ వదిలా. మీ తమ్ముడికి డిప్లొమరీ పెంపలేట్ గా కట్టిస్తా నన్నాడు. మా బాబుకి మెళ్ళో గొలుసు, ఉంగరం

జీవితవనంలో కొత్త గాలి

అవన్నీ చేయిస్తా నన్నారా వదిలా. మావదిన మా దాడి మీదికి గయ్యన లేచింది “దబ్బంతా నాకు దోచి పెడుతున్నారు!” అని నానామాటలంది” అంది కళ్ళు తుడుచుకుంటూ.

“పోనివ్వు రాణి” అన్నాను బుజ్జగిస్తూ

“అంతేకాదు వదిలా నేను వెళ్ళి మాదాడిని అవి ఎవ్వడు చేయిస్తావు అని అడిగితే అంతెత్తున లేచి “నాదగ్గర చిల్లి పై పా లేదు” అన్నారు మీరేగా చేయిస్తానన్నాడు అంటే “నువ్వు మీ అత్త గార్ని ఏక్కు తిన్నట్టే నా కోడలు కూడా నన్ను ఏక్కు తింటోంది.” అని కసిరాదు” అంది.

నిజమే. ముందు ఆడగరించి తర్వాత కసిరికొడితే బాధకరం. నేనూ, కిరణ్ అమ్మకి వంగి నమస్కారం చేశాము. అమ్మ నన్ను కావాలింమకుని బాపురుమంది.

నేను ఉద్యోగానికి రాజీనామా ఇచ్చేశాను. నా బట్టలు అసే వేరుకున్నాను. మీనా పేరుమీద నా దబ్బంతా బాంకులోపేసి ఫల్గుణ చేతిలో పెట్టాను ఫల్గుణ కళ్ళలో ఏళ్ళుతిరిగియి నేను అస్వభావంగా నాడి భుజం తట్టాను జీవితవనం జాగ్రత్తగా పెట్టోసర్దాను నేను.

మార్పు

అరగదీసిన కొంది
సుగంధాన్నిమైంది
గంధం

సావపెట్టిన కొంది
మెరుగునిమైంది
వృజం

విరిసిన కొంది
సువాసనిమైంది
పుష్పం

చల్లాలు చేసిన కొంది
అడ్డదార్లు వెతుకుతున్నాడు
మనిషి

— శ్రీ వాణి

38

రైలు కదిలింది ప్లాట్ ఫామ్ నాటవరకూ మేము గుమ్మంలోనే ఉన్నాము. అందరూ చేతు లూపుతున్నారు. ఇద్దరము వచ్చి కూర్చున్నాము. నేను బాబుని ఒళ్ళో కూర్చోబెట్టుకుని “ఒరేయ్ కమల్ దాడి అని పలకరా” అన్నాను.

“దాడి” అన్నాడు నివ్వతూ

“మమ్మీ అను”

“మమ్మీ” అన్నాడు చిలకలా

నేను గర్భంగా కళ్ళెగరేశాను. అతను చిల నివ్వతో మా ఇద్దరినీ చూస్తున్నాడు నాకు జ్వరం తగ్గి ఎంత ఉత్సాహంగా ఉన్నా నీరసం వట్టుకు పోలేదు. నేను వెనక్కివారి కిరణ్ ఒళ్ళో రలపెట్టు కుని వదుకుని కమల్ ని నా పొట్టమీద కూర్చో బెట్టుకున్నాను

“మీమిటి కిరణ్ నీరియన్ గా ఉన్నావు” అన్నాను “ఇదంతా. కలా.. నిజమా అనిపిస్తోంది”

అన్నాడు.

“కలలాటి పచ్చి వాస్తవం” అన్నాను.

“నువ్వు నిజంగా అసలు సంద్య వే నా అనిపిస్తోంది”.

“నువ్వు నిజంగా కిరణ్ వే అయితే నేను నిజంగా సంద్యవే” అన్నాను కొంటేగా. అతడు నా ముక్కు పట్టి ఊపుతూ —

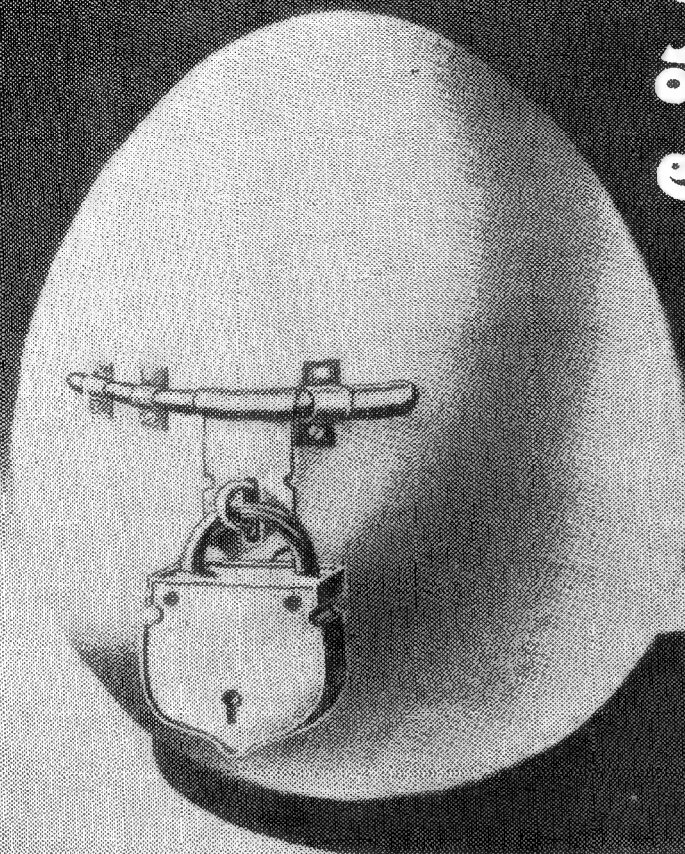
“నువ్వు ఎప్పుడూ నవ్వుతావుచూడు అలానవ్వు” అన్నాడు. నేను చూతి బిగించుకోబోయి సాధ్యం కాక పకాపకా నవ్వాను. అతనూ శృతి కలిపాడు మా యిద్దర్నీమానీ బాబు నవ్వాడు, చచ్చిట్లు కొడుతూ

రైలు వేగంగా వరుగులు తీస్తోంది. ఇద్దరిం ఏదో మౌనంగా నవ్వుకుంటూనే ఉన్నాము చల్లటిగాలి, తాజాగా సున్నితంగా మమ్మల్ని తాకి వెడుతోంది. కిరణ్ నాకు స్పష్టమైన జీవితవనంలోకి నేను అడుగు పెట్టాను. అందులో మేము పొయిగా అనందంగా గడవబోతున్నాము. తాజాగా ఆ గాలి నాకు కొత్తగా అనిపిస్తోంది. నేను ఏనాడూ అనుకోలేదు నా జీవితవనంలో కొత్త గాలులు వీస్తాయని. నేను తృప్తిగా కొత్తగాలిని పీలుస్తూ మా జీవితవనంలోకి సీతాకోకచిలుకలా వివరానికి వెళ్ళిపోయాను.

(అయిపోయింది)

మీ డబ్బుకి ఇంతకంటే మంచి రక్షణ అవసరం

ఫలానా చోట భద్రత ఉంటుందని గట్టిగా నమ్మి మీ డబ్బును అక్కడ దాస్తారు. ఆ నమ్మకం కాస్తా వమ్మయితే! అలా జరిగే అవకాశాలు లేకపోలేదు. అందుకే - కస్టోడియాన్ని ఎక్కడ మదుపు పెట్టాలా అన్న విషయంలో మీరు బాగా ఆలోచించి ఒక నిర్ణయానికి రావడం చాలా ముఖ్యం.

రెండు దశాబ్దాల అనుభవం ఉన్న మార్గదర్శిలో మీరు పొదుపుచేసే మొత్తాలకు పూర్తి రక్షణ ఉంటుంది. అందరి అవసరాలకూ

సరిపడే విధంగా వివిధ రకాల చిట్లు మార్గదర్శిలో మీకు అందుబాటులో ఉన్నాయి. అంతేకాదు, మీరు పొదుపుచేసే మొత్తాలకు ఆకిర్వణీయమైన డివిడెండ్లు కూడా లోదవుతాయి.

మార్గదర్శిలోని హాతులు మీ ఆశలకూ, ఆశయాలకూ ఒక ఆకృతి కల్పిస్తారు. మార్గదర్శిలో పొదుపు చేస్తే ధనానికి పూర్తి రక్షణ ఉంటుందని లక్షమందికి పైగా ఇప్పటికే గ్రహించారు.

మరి మీ మాడేమిటి?

డబ్బు కోపమేనా మీ చింత - మార్గదర్శి వున్నది మీ చెంత!

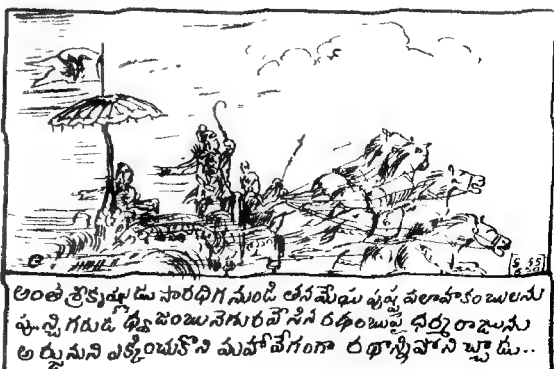
మార్గదర్శి

చిట్ ఫండ్ ప్రైవేటు లిమిటెడ్

మార్గదర్శి హౌస్, 201వ నెంబర్, హైదరాబాద్ - 500 001

శాఖలు: • ఆవిన్ సెంటర్, హైదరాబాద్ • లక్ష్మీకాపూర్, హైదరాబాద్ • విక్టోరియా, హైదరాబాద్ • ఆమిర్ పేట, హైదరాబాద్
• చంద్రలోక్ కాంపైన్స్, సికిందరాబాద్ • బిసెంట్ రోడ్, విజయవాడ • బందరు రోడ్, విజయవాడ • మెయిన్ రోడ్, గుంటూరు
• మెయిన్ రోడ్, కాకినాడ • ఇన్నిసుపేట, రాజమండ్రి • నెహ్రూ రోడ్, కర్నూలు • మెయిన్ రోడ్, విశాఖపట్నం • జె. పి. ఎన్. రోడ్, వరంగల్

(గత సంచిక తరువాయి)

[ఇంకా ఉంది]

వనితలకే మంచి అవకాశం ?

జంట నగరాలలో

వనితల సమస్యలు

పైదరాబాదు, పికిందరాబాదు జంట నగరాలలో వనితాలోకం విస్తీర్ణకాల సమస్యలు విదుర్కుంటోంది. పిటిని నలుగురి దృష్టికి తీసుకువస్తే అవి పరిష్కారం అయ్యే అవకాశాలు అధికం అవుతాయి. ఇవేటికే ఆంధ్రప్రదేశ్ లో వనితావాణి, విద్యారంగం - వేటి సమస్య, మామూరి సమస్య వంటి శీర్షికల ద్వారా విస్తీర్ణకాల సమస్యలకి చర్యవేదికలు ఏర్పాటు చేశాము.

దాదాపు ఇరవై లక్షల జనాభా గల జంట నగరాలలో నివసించే వనితలకోసం ఒక ప్రత్యేకమైన శీర్షిక ప్రారంభిస్తే బాగా ఉంటుందని జంట నగరాలలో వనితాలోకం సమస్యలు అన్న శీర్షికని మొదలు పెడుతున్నాము.

ఈ కొత్త శీర్షిక పైదరాబాదు, పికిందరాబాద్ లో నివసించే వనితలకి మాత్రం పరిమితం అయి ఉంటుంది. జంట నగరాలలో వనితలు విస్తీర్ణ సమస్యలు విదుర్కుంటున్నారు. ఏ సమస్యని గురించి అయినా వరే వనితలు తమకు తోచినది రాసినంపాలని మా కోరిక.

రచనలు 500 నుంచి 1000 అక్షరాల దాకా ఉంటే బాగా ఉంటుంది. ఇంతకీ మించిన వాటిని వెయ్యటం కష్టం ! రాజధానిలోని వనితాలోకం ఈ కొత్త శీర్షికలో ఉత్సాహంతో పాల్గొని దానిని విజయవంతం చేయగలరని ఆశిస్తున్నాము. ప్రచురించిన ప్రతి రచనకీ రూ. 15 యి పారితోషికం వంపుతాము.

రచయిత్రులు తమ రచనలతో తమ ఫొటోలు కూడా వంపితే రచనలతోబాటు వాటిని వెయ్యగలము, ఫొటో వెమక రచయిత్రులకి వంతకం ఉండాలి.

నిబంధనలు :

- ★ రచనలు పూర్తిగా తెలుగు లిపిలోనే, కాగితానికి ఒకవయపు మాత్రమే సీరాలో రాసి ఉండాలి.
- ★ రచనలు సంపాదకుడు, ఆంధ్రప్రదేశ్, బిషిర్ బాగ్, పైదరాబాద్ - 29 కి పంపాలి. వ్యక్తుల పేర పంపరాదు.
- ★ రచనలతో బాటు తమ స్వంత చిరునామా, తగుమాత్రం పోస్టేజీ కలిగిన కవరులు జతపరచిన వారికి ప్రచురణకి స్వీకరింపబడని రచనలూ, ఫొటోలు తిప్పి పంపగలము.
- ★ తుది నిర్ణయం సంపాదకునిదే ఈ విషయంలో విలువంటి ఉత్తరవత్తుత్రాలు జరుపటానికి వీలు ఉండదు.
- ★ రచనలు పంపే కవరు మీద స్పష్టంగా "జంట నగరాలలో వనితాలోక సమస్యలు" అని రాసి ఉండాలి.
- ★ ప్రతి రచనలోను ఈ క్రింది కూపను జతపరచాలి కూపను జతపరచని రచనలు ప్రచురణకి పరిశీలించటం జరగదు. వ్రాత ప్రతిమిద నయితం రచయిత్రుల పేరు, పూర్తి చిరునామా రాసి ఉండాలి.

పేరు : .....

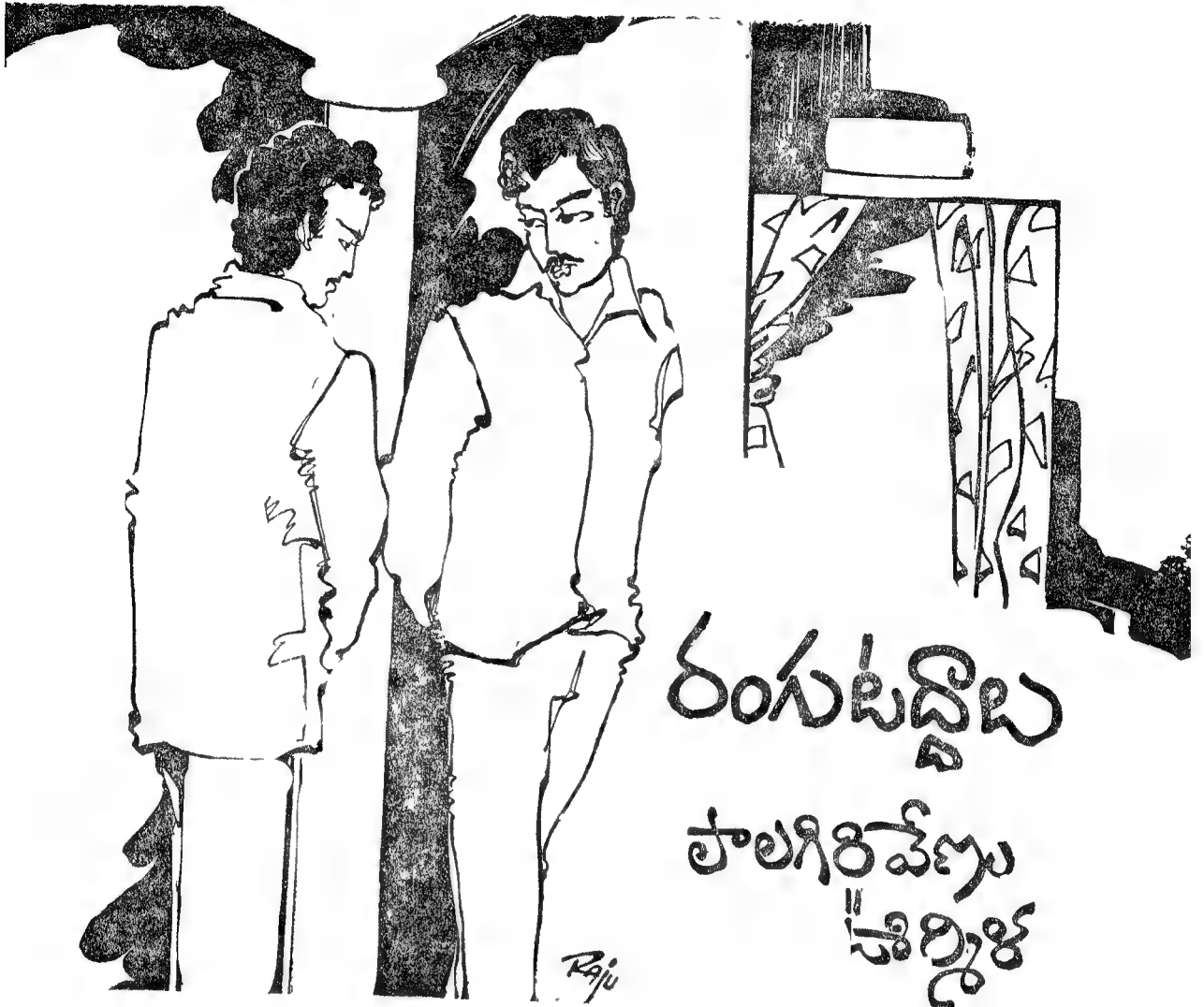
పూర్తి చిరునామా : .....

.....

.....

.....

రా. వ. నా.

రంగుటద్దెలు పాలగిరివేణు చీర్మిక

ఎంత వద్దన్నా విశ్వేడు రావుగారు ...
భోజనం చేయకుండా వెళ్ళకూడ
దన్నాడు ...

“అయ్యో! రాత్రి పదిన్నర బియ్యం
దొడ్డింది!.. మా అమ్మవాళ్ళు ఆ బియ్యం
సీటు కూడ ‘రిజర్వ్’ చేయించారు ...
నే వెళ్ళాల్సినవని ఎలాంటిదో మీకు తెలుసు...”
అని అంటున్నా వినకుండా వాళ్ళావిడకు
ఏకేవో పురమాయించి వంట చేయించారు
రావుగారు.

భోజనం చేశాననే దావికన్నా ‘కతికి’
బయల్ పోవడం సబబు. రూం చేరుకుని,
సామానాన్ని ప్యాక్ చేసింది, హోటల్ బిల్లు
చెల్పింది, ఆటోలోపడి బస్సు స్టేషన్ చేరుకునే
సరికి, పరిగ్గా పదిన్నరయింది.

బస్సు స్టాటులో లేదు. అక్కడే వున్న
కంట్రోలర్ అడిగాను.

కంట్రోలర్ ‘టై’ సర్దుకున్నాడు. కోటు
సరిచేసుకున్నాడు. చెవిలో ఓ అగ్గిపుల్లను
దూర్చి తెలియజేస్తున్నాడు. అయినా ముఖంలో
“వజ్రాపేవయే మా కర్తవ్యం” అంటూ
వన్నుకుంటూ కనిపిస్తోంది.

“ఏం?” అన్నట్టు చూశాడు.

“ఫెర్రిలైజర్ సిటీకి వెళ్లే బస్సు వెళ్లి
పోయిందా?” అంటూ వెన్నుదీగా
అడిగాను.

అతడు సీరియస్ గా ముఖం పెట్టాడు ...
ఏదో ఛార్జ్ తీశాడు. చిన్న దగ్గు దగ్గాడు.
‘సమ్మర్ కోఫ్’ని ఒక్కసారి చేత్తో గట్టిగా
రుద్దుకున్నాడు. ఒక్కనిముషం పాటు కళ్ళు
మూసుకున్నాడు. నాకేమో కంగారుగా వుంది.
నే వెళ్ళాల్సినవని అలాంటిది. అతడు కళ్ళు
తెరిచాడు. విదురగా వేనే వున్నాను.
అయినా నా చూపంతా చెవిలో వదిలివేయ

బడ్డ అగ్గిపుల్ల మీదే వుంది
“ఏం?”

“ఫెర్రిలైజర్ సిటీకి వెళ్లే బస్సు వెళ్లి
పోయిందా?” మళ్ళీ కళ్ళు మూసు
కున్నాడు.. వక్కన ‘ఫోన్’ మోగింది...
ఫోన్ తాడు రెండు నిమిషాలు కళ్ళు
మూసుకునే మాట్లాడాడు. మాట్లాడు
తున్నప్పుడు అగ్గిపుల్లను చెవిలో తిప్పితూనే
వున్నాడు కళ్ళు తెరిచాడు.

“ఏం?”

“వా శ్రాద్ధం.”

“అయితే ఎక్కయిరిలో అడుగు” నా
ముఖాన ఫెళ్ళమని యిచ్చినట్లయ్యింది ఆ
జవాబు.

అక్కజిల్చి ఏవగింపుగా వింక్యురీ
వైపు కదలబోయాను. అక్కడే బీడి కాలు
మన్ను పోర్లరును బస్సు గురించి వాకబు

చేశాను. “బమ్మ యింకా వెళలేదు. ఇంకో అరగంటకుగాని వెళదు” అంటూ ఖాండించి వున్నాడు గూరంగా జరిగి అలవాటుగా థ్యాంక్స్ చెప్పాను మెన్సన్ నాట్ అంటూ ఆ మహాశయుడు “అయ్యో! నేను కూడా మీలాంటి ప్రయాణికుణ్ణి నే వెళ్ళాల్సింది గోవారి ఇంకి” అంటూ మళి ఖాండించ బోయాడు. భయపడి దూరంగా వెళ్లి ఓ బెంచీమీద కూలబడ్డాను ప్రక్కనే ఓ కుగ్రాడు ఇల్లస్ట్రేషన్ పేజీలో మునిగిపోయి వున్నాడు ఆ మ్యాగజైన్ లోకి తొంగి చూశాను. అందులో ఓ బాతు పుస్తకం వుంది ఫోటోలు కూడా మంచి రంజుగా వున్నాయి. ఆ కుగ్రాడి ముఖంలో కవళిలు ఊణక్షగానికి మారుతున్నాయి. ఇంకొంచెం దగ్గరకు జరిగాను ఆ కుగ్రాడి వైపు... “చూస్తారా!” అంటూ బాతు పుస్తకాన్ని అందించబోయాడు ఆ కుగ్రాడు వా బాధను భరించలేక ...

“వద్దన్నాను” నిజంగా చెప్పా అం లే చదవానే వుంది. కాని యీ సభ్య ప్రపంచం వుంది చూశారూ! మనల్ని, మన కోరికల్ని కరకర మని నమిలేస్తుంది. ఇంకో రెండు నిమిషాలు అక్కడే కూలబడితే బావుంటుంది నుకున్నాను, కాని ఆ కుగ్రాడు వా వైపు అదోలా తీక్షణమైన చూపుల్ని వా మీదకు విసిరి, ఆ పుస్తకాన్ని మూసేశాడు టవ్వన. ఇకలాభంలేదనుకుని అక్కణ్ణించి లేచి కొంచెం దూరంగా కూచున్నాను. తలమట్టు దోమలు చెవుల్ని నంజుకు తింటున్నాయి. దోమల్ని తోలుకుంటూ రెండోసార్లు చప్పట్లు కొట్టాను. ఓ ఇరవైమంది దాకా తిరిగి వా వైపు చూశారు. నేను కూడా తిరిగి చూశాను ఎందుకైనా మంచిదని. వాతావరణం ఏంబాగాలేదు. అక్కణ్ణించి లేచాను.

వా వాచి చూశాను తల మీదున్న ‘హంగింగ్ క్యాక్’ను చూశాను రెండూ సరిగ్గా వదలొండు గంటలే చూపిస్తున్నాయి. నాకెందుకో సంతోషం కల్గింది. విందుకంటే పబ్లిక్ స్థలాల్లో వుండే యీ క్యాక్స్ విర్యదూ సరిగ్గా పని చేయవు కాని యీ క్యాక్ కరెక్ట్ గా టైం చూపిస్తోంది అంటే సామాన్యమా?...

ఆకంపుతోంది, రావు గారింట్లో విందుకు కలికానూ? శుభంగా బోంచేసి వుంటే బావుండేది ప్రక్కనేవున్న స్పాల్స్ బిస్కెట్

పాట్లంకొని వేడి కాఫీలో ముంచుకుతిన్నాను. మళి స్పాల్స్ కొచ్చాను. బమ్మ రాలేదు. ‘కంట్రోల్ రూం దగ్గర కెలాను. ఏదురుగ్గా నెట్టి ముఖంలో పెద్ద పెద్ద మీసాలు...మనిషి భయంకరంగా వున్నాడు, నోట్స్ కిల్లి బిగించాడు, పిగరెట్ పొగ గువ్వన నదులుతున్నాడు.

“పెర్మిటెజర్ పేజీ కెళ్ళే బమ్మ.” |
“ఎంక్వయరీలో ఉడుగు.”

ఇంకేం అడగాలో తెలియడం లేదు. అశడేమో మీసాల్ని వెలేస్తూ ఒక విముషం చేతితోటి కాంతాల్ని తిరగేస్తూ, రెండో నిముషం ఆకాశం వైపు చూస్తున్నాడు. ఆకాశం లేదక్కడ పెద్ద స్పై రేకలున్నాయి.

“క్యా! భాయ్ పాట్!! గోదావరి ఇన్ జానే కా సూపర్ డిలక్స్ బస్ చలే గయ క్యా!” అంటూ అడుగుతున్నాడు ఓ బట్టతల శాల్త్రి అతడి చేతిలో నశ్యం డబ్బా వుంది.

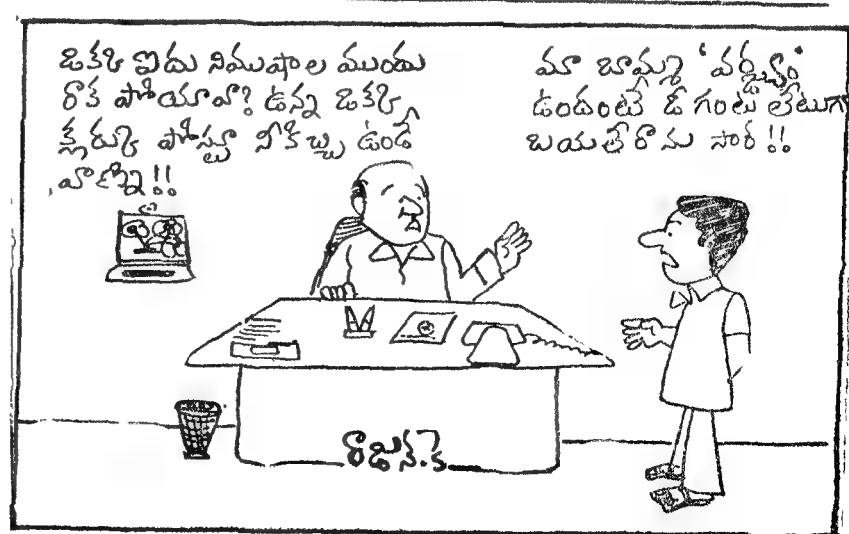
“నయ్! పాట్!! గోదావరి ఇన్ సే ఆఫ్ తక్ బస్ నై ఆయా! ఇదర్ సే ఏక్ ఇస్సెనల్ బస్ దాల్నే కో కంట్రోల్ పాట్ డెక్ రయ్” అంటూ ఆ శాల్త్రి చేతిల్లోంచి నశ్యం డబ్బా అందుకున్నాడు. తెలుగు భాష చేసుకున్న పాపానికి నాకు చాల బాధకల్గింది. ఇంకో పది నిమిషాలు అక్కడక్కడ తవ్వా డుతూ గడిపాను. టైం చూశాను. పద కొండున్నర చూపిస్తోంది వా వాచి. హ్యంగింగ్ క్యాక్ పదకొండే చూపిస్తోంది. అంటే యిందాక పడ్య సంతోషమంతా గంగలోకి దూకినట్లయింది.

“భోయ్! భోయ్!!” మంటూ ఇజ్జతుల

వాటి స్పాక్స్ వచ్చి స్పాల్స్ లో అగింది.

అంతవరకు ఎక్కడున్నారో జరం ఒక్క సారిగా బమ్మను అప్పై వైపు నుంచి ముట్టడించారు. కిటికీల్లోంచి సామాన్లు, తువ్వళ్ళు, వెసిరి సీట్లు, రిజర్వ్ చేయించుకున్నారు. కొందరు సొంతం కిటికీల్లోంచే దూరి బమ్మల్లోకి దూరారు నేను ఎలాగో బమ్మల్లోకి చేగాను. ఎలాగో ఏమిటి? తోపుళ్ళకు, పూపుళ్ళకు ట్రామాటిక్ గా లోనికి చేరవేయ బడ్డాను బట్టలు మాత్రం నొప్పెడు వ్చాయి. సూపర్ డిలక్స్ బస్ కు ఏవరు రిజర్వ్ చేయించారో వారికే ఈబమ్మ అన్నాడు డ్రైవర్ పాట్. అప్పటికే సీట్లలో కూచుని హాయి ననుభవిస్తున్న వాళ్ళు, యిటు ప్రభుత్వాన్ని అంటూ కార్యరేషన్లు తిట్లతో దుమ్మెత్తి పోసారు. కొందరు మేము దిగమని వింటేస్తారో చేయండని అలాగే సీట్లలో భీష్మించుకు కూచున్నారు. డ్రైవరుపాట్ అందరికీ తలో విధంగా నవ్వనెప్పి, రిజర్వ్ చేయించని వాళ్ళను దింపి, బమ్మను బయల్పే రించేసరికి యింకో అరగంట దాటింది.

వా వక్కన విండో సీటు ఖాళీగా వుంది. ‘రాణిగండ్’లో స్పాన్సరిజరు ఎక్కుతా డన్నారు డ్రైవరుగారు. అతడు రాకపోలే ‘విండోసీట్లో’ కూచుని అలా జారగిలబడి కళ్ళ మూసుకుని విశ్రాంతి తీసుకోవచ్చు. బమ్మ కదిలింది. అలా కదిలిందో లేదో వివరోచ్చి బమ్మ తలుపు దబ దబ మని బాదుతున్నాడు. బమ్మ అగింది. ముందుచ్చ అతను తలుపు తీశాడు.

ముఖసంకకు

తల్లిగారి
సేవకు కేరళ
హెడనెసా
సేవకు కేరళ
చిట్టచుట్ట చుట్టచుట్ట
చుట్టచుట్ట

వరముల బలహీనత, గుప్తరంగములు,
చర్మ వ్యాధులు, మొలలు, సెక్స్
బలహీనతలకు ఉత్తమ చికిత్స

చేయబడును.
పెండ్లి ముందు
పెండ్లి తర్వాత
యవ్వన విపుణుని
సంపదించండి.
Dr. Z. H. ROY
(Govt Regd)
Dr. K. Kesava
Rao (Govt Regd)
R.T.O. X Road, సంద్యాటాన్ ఎదుట,
హైదరాబాద్ - 20.
[తాచి కృష్ణాటాన్ మవద్ద, కడవ.

ఆంధ్రపత్రిక

దినపత్రిక బదవండ్లి

- సాహిత్య సేవకు
- సాహిత్య స్థాయికి
- తాజా వార్తలకు
- కొత్త శీర్షికలకు

చదవండి!

రంగుటద్దలు

అతడు హడావుడిగా బస్సులోకి ఎక్కాడు. పెద్ద బ్రీఫ్ కేసు, ప్యాక్ చేయబడిన పెద్ద అట్టపెట్టె మాత్రం వున్నాయి రెండు చేతుల్లోను. సీటు వెతుక్కుంటూ వచ్చి నా వ్రక్కసీట్ కు అబద్ధాడు. బస్సు కదిలింది అతడి మొహమంతా చెమట్టు విండాయి. జేబురూమాలతో తుడుచుకున్నాడు. నేమ్మదిగా పారానా తగ్గినట్లుంది.

“ఇంతసేపూ రాణిగండ్ స్టాండులో రెయిల్ చేశానండీ! బస్సు ఎంతసేపూ రాకపోయేసరికి నే ఎదురు వచ్చాను ఆటోలో” అంటూ ఆయాసంగా చెప్పున్నాడు అతను వాలో.

“ఏమయితేనే? నవయానికి వచ్చారు. ఇంకో నెకను లేటోచ్చినా బస్సు తప్పేది?”
“అవునండీ.”
“మి సీట్ కు మాంటారా?”
“ఫర్వాలేదు సార్! నేను యిక్కడే కూచుంటాను” అంటూ రాక్ లో అటపెట్టెను, బ్రీఫ్ కేసును సర్దాడు.

అతడికి ధన్యవాదాలర్పించాను మనసులోనే. విండో సీటు ధర్మం చేయడం చాలా గొప్ప సంగతి, అందులోను రాత్రి వ్రయాణం. సీట్ తాపీగా కూచుని సిగరెట్ వెలిగించి నాక్కూడా ఆఫర్ చేశాడు. వానవగమ్మత్తుగా వుంది.

“ఇంపోర్టెడ్ !”
“అవున్సార్! డన్ హిల్ కింగ్ సైజ్”
ఇంపోర్టెడ్ రైటర్ తోనే సిగరెట్ కు జీవం కలిగించాడు. గుండెలనిండా పొగపీల్చి ఒక్కసారిగా ఒదిలాను శిల్పకు చాలా బావుంది. నేనింతవరకు యిలాంటి సిగరెట్ ముట్టుకోలేదు. సిగరెట్ కాలుమ్మా టిటికిగుండా బైటికి చూస్తున్నాను. టాంక్ బండి...రాణి గండ్ ... కంట్ న్నెంటు నిరియాలోకి బస్సు చేరింది. రైట్టు తీసేశాడు డ్రైవర్. లోవలంతా చీకటిగా వుంది. చల్లని గాలి దూసుకుపోయింది. కాని చలిగాలేదు.

“ముందున్న సీట్ లోంచి గురక వినడడతూ వుంది.”
“నింతవరకు వెళ్తున్నారా? మాస్టర్ గారూ?”
“సెర్కిలైజర్ పిటికి. మీరు?”
“నేను కూడా అక్కడికే!”
“క్లూస్”

“సెన్సార్”

అనత్యం, అన్యాయం
ఆకమం, అధర్మం -
విటవిటి
సెన్సార్ చేయించి
'అ' తొలగిస్తే -
మానవత్వం
ఉధృచిస్తుంది!
నిమానత్వం
విరాజిల్లుతుంది!

- కోలవల్లి ఈశ్వరరావు

“ఎఫ్. సి. ఐ. లో వంజేస్తున్నారా?”
అని అడిగాను
“లేదండీ! ఈష్ కోష్ కన్స్ట్రక్షన్ కంపెనీలో మేనేజరుగా వుంటున్నాను.”
“ఏవీల్ మర్నా!”
“జానండి రెసిడెన్షియల్ క్వార్టర్లు. వ్రసుతం వినబై లక్షల వర్కు మారి. ఎఫ్. సి. ఐ. వాళ్ళదే నవంతా. ఈ డిశంబరు కల్లా క్వార్టర్లు కంపెనీ వాళ్ళకు హౌండ్స్ చేయాలి” అంటూ చెప్పున్నాడు అతడు.

నాకు మూడో వచ్చింది ఇంకో సిగరెట్ మొహమాటం లేకుండా అడిగివుచ్చుకున్నాను. రైటర్ తో వెలిగించాడు అతను. “ఈ యింపోర్టెడ్ సిగరెట్లు ఏలా సంపాదించున్నారు? విజం చెప్పమంటారా! నేను యీ సిగరెట్ ను తాగడం మొదటిసారి చాలా రైట్ గా బావుంది. ఎక్కణ్ణించి తెప్పిస్తారేమిటి?” అంటూ అతణ్ణి కదిపాను.

“మాడండి! గురువుగారు మీరు ఏ పెంట్రెక్టెజుకు సంబంధించినవారు కాదు కదా! నాకు యింపోర్టెడ్ మెటీరియలంటే చాలా యిష్టం. ఈ నా బట్టలు, వాచీ, యీ రైటర్, నా కళ్ళకున్న యీ రివ్స్ జోడు అన్నీ ఇంపోర్టెడ్. మీకు ఏక్కడబడితే అక్కడ దొరుకుతాయి హైదరాబాద్ లో. పోలిండ్ గాని మీరెక్కడ వంజేస్తున్నారో చెప్పలేదు” అంటూ తన వాక్రవాహానికి ఆనకట్ట కట్టాడు.

నేను వంజేస్తున్న కంపెనీ, జీతభత్యాల గురించి చెప్పాను. “వ్వు” అంటూ చిన్న శబ్దం చేశాడు. అతడు నా పొజిషన్ గురించి తృప్తిపడినట్లు లేదు. అతడి నంపాదన

గురించి నేను అడగలేదు. అయినా ...
 “చూడండి గురువుగారూ! నాకు ఓ వదిహేనువందల జీతం, ఫ్రీ క్యారర్స్, వచ్చే లాభంలో ఒక శాతం, మరియు బోనస్, ఇంకా పెలాభాయింటాయనుకోండి” అంటూ ఒకరికంటా సాగిడిశాడు.

“మీ కేం అదృష్టవంతులు. మేమూ వున్నాం చూశారూ, మాకొచ్చే సంపాదనలో సంపారం గడవటమే కష్టంగా వుంది యీ రోజుల్లో” అంటూ నా బాధను వెళ్ళబుచ్చాను.

“నాకు ముగ్గురు అమ్మాయిలు, సామిలి సానింగ్మీద నాకు నమ్మకం లేదండి! ... మా అవిడక్కూడను...”

మనిషి అల్లుకుపోతున్నాడు, విలాంటి ఆసరా లేకుండానే. మా సంభాషణ తోటి ప్రయాణికలకు విలాంటి యిబ్బంది కలిగించి నట్టులేదు. ఎందుకంటే వివరూ కూడ విసుగు లాంటిది చూపలేదు.

బప్పు స్పీడుగా పోతోంది. గలి హోరు విక్కువైతే కిటికి గ్లాసును మూశాను; అతడు ఏదో మాట్లాడుతూనే వున్నాడు.

“మీ ప్రాంతంలో ఏండులు విక్కువట గదా!”

“ఏండుల్లో విప్రుల్లో మాడుతున్నట్లుంటుంది. అందుకే నేను ఫిట్స్ కోన్నాను. మా రెండోది చూశారూ! ‘ఏంటర్’లో కూడ ‘ఐస్ వాటర్’ కావాలిందే! ఇంట్లో పిల్లలకు గాను ‘ఏర్ కూలర్’ కోన్నాను. ఇవన్నీ వుండి కూడ ఎండ ధాటికి తట్టుకోలేక పోతున్నాం స్వామీ!”

అతడి సందోధన మాట మాటకు మారు తోంది. అయినా భరించక తప్పడంలేదు.

బప్పు ఆగింది. డ్రైవర్ బప్పు దిగి కిందికి నడిచాడు.

“దిగండి గురువుగారూ! కాఫీ తాగిద్దాం సిద్ధిపేట వచ్చినట్లుంది” అంటూ అతడు లేచాడు. నేను కూడ లేచాను.

“మేష్టారూ! మీరేం అనుకోకపోతే ఏదురుగ్గా వుంది...రెండే రెండు పెగ్గుల్తో గొంతు తడుపుకుండాం ... నిద్ర బాగా వట్టుంది కూడాను ... బప్పు కూడ వది విసుషాలు ఆగుతుంది...”

తరిత్తి ఏదురుగ్గా చూశాను ... అదో “వైస్ సెంటర్.”

“కమిం నండి బ్రదర్! నాకు అలాంటిదేదు.

మీక్కావాలంటే టెల్లిరండి” అంటూ కాఫీ కోపం క్యాంటిన్ వైపు నడిచాను.

“పోస్టిలేండి” అంటూ నా తో సాటు వచ్చాడు అతడు.

నమోసాలు, కాఫీలు తీసుకున్నాం. బప్పు హోటల్ విసిపించింది. మేం విక్కుక్క, బప్పు బయల్లేరింది.

“గెస్టు హౌస్ వుందిగా...”

“గెస్టు హౌస్ ఎందుకండి! మాయంటేనే దిగాచ్చు మీరు.”

“అబ్బే! మీకెందుకండి శ్రమ...”

“భలేవారు...గెస్టు హౌస్లో మీకు‘రూం’ దొరక్కపోవచ్చు కూడానూ ... మాయల్లా చాల పెద్దది...మీక్కావాలిస్తే నడుపాయాలన్నీ వున్నాయి...”

“థాంక్స్...”

కళ్ళ మూసుకున్నాను ... నిద్ర పట్టడం లేదు...

బప్పు మాంచి స్పీడుగా వెళ్తోంది ... ఏదురుగ్గా లారీలుమరివేగంగా...తప్పకుంటూ మనాయానంగా వెళ్తోంది బప్పు.

అతడు నిద్రలోకి జారి నట్టు వ్వాడు. విలాంటి చలనం కూడా లేదు. వచ్చని గురక విసిపిస్తోంది. నే వెళ్ళాల్సిన పని గురించి ఆలోచిస్తూ అలా కళ్ళ మూసుకున్నాను. అలాగే నిద్రలోకి...

బప్పు విక్కుడెక్కడో ఆగినట్లుంది. నరిగా వెలకున రాలేదు. మగతగా వుంది.

బప్పు పెర్మిట్లైజర్ సిటీ చేరేసరికి ఉదయం ఆరుగంటలయ్యింది. బప్పు ఆగు తూనే అతడు కళ్ళ తెరిచాడు. రోడ్లోంచి తన సామాన్లు తీసుకుంటూ ఒక్కసారిగా వా మొహంలోకి చూసి పొడవిడిగా బప్పు దిగి

వెళ్ళిపోయాడు. నే నెందుకో నవ్వుకున్నాను. ఏంతో స్నేహంగా నలకరించాడు, కలుపు గోలుగా మాట్లాడాడు, తనేమాటలుకలిపి... మరిక్కడ? బప్పు దిగుతూనే కనీసం మాట వరువకైవా చెప్పి పెట్టకుండా వెళ్ళి పోయాడు. అతని నైజం నా కెలాగో అనిపించింది. చూద్దాం. రేపే నా కలవకుండా పోతాడా? అప్పుడు?

ఏనడో కూలీనెత్తిన సామాను, పెట్టి గెస్టు హౌస్ చేరుకున్నాను. గెస్టు హౌస్ చాలా బావుంది. మనాయానంగా రూమ్ దొరికింది. పడకమీద అలా విశ్రమించాను. బాగా నిద్ర పట్టేసింది.

తలపుమీద ఒకటకమంటూ చవ్వుడైంది. తలుపు తీసి చూశాను గదా! ఏదురుగ్గా అక్కంటెంటు రాఘవగారున్నారు.

“రాండీ! ఏలా వున్నార?” అంటూ రాఘవగార్ని రూంలోకి ఆహ్వానించాను.

“ప్రయాణం బాగా జరిగింది కదా!”

“కూలీసానే జరిగింది.”

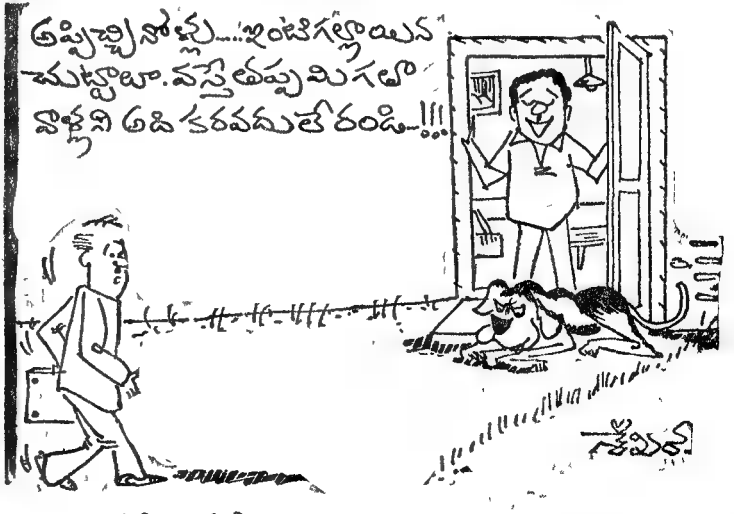
“ఇంకా విశ్రాంతి తీసుకుంటారా? ... లేక...”

“ఇప్పుడే బయల్లేరుదాం ... స్నానం ముగించుకునస్తాను”, ఇంతలో “బ్రేక్ ఫాష్ట్ తెప్పిస్తాను” అంటూ రాఘవగారు బెల్ మోగించారు.

‘బాత్ రూం’ కెళ్ళాను ... స్నానం చేసి ‘డ్రెస్’ అయి బ్రేక్ ఫాష్ట్ ముగించి బయల్లేరేసరికి పదిగంటలు దాటింది.

ఆఫీసు చాల దగ్గరగా వుంది. నడిచే వెళ్ళాం ... మేనేజర్ రూం ‘ఏట్’గా నర్సి వుంది ...

“ఈవ్నింగ్, కన్స్ట్రక్షన్ కంపెనీ”

ఆంధ్రసాహిత్యచరిత్ర

రచయితలకు గమనికలు

★ ఆంధ్ర సాహిత్య చరిత్రకు కథలూ యితర రచనలు పంచదలచుకున్నవారు సంపాదకుడు, ఆంధ్ర సాహిత్య చరిత్రక, గాంధీ నగరం, విజయవాడ-520 003 అన్న చిరునామాకి వ్రాయాలి.

★ కవరుమీద శీర్షిక పేరు పేర్కొనడం మంచిది. రచయితలు తమ పూర్తి పేరు, చిరునామా రచన చివరకూడా స్పష్టంగా వ్రాయాలి— హామీనామం జత చెయ్యాలి.

★ గేయాలు తిప్పి పంపబడవు. వీటి పరిశీలనకు కూడా ముందుగా నిడు నుంచి ఎనిమిది వారాల గడువు అవసరం.

★ కథలుగాని, యితర రచనలుగాని (తిప్పి) పంపబడాలని కోరుకునే వారు— వారి స్వంత చిరునామా గల తగినన్ని తపాలాబిళ్ల లంటిం చిన కవరు పెట్టడం అవసరం.

★ రచనల గురించి పంపిన వెంటనే గాక ఎనిమిది వారాల తరువాత మాత్రమే వాటిపై నిర్ణయం కోసం ఎదురుచూడడం మంచిది. రచనల గురించి ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలకి తానులేదు కాని—అప్పనిసరి పరిస్థితులలో వాటిపై వ్రాయ వలసినసీ రచయితలు— రచన పేరు— అది పంపిన తేదీ, వివరంగా వ్రాయుండే, వాటి గురించి పరిశీలించడం కష్టం,

★ మా కార్యాలయానికి రచనలు తెచ్చి ఇచ్చేవారు కూడా పై విబంధనలన్నీ పాటించాలి. వారికి కూడా స్వంత చిరునామా గల తగినన్ని తపాలాబిళ్ల లంటిం చిన కవరు జత చెయ్యాలి అన్న విబంధన వర్తిస్తుంది.

★ కార్పొరేట్ లు పంపే వారు కూడా రివారాలలోగా మా మీద ఉత్తరాల దాడి చెయ్యకూడదు... ప్రతీ కార్పొరేట్ వెనుక పూర్తి పేరు, చిరునామా వ్రాయాలి.

★ ప్రత్యేక సందర్భాలుగా వేసిన కార్పొరేట్ కవర్లపై ఆ విషయం వ్రాస్తే వాటి పరిశీలన త్వరితంగా జరుగుతుంది.

★ రచనల వింపిక తరువాత వాటి సమగ్రణ వీలు వెంబడి జరుగు తుంది.

★ రచయితలకు కార్పొరేట్లకు బ్రక్క ఉత్తరాలు, ప్రశ్నావళి, డాక్టర్ నలహాల శీర్షికలో 'పడ్డ' వారికి తప్ప తతిమ్మా అందరికీ] అవి పడ్డ "ప్రశ్న"లను— కాలక్రమంలో వాటి పారితోషికాలను పంపుతాము. కాపీలు టపాలోపోయే ప్రమాదం వుంటుందే తప్ప పంపకపోవడం జరుగదు.

సం ||

రంగుటద్దలు

మేనేజరుగా ఛార్జ్ తీసుకున్నాను. ఒక గంట అయ్యాక రాఘవగార్ని తీసుకుని "స్టేట్"కు బయల్ రాను...

'స్టేట్'లో...

అతను 'డ్రాయింగ్' లో తదేకంగా దుష్టి విలిసి 'మే స్టేట్'కి ఏదో నలవాలిస్తున్నాడు. కళ్ళకు "గాసుల్స్"వోట్ సీగరెట్ వున్నాయి, అతడు మమ్మల్ని గమనించడంలేదు.

"రాఘవగారు అబ్బడు..."

"మావర్ నైజరుగా వుంటున్నాడండీ! పనిలో మంచి దిట్ట ఒకసారి పిలుస్తా నుండండి" రాఘవగారు "కుటుంబరాగ్నా!" అంటూ ఒక్కసారి గట్టిగా కేకేశాడు.

అక్కణ్ణించే కుటుంబరావు తల పై కెత్తి మమ్మల్ని చూశాడు గాసుల్స్ తీసి జేబులో పెట్టుకున్నాడు సీగరెట్ తీసి విసిరేశాడు.

"వీరు రాం ప్రసాద్ గారు. మన మానేజరుగా యూరోజు ఛార్జ్ తీసుకున్నారు."

"నమస్కారం సార్!" అంటూ కుటుంబ రావు ఎంతో వినయంగా చేతులు కలిపాడు. ఇంతలో రాఘవగారు ఏదో పనున్నట్లు ముందుకు నడిచారు

"శ్రమించండిసార్! మీతో రాతంతా..." కుటుంబరావు ముఖం దిగిగానా వుంది.

"సర్వలేదు లేవోయ్ అయినా ఉదయం నాతో చెప్పకండానే బస్ దిగేశావ్"

"అవునూ! నా సామాన్లు తీసుకుంటూ మీ బ్యాగ్ వెళ్ళు చూశాను. ఆ బ్యాగ్ పై మీ అడ్డను చూసేసరికి నాతల తిరిగి నట్లు య్యింది. రాత్రి మీతో ప్రయాణిస్తూ చెప్పిన గొప్పలు విజంకావు సార్. నన్ను శ్రమించండి"

"ఓకే! ఓకే!!" అంటూ ముందుకు నడుస్తూ, కుటుంబరావుని పిలిచి పై లాభాలంటాయన్నాడు గదా! అవేంటో కనుక్కోవాలనిపించింది నాకు. వెంటనే కుటుంబరావును పిల్చి గెన్స్, హాసులో కలవమని చెప్పాను, సాయంకాలం ఆరు గంటలు దాటాక.

అంకితం

మిత్రులు, స్నేహితుల కీ. శి. వి. సి.

సోమేశ్వర్ రావుగారికి దుఃఖాశువులతో...

- వేణు

8-11-1981 ఆంధ్రప్రదేశ్ లో

కుటుంబ

నియంత్రణ

పురోగతి

శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీ ((వదన మంత్రి)

శ్రీ టి. అంజయ్య (ముఖ్యమంత్రి)

- ★ ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రంలో గత కొన్ని సంవత్సరాలుగా కుటుంబ సంక్షేమ కార్యక్రమాలను అమలు జరపడంలో గణనీయమైన అభివృద్ధిని సాధించారు.
- ★ 1980-81 ఆఖరునాటి వరకు మొత్తం 34.86 లక్షల కుటుంబనియంత్రణ శస్త్రచికిత్సల నిర్వహణ 3.22 లక్షల ఐ.యు.డి అమర్చడం జరిగింది.
- ★ 1980-81 ఆఖరునాటికి 27.23 శాతం అర్హులైన దంపతులకు వివిధ రకాల కుటుంబ సంక్షేమ పద్ధతులద్వారా పటిష్టమైన రక్షణ కల్పించబడింది.
- ★ 1980-81 లో 98.8 శాతం కుటుంబ నియంత్రణ శస్త్రచికిత్సలను నిర్వహించి మన రాష్ట్రం అపూర్వ స్థానాన్ని ఆక్రమించింది. ప్రస్తుత సంవత్సరంలో 76.35 శాతం లక్ష్యాన్ని అప్పడే సాధించడం జరిగింది.
- ★ గత సంవత్సరం మన రాష్ట్రంలో 13241 వైద్య రీత్యా గర్భవిచ్ఛిత్తి నిర్వహించబడింది.
- ★ రోగనిరోధక కార్యక్రమం కింద అన్ని వైద్య చికిత్సాలయాలలో 0.5 సంవత్సరాల మధ్య వయస్సుగల బాలలకు కోరింతదగ్గు, ధనుర్వాతం, పోలియో వ్యాధుల నిరోధక చికిత్సలను నిర్వహించారు.
- ★ గర్భిణీ స్త్రీలు, బాలల పాష్టికాహార లోపాన్ని నివారించడానికి వీలుగా ఐరన్, పాలిక్ అసిడ్ బిళ్లలను పరధరా చేశారు.

వచ్చే సంవత్సరం ఆఖరునాటికి రాష్ట్రంలో 1,000 కి 30 మేరకు జననాల రేటును తగ్గించడానికి తీవ్రంగా కృషి జరుగుతున్నది.

సమాచార, పౌర సంబంధశాఖ డైరెక్టరు చే ప్రకటితము, హైదరాబాదు.

D.I.P.R No. 52431/Advt/CI-3/81

Advt No. 59

తిల్యట్

కానసిన నమ్మపులు : వేరుశనగ గింజలు - 1 గిద్ద, ఎండు కొబ్బరి - 1 చిక్క, బిల్లిం - పావు కేజీ

విధానము : ముందుగా వేరుశనగ గింజలు చేయించుకొని పొట్టు తీయాలి. చూడి పోయిన గింజలు తీసేసి, పొట్టు ఏ మాతం లేకుండా బాగు చేయాలి. ముందుగా చేయించిన వేరుశనగ గింజలు రోట్లో వేసి బాగా తొక్కాలి. గింజలు బాగా నలిగిన తర్వాత ఎండు కొబ్బరి ముక్కలుగా చేసి, అందులో కలిపి మెత్తగా దంచాలి. దంచిన తర్వాత బిల్లిం కూడా వేసి ముద్దగా అయ్యేంతవరకూ రోట్లో దంచాలి. మూసె పెక్కి తేరే వరకూ దంచిన యీ మిశ్రమాన్ని తుండలుగా చేసుకోవాలి. ఎచి చాలా బాగుంటాయి. చేయడం కూడా తేలికే!

— డా. జా. ద్

సారకాయ స్వీట్

కానసిన నమ్మపులు : సారకాయ - అరకేజీ, చక్కెర - పావుకేజీ, నెయ్యి - ఒక కప్పు, యాంకుల, కిస్మిస్, జీడివన్నె (కావాలనుకున్నవారు ఏ రాయిరంగు వేసుకోవచ్చు).

తయారుచేయు విధానము : ముందుగా సారకాయ మీది పొట్టు చెక్కు తీయాలి. తడి లేకుండా ఈ భాగా తుడిచి లోవలిగుడ్డ

వంటలు

అంతా తీయాలి. కొబ్బరికోరులా నన్నగా తరగాలి రెండు గంటలపేపు ఆ కోరును దిండలో ఎండబెట్టాలి. తర్వాత వెడల్పటి గిన్నెలో చక్కెరను తీగపాకం వచ్చేటట్టుగా గరిటతో కలపుతూ వుండాలి. తీగ పాకం వచ్చాక సారకాయ కోరును పాకంలో వేసి కలపాలి. యాలకుల పొడి కిస్మిస్ జీడివన్నె వేసి మరోసారి కలపాలి. నన్నని పెగిపిద కొద్దిపేపు స్ట్రామీద పుచ్చాలి. అప్పుడగిన్నెను క్రిందికి దించుకోవాలి. పూరీలో తింటే బాగుంటుంది. పూరీ లేకుండా కూడా తినవచ్చు. ఏవరైతే అతిథులు వచ్చినపుడు పెట్టెట్లాకి ఏలుగా వుంటుంది. శ్రమ దిక్కువగా వుండదు. చేసి మాస్కారు కదూ!

— కె. సుభద్ర

అవ్యత జిలేబి

సామాగ్రి మినపప్పు - 1 గాసు, చక్కెర - 4 గ్లాసులు, జిలేబిరంగు ఒక మూన్, కుంకుమపువ్వు 1 గా., బియ్యం - 1 రగ్లాసు, నెయ్యి - 3 లేక 4 గ్లాసులు.

విధానం : బియ్యం, పప్పు కలిపి ఒక గంటముందు వానబెట్టి, గట్టిగా రుద్దుకోవాలి. చక్కెర లేక పాకం తీయాలి. తర్వాత కుంకుమపువ్వు కొంచెం పాంలో వానబెట్టి, రంగుతోపాటు వంచదార పాకంలో వేయాలి. కళాయిలో నెయ్యి మరుగుతున్నప్పుడు, పైన పిల్లిన పిండిని జంతికం గొట్టంలో కూరి చుటలు చమ్మనటుగా కళాయిలో ఒతు కుని, బాగా వేగవచ్చాక తీయవలెను. తర్వాత వేగి జిలేబిలను వంచదార పాకంలో వానబెట్టవలెను.

— ప్రభా మల్లిబాబు

హురున్న హాళిగి

కానసిన సామాను : పావు - శనగ బేడలు, గోధుమలు - పావు, చెక్కెర - అర కే.జీ, డాల్డా - అరకేజీలేక ఒకటిన్నర శీర్ష, నెయ్యి, పెరుగు - కొద్దిగా, గోధుమపిండి - పావుకేజీ

తయారుచేయు విధానము : శనగబేడలు, గోధుమలు దోరగా వేయించి పిండి విసరవలెను. మరియు చక్కెర కూడా విమరుకొవవలెను. పైన విసరిన పిండి మరియు చెక్కెరను డాల్డాతోకాని, నెయ్యితోకాని కొద్దిగా పెరుగువేసి ముద్దగా కలుపుకొని వలెను. ఒక గిన్నెలో గోధుమపిండిని జలించి ముద్దగా కలుపుకొని, ముద్దగా కలిపిన పిండితో కొద్దిగా మూసె వేసి మూత పెట్టవలెను. కొద్దిపేపు పిండి వానిన తరువాత పైన చెప్పిన పూర్ణము, గోధుమ పిండి తీసుకొని, పూర్ణాన్ని గోధుమపిండిలో పెట్టి హాళిగి చేసేటట్లు చేసి తింటూవుంటే ఇంకా, ఇంకా తినాలని అనిపిస్తుంది. ఈ పిండివంట నాలుగు రోజులు నిలువవుంటుంది.

— ఎల్. భారతీబాయ్ డిజై

సా...రీ... తినండి!! సనంతప్పచేశానని సారీ తినాలి!!

అకాశం కుండపోతగా కురుస్తోంది. హోరు మన్న గాలి కూడా దాంతో సేపాం చేస్తోంది ఆ పొరుంకాం పెం దలా దే చీకటి కాలుక పెట్టుకుంటోంది ఆకాశంలో బంగారం కత్తులు విరుగుతున్నట్లుగా మెరుపులు వాటి వెంటనే ఉరుములు. ఆకాశంలో దేవతలు దీపావళి వెండుగ చేసు కుంటున్నట్లుగా నీడుగులు.

“కొండయ్య తాతా! ఈ వారసం తుసాను కిందెట్టుదుకదా కొంచెదీసి...” అడిగాడు వెంకడు.

“సెప్పలేంరా! దీని సంగజ్జానే, నీ మాటే విజం చేసేటట్లుంది” అన్నాడు కొండయ్య తాత నిదానంగా ఆ పోయన బీడీని వెలిగించుకుంటూ. వాడికి అంబై యేళ్లంటాయి. తెల్లటి గడ్డం. పీక్కు పోయిన కళ్ళు. దరిద్రదేవత కసితో పీల్చి పిప్పిచేసినట్లుగా ముడతలు వడిన శరీరం.

అకస్మాత్తుగా ఆకాశంలో మెరుపుమెరిసింది. దగ్గర్ నే పెద్ద అటంబాంబు పేల్చిన శబ్దంతో పిడుగు పడింది.

ఆ శబ్దానికి ఆ పాడుచడిన నృతం కాస్త గజగజలాడినట్లు అనిపించింది.

“ఓంమ్మో యిదేటి మానా... కొంచెదీసి నల్లతగుని కూలిపోదు గదా...” అంది లచ్చి పొయ్యిలో మండి పుల్కల్చి విగదోసి, వెంకడివంక చూస్తూ దాని ఒంటిమీద చాలి చాలని బట్ట. దాని గుండెలమీద పసిపాప భయానికి కరుచుకుపోయి వుంది.

“ఊరు కోయే! ఏటా అపశకునం మాటలు...” అన్నాడు చంటివాడిని తీసు కుంటూ. పొయ్యిమీద గంజి కుతకతలాడా లోంది.

పూర్వీకులు ఏ పుణ్యకార్యం ఉద్దేశించి కట్టారోగానీ, ఆ నల్లతగు చాలా సంవత్సరాల మండి పాడవసీపోయి అడుక్కు తినేవాళక ఆశయం యిచ్చింది కుంటివాళూ, గుడ్డి వాళ్ళూ కలిసి మొత్తం ఆయిదారు కుటుంబాలు కాపురం వుంటున్నాయి ఏ కుటుంబం లేనివాడు కొండయ్య ఒక్కడే వాళకు మంచి చెడ్డా చెప్పడానికి కొండయ్య వొక్కడే పెద్దదిక్కు.

కొండయ్య ఒక్కసారి వరండా చూశాడు కొంతమంది వండుకుంటున్నారు కొంత మంది ప్రసంచం విమైనానరే మనకేం అన్నట్లు నిర్విచారంగా గంజాయి పీలుస్తు

న్నారు. ఈదర గాలి వరండాని గూడా పడిపేస్తోంది. పాడిగ వున్న స్థలం చూసు టూ, నర్సు కు ని కూచంటున్నారు. వూరికి కొంచెం దూరంగా కడుతున్న లిలో చివరన వుంది నతం. దాకి క్కన్నేగోనెనంచల గోడవును

“తాతా! ఈ పొద్దు గంజి కామకోవా” డిగింది లచ్చి.

అడ్డంగా తలపాడు “గంజల దొరకనేనా ?” వెంకడి నీళ్ళ

“దిల్లీ లేదు రా! యేరే పనిమీదాండి పోను”

“పోనీ మానిస్తాం కుసంత. ఉల్లిపాడి వంజాకుని తాగు” అంది లచ్చి.

“ఒడ్డులేయే తల్లీ! సా. బు కొట్టుకొడి టీ తాగేనే వచ్చాను” అన్నాడు కొండయ్య. వర్షం మరింత పుధ్యతమైంది. రోడ్డు మీద పీరు, కంకరరాళ్ళను వారునుకుంటూ ప్రవహిస్తోంది.

“ఏటా మొగమాటం. పొయ్యనే లచ్చి... అవలే దరిద్ర వారసం... అయిటకెళి లేదు” అన్నాడు వెంకడు కొండయ్య దగ్గరకు దాక తెచ్చియిస్తూ.

నిరసంగా వున్న కొండయ్య గంజి తాగే

సపోజ్ నర్సింగ్ హోమ్

డా. ఎస్. సర్వజిత్ దేవి - డా. వి. మధు
(ఎక్స్.ఎం.ఎస్.)
H.O. శ్రీనివాసమహల్, నూతన రోడ్, విజయవాడ-1
● ఫ్రెండ్ టెన్షన్, శిల్పం, వాణిజ్య, గుర్తింపు

ప్రతి బుధవారం

ఆం ద్రప్రతిక దినప్రతికలో

“విషమీ విడి”

పకటనలకాలమ్లో మివ్యాపార
పకటనలివ్వండి కాలమ్
సెం.మీ. రు. 5 మాత్రమే.

అద్వైతమును మేలుకొనిన మా సేవకు,
అంధులకు, విజయవాడ-3.

డా॥ డి.మార్కండేయులు

ఆయుర్వేద భిక్షుక్,
సెక్స్ అండ్ స్పెషిలైజ్డ్ మెడిసిన్,
పార్కు రోడ్డు, గుడివాడ, 52130,
పోస్ట్ : 5222540

మానవత్వపు మజిలీలో...

నరికి కొంచెం చురుకుదనం వచ్చింది.
కృతజ్ఞతా పూర్వకంగా లచ్చి వేపు చూశాడు.
అది పసికూనకు పాలు యిస్తోంది.

దరిదుర్ని శిష్యున్నటుగా వర్ణం
కురుసోంది వర్ణం వచ్చినప్పుడల్లా వాటితో
స్నేహించేసి ఆరిసోయే విదుర్దీపాబు మాతం
యింకా అరలేదు. ఆ వెలుగుతోనే విదురుగా
కొంచెం రోడ్డు ప్రక్కగా పెద్ద రావిచెట్టు,
దెయ్యం వట్టిన్నటుగా పచ్చిగాలికి పూగు
తోంది. విరిగి పడడానికి సిద్ధంగా వున్నట్లు
పెళపెళ శబ్దం చేసేంది

“ఈ గారికి రావిపెట్టిరిగి పోతుందేమో” అన్నాడు మరొక బిచ్చగాడు ఆరిపోయిన చుట్టప్రక్క పారేస్తూ.

“అదెక్కడిదిగిపోయిందిరా! అది దేవుడిసెట్టు.
నిన్నురో యేవ సెట్టుకీ దానికి పెళ్ళి పేసి మరీ
పోతేరా” అన్నాడు వెంకడు

“అందుకనే గిదంగ్రూ, ఆ బాబు దాన్ని
కొట్టించినకపోనాడు లేకపోవే... అతగాడి
మేడకు అడ్డుంచునా...” అంది లచ్చి.

అతగాడనేవాడి పేరు జగ్గారపు. అ
వూళ్ళో పేరు మోసిన పెద్ద వ్యాపారస్తుడు.
రాని చెట్టుకు ఆనుకుని అరసికరా స్థలంలో
మధ్యలో పెద్ద భవంతి కట్టించాడు.
దుట్టు పెద్ద ప్రహరీ గోడ, లోపల అంద
మైన వూరి చెట్లు, ఆ భవంతికి అందులో
ఖరీదైన మనుషులకి, అంతకంటే ఖరీదైన
అస్సీసాస్తులకి హామీ యిస్తున్నట్లుగా పెద్ద
ఆల్ఫ్రేయిన్ కుక్క— అడవిలో తిరిగే పెద్ద
పులిలా పచార్లు చేస్తూ వుంటుంది. ఆ మేడ
కాపలా ఆ కుక్కదే.

సత్యపురోహితా మంది నిర్వివారమైన
నిద్రలోకి జారుకుంటున్నారు. వ్యధలూ,
వెతలూ లేని జీవితం వారిది. ఉప్పది ఎవరూ
దోచుకుపోతారన్న భయంలేదు. రేపు ఏలా
బతుకుతాం అన్న తపనా లేదు.

“ఏటి తాతా... కునుకు తియ్యవా... ఈ
 ఎదవ వరసానికి తోడు వెలిగాలి గూడా
 పేరంభమైంది” అంది లచ్చి పిల్లడిని వెంకడే
 పక్కలో పడుకోబెట్టి, విరిగిపోయిన కుండలో
 భదంగా రాచిన గోనె గుడ్డలు తీసి కప్పింది
 కొండయ్య లచ్చి మాటలకు సమాధానం
 చెప్పలేదు. ఆ వర్షం జోరుతో విసిరివలెడు
 లచ్చి చితంగా కొండయ్య వేపు చూసి

‘జాపం’

జ్ఞాపకం ...
గుండె కొమ్మనుండి
జారివడిన
అనుభూతి పుష్పం ...
వదిలిపోయిన
లోడిమకు
సంకేతం !

66-2 88 88

నర్సుకుని పడుకుంది. కొండయ్య మరొక బీడి వెలిగించుకున్నాడు. రానిదెట్లు వెంకట ఇంద్రబాబాని చూస్తున్నాడు. ఆ భవనం యజమాని, దాని కథ అతనికి తెలుసు.

పది సంవత్సరాల క్రితం సె. కీ. బి. మీద
గోనెలు అమ్మేవాడు గోనెలు, పేపర్లు,
చిత్తు కాగితాలు, ఇనుపముక్కలు కొనెవాడు.
అలాంటిది చూచాడు, స్ట్రాబ్లో రకరకాల
వ్యాపారాలు చేస్తున్నారే. రేపే మాపో
కాబోయే చేర్చెను గుడాను సత్రపు నెక్కనే
స్థలంకొని పెద్ద గోడను కట్టించాడు.
దానిండా గోనెనందులే ఆ వర్కం కోసం
ఆ మెరుపుల వెలుగులో పాలగాలి భవనంలా,
దేవేంద్రుడికి స్వర్గలోకంమీద, ఆ రోటీన్
లైఫ్ మీద వినుగు పుట్టినప్పుడు భూలోకంలో
అటవిడువుకి రేస్, తీసుకుంటానని కట్టుకున్న
భవనంలా జగ్గారావు పాడ తళుకులీనుతోంది.

రావిచెట్టు, విరుగుతున్నట్లుగా ఘోరపెళ
శబ్దం. కొండదయ్య ఉలిక్కిపడ్డాడు. చెట్టు
యధావూరంగానే వుంది. బీడీ ఆరిపోయింది.
ఆ నెరుత్తంగానే అతని చెయ్యి అగ్నిపెల్లై
తీసింది. అందులో మూడే పుల బుగ్గాయి.
తడిచిన అగ్నిపెల్లెను జాగత్తుగా వేతితో
రాసి వెలిగించుకున్నాడు. ఒక్కసారి నొళ్ళు
విరుచుకుని లేచాడు. ఆరిపోయిన పొగుల
దగ్గర కుక్కలు రెండు నిద్రలో జోగు
తున్నాయి.

‘ఈ వారనం ఈ రాత్రికి వదిలేనట్లు
లేదు, అనుకున్నాడు మనసులో ఆకాశం కేసి
మామూ. అఖి దమ్ములాగి బిడి పారేశాడు.
తమ కాళ్ళు బాదబాసి నడుకోవడాకే స్త్రులం
వుంది. మిగతా న తప్ప వరండాలో పెచ్చు
లూడిని గచ్చు చిత డి చిత డిగా వుంది.

“ఇంకా తొంగోనేవా కొండయ్య తాతా!” అన్నాడు వెంకడు పక్కకి ఒత్తిగించు తూ.

“లేదురా వున్నదే కంటిమీద కనుకు వొస్తుండది” అంటూనే నిరిగిన కర్రపెట్టి దగ్గరకు వెళ్లాడు పాత గోనెగుడ్డు చిరిగినది వేలమీద నేకాడు. మరొక అంతలో అప్పు రూపంగా పోలిధీనే పేవరో దాచిన గోనెగుడ్డు ముక్కను తీశాడు వంటినిండా కన్ను కన్నాడు తీస్తేగా నిట్టుర్చాడు. దీని కోసమే అతను బిచ్చమెత్తడంమాని బజార్లో ఒక కొట్టుదగ్గర నుంచి వచ్చాడు. ఆ పాపు యజమాని నెలల తరబడి వాయిదా వేస్తూ ఆ రోజు సాయంకాంచే యిచ్చాడు. కొత్త గోనె వింత రకం వాసన వేస్తున్నది. నిండా కన్నుకుని కళ్ళు మూసుకున్నాడు. కొత్త గోనె గుడే మో మరీ వెచ్చదనం యిస్తున్నది. స్వర్ణమణిం పొందినంత ఆనందం అనుభవించాడు. పెట్టెలో ఏవరో బాగా చిరిగిన బనియను దానం చేసింది వుంది. దాన్ని చలికలం కోసం దాచుకున్నాడు. “ఈ వారంపాకాలమే సలికాలలా వుంది” అనుకున్నాడు ఆ మర్నాడు ఆ బనియను గూడా తొడుక్కోవాలనుకుంటూనే నిద్రలోకి జారి పోయాడు.

* * *

రానిచెట్టు పెళ పెళ మని నిరిగిన శబ్దం. కొండయ్యకి హఠాత్తుగా తెలిసి వచ్చింది. దూరంగా ఎక్కడో తీతువు పిట్ట పౌదయ వివారంకా అరిచిన ధ్వని గుండెలో గుబులు పుట్టిస్తున్నది వర్షం జారు తగ్గింది. ఏదురుగా కనిపించిన దృశ్యం అతని నిద్ర మత్తు వదలగొట్టింది. కళ్ళు మలుముకుని మళ్ళా చూశాడు.

నిజమే, ఈసారి చెట్టు నిజంగానే నిరిగి పోయి పడింది. ఆ పడటం నేలమీద కాదు, కారు మీద పడిందన్న విదర్శనానికి ఆకుల మధ్య కారు లైట్లు రెండు చిక్కుకుని మందంగా వెలుగు లీనుతున్నాయి.

“ఒరేయ్... వెంకా ... వెంకా...” తట్టి లేపాడు.

“ఏంది తాతా! అద్దరేతిరేల మద్దెల గరువులు...” అన్నాడు లేవకుండానే విసుగుతో.

“తెగనే! కారు మీద రానిపెట్టిరిగి పడిపోయింది. బహుశా జగ్గారావు బాజే అయింటాడు. కారు మొఖం గేటు చేపే

వుందిరా ... సూద్దాం వదరా...” అన్నాడు అత్తతగా కొండయ్య.

“పొద్దున సూద్దాలేరా! ముసలాడా తొంగో” అన్నాడొక బిచ్చగాడు, మరుక్షణం నిద్రలోకి జారుకుంటూ; అచ్చి రొమ్ముల కానుకుని పసిపాప నిద్రలోనే పాలు అబగా తాగుతున్నట్లుగా వాడి పెదాలు చలిస్తున్న దృశ్యం ఆ కారులైట్లు వెలుగులో కనిపించింది. “నీళ్ళతో లాభంలేదనుకుని కారు దగ్గరగా వెళ్ళాడు కొండయ్య. అతని వూపే నిజమైంది. కారులో అచేతనంగా పడి వున్నాడు జగ్గారావు, ఆ పేడ యజమాని. చెట్టు మాను గేటు కడ్డంగా పడిపోయి వుంది దిగాని ప్రయత్నించాడేమో! కారు డోరు తెరిచి వుంది. అతని భుజం మీద బరువైన కొమ్మ పడివుంది. జగ్గారావు బాధతో వణుకుతూ మూలుగుతున్నాడు ఇంకేం ఆలోచించలేకపోయాడు.

“బాబూ...దాబూ...” భుజం తట్టాడు. జగ్గారావు ఖరీదయిన బట్టలు వేసు కున్నాడు. వాటిమీద ప్రేమతో కలిపి వింత వాసన కొడుతోంది. జగ్గారావు భారంగా కళ్ళు తెరిచాడు. మళ్ళీ బాధతోనే కళ్ళు మూసు కున్నాడు. కొండయ్యకు ఏం చేయడమో తోచలేదు. గేటువేపు చూశాడు. దొంగలెవరు రాకుండా సూది మొనలంటి బల్బెలుగల

ఇనుప పూచలతో పెద్ద గేటు. విత్తయిన ప్రవాహి గోడ. దానిమీద అంగుళ మైనా ఖాళీలేకుండా గజపెంకుల ముక్కలు, బయటికే లోపలికి, లోపలికే బయటికి వినిపించదు. వర్షం మళ్ళా ఉధృతమయ్యే మాచనలు కనిపిస్తున్నాయి. యంకేం ఆలోచించలేదు కొండయ్య భుజం పట్టుకుని చెమ్మడిగా లేచిపోయాడు. దొంగ వ్యాపారాలు చేసే వానా గడ్డి కరిచి పెంతుకున్న జగ్గారావు శరీరం చాలా బరువుగా వుంది. అలాగే సారు తున్న వరద నీటిలో చెమ్మడిగా నల్లవులొకి చేర్చాడు ఆ మహాకాయాన్ని. చెమ్మడిగా తడిచి పోయిన ఖరీదయిన కోటును తీసి ప్రక్కకు వదలి తను పడుకున్న జాగాలో పడుకో బెట్టాడు. అతని చొక్కా జేబు వంద రూపాయల నోట్లు కట్టలతో నిండివుంది.

క్షణంసేపు నిలబడ్డాడు కొండయ్య. చుట్టూ చూశాడు. స్థలమంతా నీటితో చెమ్మగిలి వుంది. పడుకోసటం మాట నిలా వున్నా తనెక్కడ కూర్చోసాలో తెలియలేదు. ముంజారు నుండి వడే వర్షం ధార కారు లైట్లు వెలుతురో వెండి కరుగుతున్నట్లుగా కనిపిస్తోంది.

అప్పటివరకూ అచేతనంగా పడివున్న జగ్గారావు కదులుతున్నట్లునిపించింది. అత్తతగా వచ్చి చూశాడు. బాధతో మూలుగు తున్నాడు.

“అదిగో మిమ్మల్నే! వీడి అల్లరి ఎక్కువైపోయింది...వీళ్ళి వీరికెళ్ళి పోవోసుల కప్పచెప్పి రమ్మండే ఎందుకలా చూస్తారు!”

పవిత్ర రుద్రాక్ష

1 నుండి 14 ముఖములతో పవిత్ర రుద్రాక్షాలు, చందనం, తులసి, సనువువచ్చు మరియు గులాబిరంగుల బహుమతి, శిలాజిత్తు, గోరొచనం, దక్షిణావర్తకంబు, అద్భుతమును కల్పించే శ్రేష్ఠమైన రాళ్ళు, లభించును. కోరినవారికి ధరలవట్టి నయ బడును. హిందీ లేక ఇంగ్లీషులో వ్రాసండి.

Shree Jagdamba Bhawan (A.M.) SONEPAT-131001.

డా॥ పి. వి. కె. రావు, B. A.,

చైర్మన్, డైరెక్టర్, సెక్స్ ప్లెషిన్స్.

వివాహము వాయిదా వేయ వలసరము లేదు. హస్త ప్రయోగం, నరముల బల హింస, శిశువులనములకు అయివ్వడ చికిత్స.

సొమ్మ ద్వారా చికిత్స కందు.

రావున్ క్లినిక్,

టి. బి. రోడ్, తెనాలి,

ఫోన్: 700, 1010.

మానవత్వపు మజిలీలో...

"ఏం బాబూ! బాధగా వుందా" అడిగడు కుదుపుతూ కొండయ్య. భారంగానే కళ్ళ తెరిచాడు. గార్గరావు. ఒకంతా నొప్పిగా వున్నట్లు ముఖం చిట్టించాడు. చలికి వల్ల గిట్టకరుచుకు పోతున్నాయి. బయట వర్షం వేగం వుంజుకుంది. "దా...హం..." జగ్గరావు నోటి వెంట అన్నవ్వంగవే వచ్చాయి. వెంటనే కుండలో నీళ్లు పొట్టులు పడిన అల్పా మినియం గ్లాసుతో తెచ్చి గొంతులో పోయడానికి ప్రయత్నించాడు. కానీ అవి దిగలేదు. అవి మంచుకన్నా చల్లగా వున్నాయి. పెదవులు తడిశాయి. జగ్గరావు కన్ను మూయలేదు.

"ఈ వారసంతో ఏడిగ ఏ కానీ యో ఏ టీయో అయితే గొంతు దిగుతాది కాని ఈ మంచు నీళ్లు గుటక పడేదెలా" అనుకుంటూనే బుర్ర గొక్కున్నాడు. కర్ర పెట్టుడుగున కొంచెం మిగిలిన టీ కవరు గుర్తుకు వచ్చింది.

"ఉహు...ఉహు...ఉహు..." బాగా వలి జగ్గరావును కాగలించుకుంది.

"అయ్యో! నలికి బాబు గుండె లెగిసి పడుతున్నాయి... ఏటి సేయడం బగమంతుడు" అంటూనే తను తెచ్చిన గోనె గుడ్డను కప్పాడు. జగ్గరావు చూస్తూనే వున్నాడు కానీ అతని నోటివెంట మాట రావడంలేదు. కొత్త గోనెపట్నా చాలా వెచ్చగా వుంది. అతని మూలుగు తగ్గింది. కానీ పెదవులు మాత్రం దాహంతో అలమటిస్తున్నట్లుగా కదులు తున్నాయి.

"ఈ బాబుకు టీ డికానను కానీవ్వాల" అనుకున్నాడు, తల గొక్కున్నాడు. వున్న కానీ చితుకులు వర్షంలో తడిసి మూల నక్కి వున్నాయి.

ఉన్నట్టుండి ఆ కాశంలో మెరుపు మెరిసింది. అదే సమయంలో కొండయ్య బుర్రలో ఆలోచన. "అవును అలాగే చేయాలి" అనుకుంటూ పెట్టె దగ్గరికి వెళ్ళాడు. రేపు తను లోడు క్లో వాల్చున బనియను తీశాడు. బనియను కాస్త చిరిగిన దైవా గట్టిగా వుంది. దాన్ని ముక్కలు ముక్కలుగా చేశాడు. సిల్వరు తపేలాలో నీళ్లుపోసి టీపాడి వేసి ఇటుకల పొయ్యిమీద పెట్టాడు. అగ్ని పెట్టి తెరిచాడు

త్యరలో వస్తాన్న ప్రచురణలు • అలనాటి చరిత్రలు

ఈనాటి వేటి

నవలలు

శ్రీ ప్రసాద్ రచనలు

స్వామాత్ శ్రీ రంగరావు

10-00

పాజహాన్

13-00

విజయనగర పతనం-1

13-00

విజయనగర పతనం-2

12-00

లకుమాదేవి [రచన లల్లాదేవి] (తొలిభామ సీరియల్) 15-00

నవజ్యోతి పబ్లికేషన్స్

మైసూరాడ్ బిజయనగర

బాధారహిత ప్రకృతిసిద్ధమైన ఆరోగ్యము మీదే!

స్త్రీల బాధలు ప్రత్యేకమైనవి

లోధ్ర

75 సంవత్సరములకు పైగా ముఖజీవనమునకు లోధ్ర టూనిక్ను వాడిన స్త్రీలు ఎందరో!

ఉచిత ట్రైల్స్ సలహాకు

ఈ క్రింద పేర్కొనబడిన విధానమునకు

ఈ కూపనను పూర్తిచేసి మీ జాబుతో పంపండి.

పేరు:

విధానము:

PIN

కేసరి కుటీరం (ప్రైవేట్) లిమిటెడ్

దామపేట, మద్రాసు-4

ఏంబ్లు శివారావు జనరల్ స్టోర్స్ ఏజన్సీస్ విజయవాడ - ఏంబర్లారాడ్

సెక్సు హాస్సుటల్

మనస్సును బలపరచు
మనస్సును బలపరచు
మనస్సును బలపరచు
మనస్సును బలపరచు

డా. A. పూర్ణేశ్వరరావు
(సికింద్రాబాద్, ఆంధ్రప్రదేశ్)

ముఖ్యమంత్రికి ప్రత్యేక చికిత్స

Phone No. 63753

(తాని : కోటగుమ్మం,

అజంతా హోటల్ ఎదుట, రాజమండ్రి.

లతకు పందిరే
అందం.....
మహిళకు

22CT బంగారు
కండ్ల
చేయబడినవి

ఆభరణములే
అందం

PHONES:
235, RES: 785

శ్రీ గోల్డ్ కంపెనీ లిమిటెడ్
P.B. NO. 33, శ్రీ సూర్య ముద్రా మార్కెట్, A.P.

ఆంధ్రుల అభిమాన దినపత్రిక

ఆంధ్ర పత్రిక

ఈనాడు 8 పేజీలతో కొత్త
శీర్షికలతో, ప్రాంతీయ వార్తల
ప్రచురణతో, అధివారం
అనుబంధంతో విన్నో
తాజాదనం వలకే మార్పులతో
వెలువడుతున్నది!
మీరు గమనించారా?

మానవత్వపు మజిలీలో...

మగతన దళితే ఉలిక్కిపడ్డాడుకొండయ్య
జగ్గారావు తననేమే చూస్తున్నాడు.

“బాబూ! ఏటి కావాల... మరిన్ని టి
చుక్కలు కావాలా...” అనడిగాడు అత్యంతగా.

అడ్డంగా తలుపులు జగ్గారావు, వెచ్చని
నిద్రలోకి జారుకుంటూ.

* * *

“బాబుగోరూ... బాబుగోరూ...”

జగ్గారావుకు తెలివి వచ్చింది. ఆ వచ్చిన
వాడు తన నాకడు. తూర్పున ఉషో రేఖలు
విచ్చుకుంటున్న సమయం. ఆకాశం తుసాను
రాక్షసుల్ని జయించిన విజయ గర్వంతో
నిర్మలంగా నవ్వుతోంది.

“బాబూ! రాతంతా తమకోసం ఇంటిల్ని
పొది బెంగెట్టుకుపోయాం. యెదన వారసం
బయటికి రావలసివచ్చింది. లెగండి బాబూ
ఇంటికిపోదాం” అంటూ రెక్కపట్టి లేచ
నెత్తాడు నాకడు.

జగ్గారావు వీరసంగనే లేచాడు. రావి
కొమ్మలు తొలగించబడ్డాయి. మేడ ముందు
గేట్లు తెరచబడ్డాయి.

“ఏటి బాబుగోరూ! భరించలేని వాసనతో
దిలా వున్నారు రేతంతా” అంటూ మట్టా
వున్న గోనెపట్నాను గొంగళి పురుగును
విడిలించినట్లుగా విడిలించి పారేశాడు.
దూరంగా అది రోడ్డు మీది వర్షం మురికి
నీళ్ళతో పడ్డాది.

నాకడు అసరాతో వెడుతూ వెడుతూ
వెనక్కు తిరిగి చూశాడు జగ్గారావు.

~~~~~

మనవి

డాక్టర్ నలహాలు, ప్రఖ్యాతి శిర్షికలకి
ప్రశ్నలు సంపాదకుల తాము సంపాదించిన శిర్షిక
పేరు రాసి కేరాఫ్ సంపాదకుడు, ఆంధ్ర
పత్రిక వారపత్రిక, గాంధీ నగరం,
విజయవాడ-520003 అన్న చిరునామాకి
సంపాది. రాసిన వారి పూర్తి పేరు,
చిరునామా యివ్వడం వీలైనా అవసరం.

— సం.

~~~~~

చిల్లుల వ్యవస్థ

చిరుగుల చొక్కా ఈ వ్యవస్థ
వీరి కట్టివా చిరుగుల చిరుగే
ఆ చొక్కా మళ్ళీ చిరుగదని హామీలేదు
అందుకే కొత్త చొక్కా కొనుక్కుందాం
పొత్తురు రాజేంద్ర ప్రసాద్ వర్మ

కొండయ్య మూడంతే వేసుకుని నిద్రపోతు
న్నాడు, తడి గచ్చు మీద.

* * *

ఉదయం తొమ్మిది గంటలయింది.
గేరేజీలో వున్న రెండవకారు ఒయలకు తీయ
బడింది. జగ్గారావు దాంట్లో ఏక్కాడు.
గేటువగ్గర కారు కొంచెం స్లో చేయబడాది.
అసయత్నంగానే సగతవు వచ్చి చూశాడు.
అక్కడ బిచ్చగాళ్లంతా మూగి వున్నారు.

“ఏం జరిగింది డ్రైవర్...” అడిగాడు.

“ఏంలేదుసార్ రౌతి వానదెబ్బకు, సలి
దెబ్బకూ వివడో పన్నాడు” అన్నాడు గేరు
మారుస్తూ.

“ఏవరబ్బా...” అన్నాడు అసయత్నం
గానే.

“వాడేనండి సార్! మిమ్మల్ని గోనెపట్నా
ముక్కులివ్వమని వేధించాడే ఆ ముసలాడే
నండి...” అన్నాడు.

“అలాగ డ్రైవర్...కారావు...” అన్నాడు.

“ఏం సార్...” అన్నాడు డ్రైవరు.

“ఏంలేదులే పోనీయ్” అన్నాడు కాస్త
విండోగ్లాసు తెరిచి రోడ్డునకి చూస్తూ.

రాతంతా తనకు వెచ్చదన మిచ్చిన గోనె
గుడ్డ మురికి నీటిలోపడి కుళ్ళు కంపు
కొడుతోంది.

“ఈ అడుక్కులినే వెదవలు ... దేశానికి
చీడవురుగులు... డరి రోగ్స్...మురికి
మనుషులు” అలా అనుకుంటూ జగ్గారావు
వేగం వుంజుకుంటున్న కారులో ప్రయాణం
చేస్తున్నాడు.

హోదరాబాద్ నాట్ బుక్

తిరుమల రామచంద్ర

శ్రీ మధుసూదనరావుగారు :

“జాతీయ సంపద ఆర్థిక సుస్థిరతపై ధారపడి ఉంది. ఆర్థిక సుస్థిరత ఆర్థిక బాధ్యత ల్ల వీర్వదాతుంది. ఏ ఆర్థిక వ్యవస్థలోనైనా మగోలుదారుకు తాభం ఉండాలి. అతనికి అందు గాటులోని ధరకు వస్తువులు న్యాయంగా లభిం గాలి. ఉత్పత్తిచాలదా? ఉత్పత్తివల్లేకదా వస్తు వులు అందరికీ లభ్యం కావడం?— అవచ్చు. ఉత్పత్తి ఎంత జరిగినా, పంపిణీ సరిగా ఉండాలి. పంపిణీ సరిగాలేకపోతే ఉత్పత్తి ఎంత మిక్కున్నానా విరర్థం, ఈ పంపిణీ న్యాయంగా జరగాలి. సానుకులేనిదల్లా పంపిణీకి తగిన యంత్రాంగం.” అన్నారు నాయమూర్తి శ్రీ ఎస్. మధుసూదన రావుగారు నాకు ప్రత్యేకంగా ఇచ్చిన ఇంటి మాన్యుల్. శ్రీ మధుసూదనరావుగారు ఆంధ్ర ప్రదేశ్ హైకోర్టు న్యాయమూర్తిగా పదవీ విరమణ చేసినపిదప మోనాసలీన్ అండ్ రెస్ట్రా ట్టెడ్ ప్రైవేట్ ప్రాక్టీస్ కమిషన్ కు చెయ్యరన్ గా నియమితులయ్యారు “ఆలోగ్యికరమైన పోటీ వ్యాపారంలో వుంటేనే ఇదంతా జరగాతుంది” అని ప్రారంభించారు ఆయన. రెస్ట్రా ట్టెడ్ ప్రైవేట్ ప్రాక్టీసు కూడా ఈ కమిషన్ అదుపు చేస్తుంది. ఉదాహరణకు తమాలపాకులను తీరు కొందాం. ఇది దేశమంతా ప్రజాస్వామ్యం వాడు తున్న వస్తువు. దీనిని తమాలపాకుల తోటలవరూ వ్యాపారాలూ కూడబలుక్కుని, ఒక ఆకు రూపా యకు అమ్మాదామని నిర్ణయించుకుంటారను కొండి. అది చాల అన్యాయంకదా, ప్రజల ఫిర్యా దున్నాగాని, స్వంత భోగిట్టాపై గాని కమిషన్ జోక్యం చేసుకొని, కేసు రిజిస్టరు చేసుకొని, విచారణ ప్రారంభిస్తుంది. ఇలా కూడ బలంక్కు దాన్ని కార్టెల్ అంటారు. అంటేకుట్టు. తమాల పాకుల పంటకు ఎంతమాదుపుపెట్టారు.మొత్తం ఎంత ఖర్చయింది, ఎంత లాభం సంపాదిస్తు న్నారు. అనే వివరాలు సేకరించి మితివిారిన లాభాల సంపాదించడం సంఘద్రోహంఅని నిర్ణయి స్తుంది కమిషన్. ఎక్కడన్నా ఇలా అన్యాయ లాభాల సంగతి వుంటే, ఎవరైనా కమిషన్ సెక్రెటరీ పేర ఫిర్యాదు ఒక కార్డుముక్కలో వ్రాసి పడేయవచ్చు. ఇలాంటి నేరాలు తెలుసుకొని ఎట్టు కొనడానికి గుజరాత్ లో శ్రీ మనూభాయిషా అనే ఆయన కన్ స్ట్రూమర్స్ రిసెర్చ్ అండ్ ఎడ్యుకేషన్ సెంటర్ అనే ఒక సంస్థను నిర్వహిస్తున్నారు. దీనితో

అర్బులకు నెలకు వేయి రూపాయల జీతమిచ్చిశిక్షణ ఇస్తారు మూడు నెలలపాటు. కొత్త కంపెనీల లైసెన్సులూ మీకు సంబంధించినవేనా? ఎటిలో మోసాలు జరుగినా? అనడిగాను. ఆయన ఇలా అన్నారు. “కొత్త కంపెనీలంతలెత్త కుండా చేయడానికి పెద్ద కంపెనీలు గవ్వపెత్తులు చేస్తుంటాయి. ఒక ప్రఖ్యాతమైన సైకిలు సంస్థ వుందనుకండి. అది సైకిలును వేయి రూపాయలకు అమ్ముతూందనుకుందామూ. మరొక కొత్త సంస్థ కొద్దిపాటి లాభంతో 500 రూపాయలకే ఇన్నుని లైసెన్సు కోరుతుంది. ఈ సంగతికూపీలాత్రి పాతసంస్థ 250 రూపాయలకే సైకిలు అమ్ముతానని ప్రకటించి కొంత కాలం అమ్ముతుంది. ఎంతోకాలంగా వుంది గినుక దానికి వచ్చిన కొట్ల లాభంలో కొంత నష్టం. ఈలోగా కొత్త సంస్థ తట్టుకోలేక చితికిపోతుంది. అది చూచి పాత సంస్థ తన సైకిలుధర ముందు

దానికన్నా ఎక్కువచే 1200 అంటుంది. ఇదీ రెస్ట్రా ట్టెడ్ ప్రైవేట్ ప్రాక్టీసు అంటే దీనిని అరికట్టడం కూడ మా విధి” ఈ కమిషన్ లో చెయ్యరన్ కాక ఇద్దరు పబ్లికు, ఒక కార్యదర్శి, ఒక సంయుక్త కార్యదర్శి ఉంటారు. దీనికి మూడు శాఖలు, డైరెక్టర్— ఇన్ ఛేజ్, రిసెర్చ్— రిసెర్చ్— రిజిస్ట్రార్ — రెస్ట్రా ట్టెడ్ అ.గ్రి మెంట్ కలెక్టర్, బొంబాయి; మద్రాసు రాష్ట్రాలనుంచే ఈకమిషన్

నుకు ఫిర్యాదులు ఎక్కువగా వస్తుంటాయట. మన రాష్ట్రం నుంచి రేనేలేట. మన రాష్ట్రం లోనివారికి ఇలాంటి సంస్థ వుంది. లాజంపొందండి అని తెలియజేయడం అవసరమని ఆయన అన్నారు. రాజకీయ నాయకుల ఒత్తిడితో మీరు తగ్గ వలసి వస్తుందేమో అన్నాను. “సామాన్య ప్రజల రక్తమే నాలో వుంది. నేను ఇప్పుడు భాగి కాఫీ, మేసుకుంటున్న తమలపాకుకూడ ప్రజలవే ననే విషయం మరచలేను. నేను రాజకీయ వాదిని కాను. నాకు అధికారం ఇచ్చింది ప్రజలు. దానిని దుర్వినియోగం చేస్తే, దేవుడే నన్ను శిక్షిస్తాడు” అని రావుగారు గట్టిగా అన్నారు. ఏ పుద్దేశంతో తమను నిర్వహించారో దానిని వెలపేర్చడం తమ విధి అని, మంచి పేరు కావాలంటే న్యాయంగా ప్రవర్తించాలని, చెడ్డపేరు కావాలంటే సరిగా ప్రవర్తించవలసిన రేదని ఆయన అన్నారు. “మన రాష్ట్రంలో ఇతర రాష్ట్రాల పెట్టుబడిదారులే ఎక్కువగా, మీరూ తెలుగు వారు కదా, తెలుగు పెట్టుబడిదారులకు ప్రత్యేకంగా ఏదైనా సహాయం చేయగలరా?” అనడిగాను. “రాష్ట్రంలో మనకు ఉపాధి ఏర్పడడం ముఖ్యం. నీ దగ్గర డబ్బుంటే పెట్టు. లేక పోతే పరాయి వారు ఎవరైనా డబ్బు పెడతా నంటే అడ్డుపెట్టకు. ఇతరులకు అవకాశం ఇవ్వకపోతే రాష్ట్రంలో సరిక్రమం పెరగవు. వారు 60 శాతం తిన్నా, 70 శాతం తిన్నా 30 శాతం రాష్ట్ర ప్రజలు తిన్నా మంచిదేకదా. ఉపాధి అనేది ఒకటి ఏర్పడితే, దానిని క్రమంగా అభివృద్ధిచేసుకోవచ్చు అన్నారు ఆయన. దొంగబాణా నిరోధం కూడ తమ కమిషన్ విషయమేనని ఆయన అన్నారు. వ్యవసాయోత్పత్తులను కూడ కమిషన్ కిందికి తేడానికి ప్రయత్నిస్తున్నానని, దేశమంతటా వ్యవసాయోత్పత్తుల, సరిస్థితిని సరిలింపడానికి తొలి దశగా పార్వతీపురం వెళ్ళు తున్నానని ఆయన తెలిపారు. ఏజన్సీల మోసం గురించి ప్రస్తావించగా దానిని అరికట్టడానికి గట్టిగా ప్రయత్నిస్తున్నానన్నారు. మధుసూదన రావుగారు విజయనగరంజిల్లా నిధుగల్లు గ్రామ ములో 1920 అక్టోబర్ 5 న జన్మించారు. సోలూరు, పార్వతీపురం లో పెన్సన్లు చదువు తర్వాత విశాఖలోని ఎ.వి.ఎస్. కళాశాలలో ఎట్టతల్లి ద్రు లై 1941 లో పూనా లో కాలేజీలో న్యాయశాస్త్ర పట్టభిద్రులయ్యారు, బొంబాయి రాష్ట్రంలో ప్రధులుగా. 1943 లో పార్వతీపురంలో పాల్తా ప్రారంభించి, 1956 లో క్రికాకానికి మారారు. క్రిమినల్ లాలో చాల ప్రఖ్యాతి గాంచారు. దీనిని గుర్తించి రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఆయనను 1958 లో కలెజరం డయాలట్ కేసులో ప్రత్యేక పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ గా నియమించడంలో ఆశ్చర్యమేమీ లేదు. 1959 లో జిల్లా సెషన్స్ జడ్జిగా నియమితులైనారు.

INTERMEDIATE
P.U.C./H.S.S.C.
 [పైస్సీ/కామర్సు/ఆర్ట్స్ గ్రూపు]
 పూర్వపు అర్హతలు పున్నవారైతే పును
 ఇంగ్లీషు/తెలుగు మీడియం
 ప్రాప్తిస్థైర్యం రూ. 5 M O.
సయ్యద్ స్కూల్ ఆఫ్
కరస్పాండెన్స్,
 బార్షి మేట, అనంతపురం-4.

మీ గృహాలంకరణకు
 కావలసిన
 ఫర్నిచర్, డ్రాప్స్, కర్టెన్స్,
 బెడ్ షీట్స్, టవల్స్,
 కార్పిస్ టీ కవర్స్, సాఫా కవర్స్, ట
 దర్జీంచండి
 ఫోన్: 73708
డెకార్స్
 V.H.R. కాంప్లెక్స్, బీసెంట్ రోడ్
 విజయవాడ-2.
 PARUR

పెండ్లి ముందు తర్వాత

 ప్రత్యేక గుర్తుకాగితము
 లకు శాస్త్రీయమైన ఆశీర్వాదం
 అందించు అధ్యక్షమునకు
 యువకులకు ఉత్తము
 అందించు అధ్యక్షమునకు
భారత ప్రజాసేవ సర్వీస్ సెంటర్
DR. RAI
 (GOVT. REGD.)
 డి. 100 మెట్రిక్. నెం. 4 మెట్రిక్. 200 మెట్రిక్.
 ఆదివారం సెలవు లేదు.
రాయ్ మెడికల్ హోల్
ESTD (1950)
 అలంకార వస్తువులను, ఔషధాలను
 విజయవాడ-3, నెం. 74658

గమనిక
 పాఠకులు పద్ధత పంటలే పడితే
 "ఎప్పుడూ అనే" వంటలూ?
 అంటారు కనుక "పంటలు" వంటే
 వారు ఓసారి పాఠ సంచికలు
 తిరగేసి అందులో లేనివి వ్రాసి
 సంపాదన-సాధ్యమైనంత కల్పనగా
 వ్రాయమని మనవి,
 నం.

ఉత్తరాలు
 (4 వ పేజీ తరువాయి)

సీరియల్
 29.1.82 వెల్లవడిన ముఖ వి తం నటిరాధిక
 చాల బాగుంది. "తా" "జీవితవనంలో
 కొత్తగాలి" రెండు ఇంటర్వ్యూగా పాగుతున్నాయి.
 దేవి, నద్య, విజయ (జమీనాల్వేస్)
 * * *
 29.1.82 వేడిన వెల్లవడిన అంధ్రప్రదేశ్
 వారపత్రిక ముఖ వి తం నటి రాధిక ఆకం
 జీయంగా ఉంది. "జీవితవనంలో కొత్తగాలి"
 "తా" సీరియల్స్ రెండూ చాలా ఇంటర్వ్యూగా
 పాగుతున్నాయి.
 నద్య, శ్రీనివాసు. జి. (కామ్రస్)
 * * *
 29.1.82 అంధ్రప్రదేశ్ వారపత్రిక ముఖ
 రాధిక ముఖ వి తం చాలా బాగుంది. "జీవిత
 వనంలో కొత్తగాలి" సీరియల్ చూ ఇంటర్వ్యూ
 పాదిని అక్కర్లే ఉంది. "వెల్లవెండ్" పెద్దకథ
 అనక్తికరంగా ఉంది.
 ఎన్. నునీత (తెనాలి)
 * * *
 "జీవితవనంలో కొత్తగాలి" సీరియల్ చాలా
 ఇంటర్వ్యూగా ఉంది. "తా" సీరియల్ కూడా
 బాగుంది.
 ఈ వారపత్రికలో కొన్ని బాగున్నాయి.
 సి.హెచ్. సుధాకర్ (చంపాడ)

సంక్రాంతి సంచిక
 సంక్రాంతి ముచ్చట ముఖ వి తం ముఖో వెల్ల
 వడి అంధ్రప్రదేశ్ వారపత్రిక చూడముచ్చటగా
 ఉంది. సీరియల్స్ రెండూ చాలా ఇంటర్వ్యూగా
 ఉన్నవి. కొన్ని ముఖ కథలున్నవి నవ్వించాయి.
 జె.ఎన్. నాయుడు, ఎస్.ఎం.హామిద్ (కున్నెట్)
 సంక్రాంతి ప్రత్యేక సంచికలో హిందీ కవీ
 విల్ టిరుమల శౌంధర శ్రీ రంగనాథ్ యూ
 మైకరెక్క? "చేతిలో ఏ రేఖ చెప్పలేక
 పోయింది." చదివాక నీహిత లోకం మంచి
 పట్టులు తప్పి పీవీయూలో ప గ్లా రే మో
 బాబాయ్ అన్నించింది. విమైవా మైకైల్ ఆన్
 ది పిక్చి ఈకథ కథరచన తిరులో కూడా ప్రత్యే
 కత కొట్టొచ్చినట్లు కన్పిస్తుంది.
 టిరుమలశాస్త్రి [హైదరాబాద్]
 * * *
 మీరు 22-1-82 సంక్రాంతి సంచికలో
 ప్రచురించిన "టి. యస్. యస్. రంగనాథ్"
 రచించిన "చేతిలోని రేఖ చెప్పలేక పోయింది"
 కథలోని పిల్లవాడి చదువీయ్య గాథ చాల
 ముఖంగా చెప్పారు. జి. రామకృష్ణ (కామ్రస్)
 అత్యున్నతంలో హాట్టాడినట్లుగా ఉన్నాయి అమె
 జువాబులు. దాక్టర్ కె. వెంకటేశ్వరరావు నలహాలు
 చాల విపులంగా చెప్పారు. వి త్రిక ముఖో
 వికీ చాల ఇంటర్వ్యూగా ఉన్నది.
 ఎల్. గోపాల్ [గడ్వల్]

పైదరాబాదు నోట్ బుక్

పిదప ఫస్ట్ గేడ్ జిల్లా జడ్జి, క్రమశిక్షణ
 ప్రేమ్యునతో చెయ్యబడిన గాను, పైదరాబాద్
 సీటీ సీవీల్ కోర్టు ప్రెసిడెంట్ సెన్స్ జడ్జి గాను
 పదవులు నిర్వహించి 1974 లో రాష్ట్ర
 హైకోర్టు వ్యాయమూర్తి అయ్యారు. ధైర్య
 సాహసాలు, సమర్థత గల వ్యాయమూర్తిగా
 యశస్సు సంపాదించారు. రాష్ట్రగారికి వివిధ విష
 యాలలో అనక్తి పుంది. తెల్లిన క్రిడ, బ్రెడ్స్
 క్రిడ, తి టుని అంటే అయినకు చాల ఆదరం.
 రాష్ట్ర బ్రెడ్స్ క్రిడాకారుల సంఘానికి ఆయన
 ప్రస్తుతం అధ్యక్షులు. ఆయన ఉల్లాస
 మతో సాంగులు పాడుతుంటారు. ఆయన
 దృష్టి నిశితం, వ్యాయవిలసితం, పేదా విదా
 పితం, నిరంతరం ప్రజాసేవాస్య శ్రేయస్సే
 ఆయన ధ్యేయం. ఆయన వ్యాయవాదిగాను,
 వ్యాయమూర్తిగాను ఈ ధ్యేయంతోనే పున్నారు.

ఇకపిద కూడా పుంటారు. అన్యాయానికి త
 అగ్గిని, ఒత్తిడులకు మెత్తబడిన దొడ్డమనసు
 ఆయనది. ఆయన నూతన పదవి ప్రజాసేవా
 వ్యానికి ముఖ్యంగా అంధ్రప్రదేశ్ ప్రయోజన
 కరం కాగలదనడంలో సందేహం లేదు.
ఉపశ్రుతి :
 ఏమిటిసార్, వారిద్దరూ రామలక్ష్మణులమని
 చెప్పుకొని తిరిగే వారు. ఇప్పుడు ఏమయింది—
 అన్నారు చాల కాలం జంటగా తిరిగిన వారుకు
 లను గురించి. 'అవును వారితో ఒకరేమో
 మొదట్లో రెండవవారిని రావూ రావూ అనే
 వారు, బెడిసి కొట్టిన తర్వాత రావరావూ
 రావరావూ అనుకుంటున్నారు. అన్నారు
 మా సంభాషణ వింటున్న మిత్రులు దాక్టర్
 అంతటి నరసింహం.

ఆరోగ్యం, మజా, జోరు తోడూ జోడంగా!

తాగండిక బోర్నవిటా.

మీ కుటుంబంలోని వారికి క్యాడ్బరీస్ బోర్నవిటా యివ్వండి. దానిలోని రుచి అంతే వాళ్ళందరికీ మహా యిష్టం. బోర్నవిటాలో ప్రకృతిలోని మంచి లక్షణాలుగల కోకో, మాల్ట్, పొలు, వండరార సమ్మిడిగా వున్నాయి. దీన్ని తయారుచేసింది, 100 సంవత్సరాలకు పైగా ఆరోగ్య పానియాలు తయారు చేయడంలో ప్రత్యేకత గణించిన క్యాడ్బరీవారు.

క్యాడ్బరీస్ బోర్నవిటా

దబ్బు అదాచెయ్యండి...
అందరూ కోరుకునే
హిల్స్ ప్యాక్ తెచ్చుకోండి!

ఆసియాలో అత్యధిక సంఖ్యలోగల
'సుల్జర్' యంత్రాలపై నేయబడిన
ప్రతివారికీ నచ్చే, ప్రతి ఫ్యాషన్ లోనూ
తయారయ్యే డర్జా అయిన సూటింగులు!

జోంబే డయిరీ సూటింగులు

ఈ పేరు చెప్పగానే గుర్తించేది!

